शिपाई

होण्याकरिता

बोलावलेले

शिपायांच्या कराराचे अन्वेषण करणे

मुक्ति–फौजेमध्ये शिपाई म्हणून विचार करणाऱ्यांसाठी एक चौकट आणि शिपायाने केलेली बांधिलकी याचे पुनरावलोकन आणि त्यांना पुर्नजिवीत केले म्हणून चालू असलेले संसाधने.

अनुक्रमणिका

अध्याय क्रमांक	तपशिल	पान क्रमांक
	जनरलद्वारे अग्रलेख (शब्द)	
	प्रस्तावना	०१
अध्याय १	येशू खिस्ताला माझा तारणहार आणि प्रभू म्हणून स्विकारले आहे	०४
अध्याय २	मी विश्वास ठेवतो आणि देवाच्या वचनाच्या सत्यानुसार जगेल	११
अध्याय ३	मी पवित्र आत्म्याच्या कार्यास प्रतिसाद देईन	१६
अध्याय ४	'मी देवाच्या राज्याची मूल्ये ठरवीन...माझ्या आयुष्याचा मानक'	२२
अध्याय ५	'मी माझ्या जीवनातील प्रत्येक क्षेत्रात ख्रिश्चन सचोटी व गुण राखून ठेवेल'	२७
अध्याय ६	'मी माझ्या सर्व नातेसंबधात ख्रिस्ती आदर्श राखून ठेवेल'	३४
अध्याय ७	'मी लग्न आणि कौटुंबिक जीवनाचे पावित्र्य राखील'	४०
अध्याय ८	'मी माझा वेळ आणि देणग्या यावर विश्वासू कारभारी होईल'	४५
अध्याय ९	'मी...शरीरापासून किंवा आत्म्यास गुलाम बनवू शकू...या सर्वांपासून दूर राहील.'	५३
अध्याय १०	'देवाने ज्या उद्दिष्टासाठी मुक्ति-फौजे'ची उभारणी केली त्या उद्देशाला मी विश्वासू राहीन.	५८
अध्याय ११	'मी पलटणीच्या जीवनात कार्यात उपासनेत व साक्षीदारात सामील राहील'	६४
अध्याय १२	'मी मुक्ति-फौजेची तत्त्वे आणि कार्य पधद्तीवर खरा राहीन.'	७०

जनरलद्वारे अग्रलेख

शब्द

मुक्ति–फौजेचे जनरल या नात्याने मला या शिपायांच्या नावाच्या महत्त्वाच्या नवीन प्रकाशनासंदर्भात काही शब्द देण्याचा अधिकार आहे. हे एक वेगळे पुस्तक आहे कारण आम्हाला वैयक्तिकरित्या सक्रीय, आज्ञाधारक विश्वासामध्ये गुंतण्याचे आव्हान आहे. आपले जग कोणत्या प्रकारे एकमेकांशी जोडले गेले आहे. याविषयी आपण अधिकाधिक जागरुक होत आहोत. आपण व्यक्ती, समुदाय आणि राष्ट्र या नात्याने एकमेकांशी कसे संबंध ठेवतो हे आपला समाज आणि वातावरण यासाठी कठीण आहे. या गोष्टीवर विचार करण्यासाठी हे पुस्तक सर्वात उपयुक्त फ्रेमवर्क प्रदान करेल याची मला अधिक खात्री आहे.

आमंत्रण करण्याबाबत काही 'शब्द' हा ख्रिश्चनांचा विश्वास आहे की देव हा मिशनचा देव आहे. एक मिशन ज्याने येशू ख्रिस्ताच्या जीवनात मृत्यू आणि पुनरुत्थान हे संपूर्णपणे स्पष्ट केले आहे. ख्रिस्ताच्या आत्म्याद्वारे देव अजूनही आपल्या जगात आपले कार्य करत आहे. परंतु या उद्देशाने आम्हाला त्याच्याबरोबर भागीदारीसाठी आमंत्रीत करणे हा देवाचा हेतू आहे. येशूने लोकांना त्याच्यामागे येण्यास सांगितले आणि असे केल्याने त्याच्या जगात महत्त्वपूर्ण बदल घडले. हे आमंत्रण आपल्याकडे वैयक्तिकरित्या येत असताना ही खासगी बाब नाही.

परमेश्वराची हाक आपल्याला एका समाजात ठेवते जी वेगळी आहे आणि भिन्नता आणण्याचा प्रण करते. मुक्तिवाद्यांसाठी या आमंत्रणाला मुक्तिफौज म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या समुदायामध्ये आपले स्थान सापडते. सालव्हेशनवादीची खात्री आहे की आमचे ध्येय ख्रिश्चन मुक्तिविषयीचे समजुन घेतले जात आहे. या कारणास्तव आम्ही तारणाची फौज आहोत. आम्ही जेथे कोठे आपले जीवन देऊ शकतो. तेथे देवाचे आरोग्य व त्याची प्रिती आपले स्वागत करीत आहे. यावर कृपा करण्यास आणि आमच्या जगातील देवाचा न्यायाला मदत करण्यास आम्ही तयार आहोत. आम्ही व्यावहारिक दृष्टीने हे म्हणजे वैयक्तिकरित्या जे सांगितले आहे. ते सर्व सामुदायिकरित्या आमच्या मोहावाद्याद्वारे (तारणाद्वारे) पवित्र शास्त्राचे आमंत्रण आणि त्यापासून मिळणारे फायदे याद्वारे तयार झालेले पवित्र जीवन जगणे, पवित्र राहणे असे म्हटले आहे. हे सर्व तारणाचे अभिव्यक्ती आहेत. आम्ही हे सर्व पवित्र आत्म्याच्या सहकार्याने करतो आणि आम्ही हे एकत्रितपणे करतो. जे हे आमंत्रण स्विकारतात त्यांची मुक्ति–फौजेमध्ये पलटणीच्या सहाय्याने शिपाई म्हणून निवड केली जाते.

२१ व्या शतकात आपण ज्या ख्रिस्ती जीवनात गुंतलो आहोत त्या ख्रिश्चनांसाठी पुन्हा विचार करणे आपल्यासाठी ही योग्य वेळ आहे. प्रत्येक देशाला अशा प्रकारच्या वाईट गोष्टींचा सामना करावा लागतो. ज्यांना आव्हान देण्याची आवश्यकता आहे त्यांच्याकडे लक्ष दिले पाहिजे. कोणताही ख्रिश्चन व्यक्ती वैयक्तिरित्या हे करु शकतो.

द सालव्हेशन आर्मी शिपाई आपल्यासाठी या युध्दामध्ये एकत्र गुंतण्याची त्यासाठी अनेक मार्गाची कल्पना करण्याच्या आणि त्यासाठी प्रयत्न, सराव करण्याचा एक मार्ग, एक साधन प्रदान करते. अशाप्रकारे जेव्हा एखादी आपत्ती आपणांवर किंवा आपल्या जगातील भागावर येते तेव्हा आपण त्या देशाची सेवा करण्यासाठी मुक्तिशिपाई म्हणून एकत्र काम करु. जेव्हा व्यसनाचा परिणाम व्यक्ति आणि कुटुंबियांना सहन करावा लागतो तेव्हा आम्ही आपली आशा पुनर्सचयित करण्यासाठी एकत्र काम करु. जेव्हा वंश व जाती यांच्यात तणाव निर्माण होतो तेव्हा आपण देवाशी समेट करण्याचे व त्याविषयी प्रेम व्यक्त करु. न्याय, उपचार आणि आशेच्या गोष्टी करण्यासाठी वचनबध्दपणे मुक्ति-फौजेचे शिपाई म्हणून काम करणे हा एक हेतूपूर्ण मार्ग आहे. सर्व शिपाई या नात्याने तारणाचे सेवक म्हणून एकत्र काम करण्यास आमंत्रित करतात.

मुक्तिशिपाई म्हणून केलेल्या आमच्या कृती महत्त्वपूर्ण दृढनिश्चयामध्ये आहेत. आपण जे करतो त्यावर परिणाम होतो आणि जो आपण विश्वास ठेवतो या कारणास्तव शिपाई म्हणून काम केलेले असल्याचे समजून घेण्यास मदत होते. मुक्तिवाद्यांचा विश्वास आणि कृती आपणास आधार देतात. हे उपासनेचे महत्त्व लक्षात घेता येईल कारण ज्या देवाची उपासना आम्ही करतो तो एक देव आहे. माझी प्रार्थना अशी आहे की जेव्हा आपण पवित्रशास्त्र वाचता आणि त्यांना बोध करता जेव्हा आपण हे पुस्तक वाचाल आणि त्यातील सामग्रीचा अभ्यास कराल तेव्हा आपण आपल्या दृढ विश्वासामध्ये वाढत आहोत. आपण मुक्ति-फौजेत एक देवाचे सेवक आहोत, यास खूप महत्त्व आहे. आपण दिलेल्या या वचनावर अनेक प्रश्न आहेत आणि ज्याने आम्हाला त्याच्या सेवेत बोलाविले त्या देवाकडे तुमचा मोकळेपणा आणण्यासाठी आणि आपल्या कार्यासाठी बोलाविले आहे.

स्वाक्षरी

जनरल ब्रायन पेडल,

आंतरराष्ट्रीय मुख्यालय, लंडन, यु.के.,

फेब्रुवारी २०२१.

प्रस्तावना :

मुक्ति–शिपाई म्हणून आम्ही कबूल करतो की, येशू आपल्या शिष्याच्या जीवनात त्याच्या मागे येण्यास व्यक्तींना बोलावितो. जेव्हा आम्ही मुक्ति–फौजेचे शिपाई बनतो. तेव्हा आम्ही या आवाहनाला आपल्या उत्साही मनाचा इच्छुक असा प्रतिसाद देतो आणि ख्रिस्ताच्या अखंड आज्ञाधारकतेनुसार जगण्याचा आपला निर्धार व्यक्त करतो.

मुक्ति–फौज शिपाईपद एक फ्रेमवर्क प्रदान करते. ज्याद्वारे येशूला आपला तारणारा आणि देव म्हणून संबोधिले जाणारे प्रतिसाद आणि त्याचे शिष्यत्त्व या आवाहनाचे कार्य केले जाते. ख्रिस्ताबरोबर झालेल्या या जीवनात बदल घडवून आणणाऱ्या चळवळीचा हा एक सार्वजनिक प्रतिसाद आणि साक्षीदार आहे की तो जो यापूर्वी घडला आहे. शिपायांची सेवा एक मार्गदर्शन, आव्हान, सीमा आणि वैयक्तिक वाढीसाठी संधी प्रदान करते. एक शिपाई बनने म्हणजे विश्वासाच्या प्रवासाचा एक टप्पा होय, सतत शिष्यत्त्वाची त्याच्या कृतीची बांधिलकी ज्यात सखोल समजून घेण्याची संधी, आपल्या वागणुकीची आणि जीवनशैलीची नियमितपणे तपासणी करणे आणि जीवनाच्या प्रत्येक भागात ख्रिस्तासारखे बनण्याचे आव्हान स्वीकारणे होय.

हे सुवार्तेचे रुपांतर इतर लोकांबरोबर वाटून घेण्याकरिता देवाची, प्रार्थना करण्यासाठी सुसंवाद करणे ही एक हेतूपूर्वक निवड आहे. जेव्हा आम्ही शिपाई होण्याचे निवडतो तेव्हा आम्ही मुक्ति–फौजेमध्ये आणि त्याच्याद्वारे झालेले एक सक्रिय ख्रिश्चन आहोत. तसेच त्याच्या सेवेसाठी स्वत:स वचनबद्ध करतो आणि जगात आणि जगातल्या देवाच्या कार्यामध्ये सहभागी होण्याच्या आमच्या हेतूची पुष्टी करतो. देव आणि शिपाई दोन्ही आपल्याला देवाच्या कार्यासाठी सुसज्ज करतात आणि त्यासाठी एक फ्रेमवर्क प्रदान करतात.

कोणताही शिपाई प्रभावी होण्यासाठी त्याच्या शिपाई होण्याचा त्याचे हेतू प्रतिबद्ध असणारे आणि त्यांच्या ध्येयनिष्ठांशी निष्ठा असणारे शिपाई असले पाहिजेत. मुक्ति–फौज आंतरराष्ट्रीय मिशनच्या निवेदनामध्ये त्यांच्या उद्दीष्टांचा सारांश खालीलप्रमाणे आहे. मुक्ति–फौज ही एक आंतरराष्ट्रीय चळवळ व सार्वत्रिक ख्रिश्चन चर्चचा एक सुवार्ता सांगणारा भाग आहे.

- ✲ त्याचा संदेश बायबलवर आधारित आहे.
- ✲ त्याचे कार्य देवाच्या प्रेमामुळे प्रेरित होते.

✼ त्याचे ध्येय येशू ख्रिस्ताच्या सुवार्तेचा उपदेश करणे आणि कोणत्याही नावाने भेदभाव न करता मानवी गरजा भागवणे हे आहे.

✼ सालव्हेशन आर्मीमध्ये शिपायांना देवाची हाक त्याची वाणी स्विकारणे या अभियानासाठी वचनबद्धतेचे हे एक कार्य आहे.

मुक्ति-फौजेमध्ये शिपायांना देवाची हाक व त्याची वाणी स्विकारणे या अभियानासाठी वचनबध्दतेचे कार्य दिले आहे. आपला ख्रिश्चन विश्वास वाढवणे, तो एकत्रीत करणे आणि ख्रिस्तामध्ये जगणे हा एक मार्ग आहे. मुक्ती फौज शिपायांचा करारनामा याला युद्धाचा करारनामा असेही म्हणतात. त्यात शिपायांचा विश्वास आणि त्यांची मूल्य ठरवतात. त्यामध्ये मुक्ति-फौजेचा शिपाई म्हणून जगण्यासाठी एक चौकट उपलब्ध करुन दिली जाते. ते एक विश्वासाची घोषणा देवाचे निरंतर परिवर्तन आणि नूतनीकरण करण्याची परवानगी देण्याचे वचन आणि जीवनशैलीची वचनबद्धता आहे. हे एक शिपाई म्हणून आपल्या एकतेचे आणि अस्मितेचेही चिन्ह आहे, कारण प्रत्येक मुक्ति-फौजेचा शिपाई हा करार करतो. जेव्हा आपण शिपायांना व त्या व्यतिरिक्त इतर लोकांना देखील देवासमोर येणाऱ्या आवाहनाला प्रतिसाद देतो तेव्हा विश्वासनाऱ्यास स्वत:च्या वाढीसाठी आणि मुक्ति-फौजेच्या कार्यक्रमात सहभागी होणाऱ्या इतर जागतिक सहभागीतेचा एक भाग बनतो.

हे पुस्तक शिपायांच्या कराराचा अभ्यास करते. प्रत्येक अध्यायात केलेल्या करारानुसार, जीवनशैली आणि शिपाई म्हणून जीवनात मिळणाऱ्या संधीची रुपरेषा ठरविण्याच्या उद्देशाने असलेल्या विधानापैकी एकावर लक्ष केंद्रित केले गेले आहे. हा करार मुक्तिशिपाई, मुक्ति-फौजेची मततत्त्वे आणि त्याच्या अभ्यासाच्या संदर्भात ठेवण्यात आले आहे. ज्याद्वारे आपण देवाला दिलेली अभिवचने देखील ते एक युध्दाचे लेख (युध्दाचा करारनामा) आहेत. ते एक शिपायांच्या आचरणात मार्गदर्शन करणारे नियमांचा एक संच आहेत.

ज्या कोणालाही मुक्ति-फौजेचा शिपाई बनण्याची इच्छा असेल त्याने या कराराचा प्रार्थनापूर्वक विचार करावा. त्यात नमूद केलेली मततत्त्वे, विश्वास आणि आचरण देवाचे ध्येय समर्पण, अंत:करणाचे आणि जीवनाचे पावित्र, वैयक्तिक प्रामाणिकपणा ख्रिस्ताचे अनुयायी होण्याचा अर्थ काय आहे या उदाहरणाने जगण्याचा दृढनिश्चय करतात. मुक्ति-फौजेचा शिपाई बनने हा आपल्या जीवनावरील देवाच्या विशिष्ट

हाकेचा आणि हक्कांचा सार्वजनिक साक्षीदार आहोत. हे स्वत:साठी नाही तर देवाबद्दल पुन्हा दिलेल्या वचनबद्धतेचे चिन्ह आहोत की जे आपल्या संपूर्ण जीवनावर परिणाम करते.

आपण केलेला करार आपल्या दैनंदिन जीवनात उपयोग करण्याचा प्रयत्न केल्यामुळेच आपण देवाच्या कृपेवर आणि त्याच्या मार्गदर्शनावर अवलंबून राहून मुक्ति-फौजेचा शिपाई म्हणून जीवन जगणे आपणास शक्य आहे. पवित्र आत्म्याच्या परिवर्तित सामर्थ्यांचा साक्षीदार होण्याची ही एक संधी एक आहे, शिपाई म्हणून पाहिले पाहिजे. जेव्हा आपण देव आणि शिपाई हे एकमेकांना जबाबदार आहेत अशी शिस्त जेव्हा आपण पाळतो तेव्हा आपल्याला परमेश्वराकडून खरोखरचे स्वातंत्र्य मिळाले आहे हे दाखवण्याची संधी मिळते.

हे पुस्तक शिपायांच्या दृष्टीने विचारात घेण्यासारखे आहे. सतत ताजेतवाने करीत असलेला त्यांचा करार त्यांची प्रतिबध्दता, बांधिलकी या गोष्टी ताजेतवाने करणाऱ्या आहेत. एकतर वार्षिक कराराचा रविवार एका लहान गटात पाळणे याद्वारे त्यांचे जीवन प्रतिबिंबीत करते याची वैयक्तिक शिस्त म्हणून समीक्षा करते. त्यांनी दिलेले आश्वासने एक उदाहरण देते. प्रत्येक अध्यायाच्या शेवटी असलेले प्रश्न या वरील प्रक्रियेस मदत करण्यासाठी तयार केले गेले आहेत. त्यामुळे शिपाई यास वेगळ्या पध्दतीने प्रतिसाद देउ शकतात. त्यांचा जीवनातील हा एक प्रवास आहे हे समजुन घेत असताना त्यास वेगवेगळ्या प्रकारचे आव्हाने दिले जाऊ शकतात.

चर्चेसाठी

✻ येशू हा तारणहार आणि प्रभू म्हणून स्विकारण्याचा आपला अनुभव सामायिक करा.

✻ मुक्ति-फौजेचा शिपाई होण्यासाठी देवाची हाक यावरती वर्णन करा.

✻ मुक्ति-फौजेचा शिपाई बनणे म्हणजे हा आपला ख्रिश्चन विश्वास वाढवणे. त्यामध्ये जीवन जगणे हा एक मार्ग आहे. या आठवड्यात आपण आपल्या जीवनाचा विचार करा हे आपल्यासाठी कोणत्या विशिष्ट मार्गांनी खरे आहे?

अध्याय – १

येशू ख्रिस्ताला माझा तारणारा आणि देव म्हणून स्वीकारले आहे आणि माझा शिपाई म्हणून या पृथ्वीवरील त्याच्या चर्चचे सदस्यत्त्व पूर्ण करण्याची इच्छा बाळगून मी आता देवाच्या कृपेने त्याच्या पवित्र करारात प्रवेश करतो.

या अध्यायात –

१. तारण शिपाई – एक संक्षिप्त ऐतिहासिक सारांश

२. शिपायांच्या कराराचा आकार आमचा कसा विश्वास आहे याचे मूल्यमापन, दृष्टीकोन, आचरण आणि जीवनशैली निवडीबाबत भाषांतर केले जाते.

३. मुक्ति–फौज आणि शिपाई त्यांच्या कराराचा अर्थ आणि आपण केलेल्या करारात जीवन जगत असताना आपल्या जीवनात देवाच्या कृपेचे महत्त्व लक्षात येते.

मुक्तिफौज :

जून १८६५ मध्ये इंग्लंडमधील माईल एंड वेष्ट, द माईंड एंड वेष्ट येथील सार्वजनिक सभागृहाबाहेर उघड्यावरती सभेमध्ये परिवर्तन झालेल्या व्यतिरिक्त इतरांना रेव्हरंट विल्यम बूथ यांनी मेथॉडीस्ट चर्चचे पाळक यांनी प्रतिसाद दिला. विल्यम आणि कॅथरीन बूथच्या मुक्ति–फौजेच्या कार्याच्या वाढीसाठी कार्यक्रमाच्या मालिकेची ही एक सुरुवात होती. पूर्व लंडनच्या खास सभेमध्ये कमिटीने बूथ यांना तंबूमध्ये तात्पुरता कार्यभार सांभाळण्यासाठी आमंत्रीत केले होते आणि सहा आठवड्याच्या कालावधीत पूर्व लंडनमधील लोकांना कायमस्वरुपी मिशन पूर्व ख्रिश्चन असोसिएशन, पुनरुज्जीवन असोसिएशन म्हटले जाणे आवश्यक आहे. या गोष्टीची त्यांना खात्री होती.

लंडन १८६७ मध्ये इस्ट लंडन ख्रिश्चन मिशन याचे १८६९ मध्ये रुपांतर झाले. त्याचे रुपांतर १८७८ मध्ये द सालव्हेशन आर्मी (मुक्तिफौज) असे नामकरण करण्यात आले. या नावामुळे सैनिकी भाषा आणि चालीरिती अवलंबली गेली. विल्यम बूथ हे पहिले जनरल बनवले आणि त्यानंतर लवकरच इतर पदांचा समावेश करण्यात आला. मुक्तिफौज आणि त्यांचे सदस्य हे शिपाई म्हणून बनवण्यात आले आणि इतर सर्व कारभाराचा भाग विकसित करण्यात आला. त्यासाठी स्वतंत्र गणवेश आणि सैनिकी चिन्हे सादर केली गेली. रक्त आणि अग्नि हे ब्रिदवाक्य म्हणजे आपल्या तारणासाठी ख्रिस्ताचे मरण आणि आपल्या जीवनात पवित्र आत्म्याचे परिष्कृत कार्याची आठवण करुन देतो. ध्वज हा येशूख्रिस्ताच्या रक्तासाठी लाल रंग आहे. पवित्र आत्म्याच्या अग्नीसाठी पिवळा रंग आहे आणि देवाची शुद्धता दर्शविण्यासाठी निळा रंग आहे. क्रेष्ट आणि इतर चिन्हाचे पुष्कळ संयोजन आहे. जे एकत्र तारण पवित्रता आणि आनंतकाळचे जीवन सांगतात आणि मुक्तिफौज हे शब्द असलेले लाल कवच आहे. हे काय व कोण आहेत? याचा एक सामायिक साक्षीदार आणि देवाच्या तारणाच्या परिवर्तीत सामर्थ्याबद्दलची साक्ष देण्याचा आपला हेतू आहे.

शिपायांसाठी रुपरेषा लक्षात घेऊन युध्दाच्या करारनाम्यात सदस्यत्वासाठी आवश्यक अशी तत्त्वे दिली गेली आहेत आणि शिस्त व शिष्यवृत्तीची एक चौकट आणि त्यामध्ये दिलेले नियम व अटी म्हणून व्यक्त केली गेली आहेत.

इ.स.१८७८ आणि १८८२ या कालावधीत पहिल्यांदाच युद्धाचा करारनामा याचा वापर करण्यात आला. अगदी आधीच्या आवृत्तीत याविषयी मतभेदांचा कोणताही संदर्भ नव्हता, परंतु आमच्या विश्वासाचे काही निवडक सारांश योग्यवेळी जोडले गेले. इ.स. १९५० च्या दशकात हे सिद्धांत पुर्णपणे जोडले गेले. त्यानंतर इ.स.१९८०

मध्ये यामध्ये काही मोठा बदल करण्यात आला नाही तर जो मजकुर होता त्यात फक्त काही लहान बदल करण्यात आले आणि शिपायांना धुम्रपान करण्यास बंदी घालण्यात आली. (१९७५). त्यामध्ये १९८८ मध्ये 'शिपायांचा करार' या शीर्षकाची भर घालण्यात आली. आंतरराष्ट्रीय सभेमध्ये हे पास करुन करारनाम्यातील लेखांना सहमती देण्यात आली.

जागतिक चळवळ :

मुक्ति–फौज ही एक जागतिक चळवळ बनली. तेव्हा इ.स.१९१२ मध्ये विल्यम बूथ यांचा मृत्यू झाला. तेव्हा त्यांचे कार्य ५८ देशामध्ये कार्यरत होते. आता मुक्ति–फौज १३० पेक्षा अधिक देशांमध्ये अस्तित्वात आहे आणि यापुढील विस्तारासाठी योजना आखत आहे.

मुक्ति–फौजेचे आंतरराष्ट्रीयत्व हे एक आध्यात्मिक तत्त्व आहे आणि त्याचबरोर संस्थेचे व्यवहारिक दृष्टीकोन हे दोन्ही आहेत. हे असे दर्शविते की ख्रिश्चन विश्वासणारे त्यांचे वंश, सामाजिक वर्ग, लिंग किंवा कोणत्याही इतर गोष्टींनी विभाजीत नाहीतत की जे ख्रिस्ती सहवासात अडथळा आणू शकतात (गलतीकर ३:२८) याचा अर्थ असा होतो की संस्थेतील कर्मचारी आणि इतर संसाधनांना जेथे कोठे तातडीची आवश्यक गरज आहे तेथे पाठवणे शक्य आहे. यासाठी संस्थेचे जनरल यांना सर्वोच्च अधिकार असला तरी तो शिपायांच्या स्विकारलेल्या तत्त्वापासून दूर होऊ शकत नाहीत. जनरलने नेमलेले इतर सनदी अधिकारी याच्यावरही अशाच मर्यादा आहेत की शिपाई व त्यांच्या नेतृत्वात असलेली मर्यादा या बाबी शिपायांची व्यवस्था ही सुरक्षित आणि लवचिक बनवतात.

इ. थोडक्यात सुवार्तेच्या सत्यतेचे प्रतिनिधीत्व करतात.

फ. मुकुट गौरवी मुगुट दर्शवितो की जे शेवटपर्यंत विश्वासु असलेल्या त्या सर्व शिपायांना तो देव होईल

ड. रक्त आणि अग्नी हे ब्रिदवाक्य – येशूचे रक्त आणि पवित्र आत्म्याचा अग्नी.

क. अन्य बायबल संबधी संदर्भ, अन्य आंतरराष्ट्रीय संकेत नसल्यास नवीन आंतरराष्ट्रीय आवृत्ती मधून घेतले जातात.

सार्वत्रिक चर्च :

सालव्हेशन आर्मी हा सार्वत्रिक ख्रिश्चन चर्चचा एक भाग आहे. मततत्त्वे काय सांगते पहा :
मोक्षवादी एका ख्रिस्ताच्या शरीराचे सदस्य आहेत. आमचे स्वत:चे ज्ञान प्रकट करताना आम्ही सार्वत्रिक चर्चसह सामान्य मैत्री करतो. चर्चचा एक विशिष्ट भाग अभिव्यक्ती म्हणून सालव्हेशन आर्मी इतर ख्रिश्चन संप्रदायात त्यासह आणि संस्था इतर चर्च मंडळींमध्ये भाग घेतो. आम्हीएक सार्वत्रिक चर्चचा भाग आहेत.

अशा प्रकारे मुक्ति–फौजचे सर्व शिपाई / मोक्षवादी सार्वत्रिक चर्चचे भाग आहेत. त्यांनी इतर ख्रिश्चन मंडळीसोबत अनेक विश्वासनाऱ्यांबरोबर त्यांचे वैशिष्ट्ये एकत्रित केले आहेत. परंतु यामुळे आमच्या विशिष्ट वैशिष्ट्यांमध्ये आणि पद्धतीमध्ये देखील वाढ होते.

एखाद्या संस्काराचे अंतर्मन आणि अध्यात्मिक कृपेचे बाह्य लक्षण असे वर्णन केले गेले आहे. त्यात ख्रिश्चन सामान्यतेद्वारे दैवी अनुभव येतात. अनेक संप्रदायांना त्यांच्या पारंपारिक संस्काराचे महत्त्व कबूल करताना

सालव्हेशन आर्मी बाप्तीस्मा आणि प्रभू भोजन याविषयी विचार न करता ख्रिस्ती अध्यात्मिक जीवन जगण्याची साक्ष देतात.

त्यांचे संस्कारात्मक लोक म्हणून आम्ही त्याला आपल्या स्वतःच्या दैनंदिन जीवन व त्याच्या आयुष्यात केलेले काम, जीवंत अनुभव शोधून काढतो. आम्ही त्याची उपस्थिती त्याची भेट, त्याला दिलेला सल्ला या सर्व बाबी येशू ख्रिस्ताच्या पृथ्वीवरील जीवनाशी जोडल्यामुळे आपल्या जीवनात आलेला अनुभव व मिळालेला आनंद साजरा करतो.

आम्ही एक संस्कारात्मक समुदाय आहोत कारण आपले जीवन आपले कार्य आणि आपला आनंद येशू ख्रिस्तावर आधारित आहेत. एक खरा पवित्र संस्कार की आम्ही त्यावर ठेवलेल्या विश्वासाने जगतो. त्याची कृपा प्रतीदिनी आम्हावर आहे. त्याची ही अतुलनीय भेट आम्ही प्रकट करतो आणि इतरांना देतो.

शिपायांसाठी करार :

युद्धाचा करारनामा किंवा शिपायासाठी करार याची सुरुवात विश्वास आणि वचनबध्दतेच्या पुष्टीकरणासह होते. हे अनुभव आणि हेतू सारांशित करते.

येशू ख्रिस्ताला माझा तारणहार आणि प्रभू म्हणून स्विकारले आहे आणि पृथ्वीवरील त्याच्या चर्चचे सालव्हेशन आर्मीचा एक शिपाई म्हणून मी काम पूर्ण करण्याची इच्छा बाळगून मी आता देवाच्या कृपेने पवित्र करार केला आहे.

कराराची सुरुवात मुक्ति-फौजेच्या अकरा मततत्वाबद्दल (वचन विश्वासाचे) प्रति वचनबद्धतेच्या घोषणेसह होते.

१) आम्ही विश्वास धरतो की, जुना व नवा करार म्हणजे पवित्र शास्त्र हे परमेश्वराच्या प्रेरणेने लिहिले असून ख्रिस्ती विश्वास आणि आचरण या करिता उपयुक्त अशी दैवी वचने त्यात आहेत.

२) आम्ही विश्वास धरतो की, परमेश्वर एक आहे, तो सर्व दृष्टीने परिपूर्ण असून अखिल सृष्टीचा उत्पन्नकर्ता, सांभाळणारा आणि चालविणारा आहे आणि धर्मासंबंधी भक्तिस पात्र असा हाच परमेश्वर आहे.

३) आम्ही विश्वास धरतो की, त्रैक्यामध्ये परमेश्वर पिता, पुत्र आणि पवित्र आत्मा असे तिघे आहेत. ते शक्तीने आणि वैभवाने सारखे असून एकमेकांपासून तत्वत: निराळे नाहीत.

४) आम्ही विश्वास धरतो की, येशू ख्रिस्ताच्या ठायी परमेश्वराचा व मनुष्याचा स्वभावगुण एकत्रित झाला आहे म्हणून तो पूर्ण देव आणि पूर्ण मनुष्य आहे.

५) आम्ही विश्वास धरतो की, आमचे मूळ आई-बाप निर्दोष असे उत्पन्न केले गेले होते, परंतु आज्ञाभंग केल्यामुळे ते पवित्रतेस आणि सुखास मुकले त्यांच्या पतनामुळे सारी माणसे पापी झाली आणि भ्रष्ट होऊन न्यायाने परमेश्वराच्या क्रोधास पात्र झाली.

६) आम्ही विश्वास धरतो की, प्रभू येशू ख्रिस्ताने आपल्या दु:ख सहनाने आणि मरणाने अखिल जगाच्या पातकाकरिता प्रायश्चित घेतले आहे, असे की जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवील त्याचे तारण व्हावे.

७) आम्ही विश्वास धरतो की, परमेश्वरासमोर पापांची कबुली आणि पश्चाताप प्रभु येशू ख्रिस्तावर विश्वास आणि पवित्र आत्म्याद्वारे नवीन जन्म घ्या या गोष्टी तारण प्राप्तीकरिता आवश्यक आहेत.

८) आम्ही विश्वास धरतो की, परमेश्वराच्या कृपेने आणि प्रभू येशू ख्रिस्तावरील विश्वासाने आम्ही दोषमुक्त झालो आहोत, विश्वास ठेवणाऱ्या प्रत्येकास या गोष्टीची मनोमन साक्ष पटते.

९) आम्ही विश्वास धरतो की, ख्रिस्त येशूवर विश्वास ठेवल्याने व त्याच्या आज्ञा सतत पाळल्यानेच आम्ही तारलेल्या स्थितीत कायम राहू शकतो.

१०) आम्ही विश्वास धरतो की, सर्वस्वी पवित्र होणे आणि आत्मा, जीवन व शरीर हे प्रभू येशू ख्रिस्ताच्या येण्यापर्यंत निर्दोष राखली जावी हा सर्व विश्वासणाऱ्यांचा हक्क आहे. (थेरसलनिकाकरास १ ले पत्र ५:२३)

११) आम्ही विश्वास धरतो की, आत्मा अमर आहे. तसेच मेलेल्यांचे पुनरुत्थान, जगाच्या शेवटी होणारा सार्वत्रिक न्याय जे नितिमान त्यांना होणारी सार्वकालिक सुखप्राप्ती आणि जे दुष्ट त्यांना मिळणाऱ्या आनंतकाळ शिक्षेसंबंधी आम्ही विश्वास धरतो.

युद्धाचा करारनामा त्याचा दुसरा विभाग ज्या विश्वासाने आणि त्यामध्ये असणारी तत्त्वे, जीवनशैली याची निवड केली आहे. त्या प्रत्येक मुक्ति-फौजेच्या शिपायाला त्याच्या जीवनात स्पष्टपणे दिसाव्यात. ही विधाने संपूर्ण जगासाठी ज्या प्रकारे ख्रिस्ताशी असलेले आपले संबंध मुलभूत आहेत त्याचा हा सारांश आहे. 'मी' हे शब्द देवाने आपल्याला जे हवे आहे ते मिळावे आणि हे प्रतिबिंबीत करणाऱ्या मार्गाने जगण्याचा दृढ हेतू व्यक्त केला गेला आहे. आम्हाला मिळालेले तारण त्याची साक्ष देणे, तसेच आपल्यावर असलेले देवाचे प्रेम आपल्याला चालवते, त्या आपल्या विश्वासाने त्याच्या विश्वासू प्रेमाचे आम्हाला आज्ञाधारकतेकरिता आवश्यक संसाधने प्रदान करते.

मी माझ्या जीवनात पवित्र आत्म्याच्या कार्याचा स्विकार करीन आणि त्याच्या मार्गदर्शनाने आज्ञापालन करीन तसेच भक्ति, प्रार्थना सेवा आणि पवित्र शास्त्राचे वाचन याद्वारे कृपेत वृध्दिंगत होईन.

मी माझ्या जीवनाकरिता एक आदर्श म्हणून जगिक राज्याकरीता नव्हे तर माझ्यासाठी देवाचे राज्य बहुमाल आहे असे समजेन.

मी माझ्या ख्रिस्ती जीवनातील प्रत्येक क्षेत्रात ख्रिस्ती प्रामाणिकतेचे तत्त्व उंचावीन. माझ्या विचारात, कृतीत जे अयोग्य आहे, अशुध्द आहे किंवा असत्य आहे, ऐहिक किंवा अनैतिक आहे अशी कोणतीही गोष्ट येऊ देणार नाही.

मी माझे इतरांशी, माझे कुटुंब आणि शेजारी यांच्याशी माझे सहकारी आणि सहसोबती मोक्षवादी यांचेशी ज्या कोणाला आणि ज्यांचेकरिता मी जबाबदार आहे त्यांच्याशी आणि विस्तृत समाजाशी असलेल्या संबंधात ख्रिस्ती आदर्श ठेवीन.

मी विवाहाच्या व कौटुंबिक जीवनाच्या पवित्र तत्त्वास उंचावीन.

मी माझा वेळ, पैसा आणि मिळकत, माझे शरीर, माझे मन आणि माझा आत्मा याविषयी देवाला जबाबदार आहे असे समजून विश्वासू कारभारी राहीन.

मी मद्यप्राशन करणे, तंबाखू, औषधी नसलेले अपायकारक व्यसनी पदार्थ, तसेच जुगार, अश्लिल वाङ्मय, गुढ विद्या आणि शरीर किंवा आत्मा यांना गुलाम बनविणारे इतर सर्व पदार्थ यापासून अलिप्त राहीन.

मी मुक्ति फौजेची ज्या उद्देशाकरिता व ध्येयाकरिता देवाने जी उभारणी केली, जे ध्येय म्हणजे येशू ख्रिस्ताच्या शुभवार्तानामध्ये इतरांना सहभागी करणे, त्याच्याकरिता इतरांना जिंकण्याचा प्रयत्न करील आणि त्याच्या नावाने गरजू व अडचणीत असणाऱ्यांची काळजी घेणे या ध्येयास विश्वासू मी राहीन.

'मी पलटणीच्या कार्यात (कार्यक्रमात) भक्तीत आणि साक्ष देण्यामध्ये मला शक्य असेल त्याप्रमाणे सक्रिय भाग घेऊन आणि मुक्ति-फौजेच्या जागतिक कार्याकरिता माझ्या उत्पन्नातील शक्य तो मोठा भाग देईन.' मी मुक्ति-फौजेची तत्त्वे आणि चालिरिती यास विश्वासू राहीन. तसेच फौजेच्या पुढाऱ्यास एकनिष्ट राहीन आणि लोकप्रियतेचा किंवा लोकविरोधाचा कोणताही काळ असो मी मोक्षवादीपणाचा आत्मा दाखवीन.

शेवटी शिपाई घोषणा करतात

मी आता येथे हजर असलेल्या सर्वास साक्षी ठेऊन जाहीर करतो / ते की हा करार मी माझ्या स्वइच्छेने करीत आहे आणि या युद्धाच्या करारनाम्यावर सही करीत आहे, माझी खात्री झाली आहे की, ख्रिस्त आपल्या प्रीतिस्तव माझ्याकरिता वधस्तंभावर मरण पावला आणि आता माझ्या तारणाकरिता जीवंत आहे. त्याच्या सेवेकरिता व संपूर्ण जगाच्या तारणाकरिता त्याला माझ्या जीवननिष्ठेची आवश्यकता आहे; यास्तव मी येथे देवाच्या सहाय्याने माझा पूर्ण निश्चय (ठराव) जाहीर करीत आहे की, मी मुक्ति-फौजेचा/ची/खरा/खरी शिपाई राहीन.

एक पवित्र करार

युद्धाच्या करारनामाच्या आश्वासनाचे वर्णन 'पवित्र करार' म्हणून केले जाते हे दर्शविते की मुक्ति-फौजेचे शिपाई केवळ शिपाई पटावर जोडले जातात आणि मुक्ति-फौजेच्या कार्यात व त्यांच्या सेवेत भाग घेण्याची अधिक संधी त्यांना प्राप्त होते. आपला विश्वास आणि आपण केलेल्या कराराशी सुसंगत जीवनशैली याची निवड करण्याने आपण देवाशी असणारे नाते आणि सक्रीय शिष्यत्त्व पाळण्याचा आवाहनाचा हा एक अविभाज्य भाग आहे. करार हा एक करार किंवा बांधीलकी हा एक प्रकार आहे की जो दोन पक्षामधील आश्वासने, विशेषाधिकार आणि जबाबदाऱ्या निर्धारित करतो. बायबलमध्ये देव आणि मानव यांच्यातील करार नेहमीच देवानेच सुरु केले आहेत. जो जबाबदाऱ्या आणि शर्ती निश्चित करतो आणि कराराची पुष्टी करतो.(उदा. उत्पत्ती १२:१३; निर्गम १९:३-६; २ शमुवेल ७:१२-१६). करार ही देवाच्या कृपेची व आशीर्वादाचे चिन्ह आहे. दैवी प्रेम आणि संरक्षणाचे वचन आहे. कायद्यात दर्शविल्याप्रमाणे लोकांनी देवाचे आज्ञापालन केले पाहिजे. जुना करार आपणास शिकवतो की लोक कितीतरी वेळा देवाची आज्ञा पाळण्यास धजत नव्हते तरी देखील देव त्यांच्यावर अनेकवेळा प्रेम करुन देवाची कृपा त्यांच्यापर्यंत पोहचत होता. अखेरीस यिर्मया संदेष्ट्याद्वारे नवीन कराराविषयी सांगितले. मी आपले धर्मशास्त्र त्यांच्या आंतर्यामी ठेवीन; मी ते त्यांच्या हृदयपटावर लिहीन (यिर्मया ३१:३१-३३) आणि हे सर्व येशूच्या जीवनात त्याचा मृत्यू आणि पुनरुत्थानामध्ये पूर्ण झाले. नवीन करारामध्ये, येशूने दाखवून दिले की देवाबरोबरची आपली शिकवण देणगी देवाशी असलेल्या नात्यावर आधारित आहे की जी कायद्याचा विरोध करत नाही तर ती पुर्णत्वास आणत आहे. (मातय ५:१७)

शिपायांचे करार करताना प्रत्येक शिपाई देवाच्या आमंत्रणाचा स्विकार करुन एक करार करतो आणि देवाशी आज्ञाधारक व प्रेमळ नातेसंबंध असल्याचे बोलतो. त्या प्रेमळ नात्याद्वारे देव आपल्या चालू असलेल्या विश्वासू प्रेमाची आणि आज्ञाधारकतेची दैवी वचने प्रदान करतो. तेव्हा आपणांस शिपाई म्हणून संबोधले जाते. आपण स्वत:ला त्याच्या सेवेसाठी देताना त्याने दिलेले प्रेम, विश्वास, व त्याचा उद्देश या सर्व गोष्टीला प्रतिसाद देण्याचा हा एक मार्ग आहे. आपण केलेला करार आणि कराराची अभिवचने देवाला दिली जातात आणि तेव्हा मी एक मुक्ति-फौजेचा शिपाई म्हणून सेवेत रुजू झालो / झाले आहोत.

आपण केवळ देवाच्या कृपेवर विसंबून राहिल्यामुळेच हे घडते. जे आयुष्यभर ख्रिस्ताबरोबर असणाऱ्या मानवांबद्दल सतत प्रेमळ कृपा करतात. पवित्रशास्त्र आपल्याला आठवण करुन देते की, 'तुमचे तारण कृपेनेच

विश्वासाच्या द्वारे झाले आहे आणि हे तुमच्या हातून झाले नाही. तर हे देवाचे दान आहे; (इफिसकर २:८) करिथकर येथील मंडळीशी असलेले देवाविषयी नातेसंबंध देवाच्या कृपेवर आवलंबून आहे याविषयीचे वर्णन केले आहे.' आम्हाला अभिमान बाळगण्याचे कारण म्हणजे आमच्या मनाची साक्ष ही आहे की, दैहिक ज्ञानाने नव्हे तर देवाच्या कृपेने, देवाने दिलेल्या पवित्रतेने व सात्विकपणाने आम्ही जगात व विशेष करुन तुम्हाबरोबर वागलो. (२ रे करिंथकर १:१२)

स्वत:ला तयार करणे आणि ते पाळणे हे आपल्या जीवनातील देवाच्या कृपेमुळेच आपणांस प्रेरणादायक व सामर्थ्यवान बनवते जेणेकरुन देवाला पाहिजे तसे बनू शकेल. वक्तव्ये ही आमची प्रामाणिक हेतू दर्शविणारी आश्वासने आहेत जर आपण हे केवळ नियमांच्या संचाच्या रुपात आपल्या स्वत:च्या इच्छेनुसार पुर्णत: पाळले पाहिजेत. तर आपण कुठल्या अपयशात आणि अपराधीपणाला सापडणार नाही तर आपण देवाची मुले आहोत हे समजण्यास मदत होईल इतर लोकांशी आपले संबंध आणि परमेश्वराशी बसलेले आपले नाते तसेच आमचा तारणहार आहे अशी अभिवचने सर्व समुदायाच्या उपस्थितीत देवाला दिली आहेत. काही वेळा आम्ही उत्तमप्रकारे जीवन जगण्यासाठी संघर्ष करतो आणि तरीही आम्ही त्यात अयशस्वी होतो आणि जेव्हा हे घडते तेव्हा आपले सहसोबती असलेले शिपाई आणि आमचे पुढारी यांच्या सहकार्याने आमचे परमेश्वराशी असलेले संबंध, नाते जपण्याठी व पुढील वाटचाल करण्यास मदत करतात. आमची अपेक्षा आहे की, जे स्वत:ला जबाबदार म्हणून देवाचे प्रेम आणि त्याची कृपा या भावनेने करतील आणि जेथे शक्य असेल तेथे आपण देवासोबतचा आपला नातेसंबंध आणि एक शिपाई या नात्याने आपली बांधिलकी पुन्हा मिळवू शकतील असा प्रयत्न करतील. आम्ही शिपायांसारखे जीवन जगण्याचा प्रयत्न करत असतो तेव्हा आपण सर्व वेळी देवाच्या कृपेवर अवलंबून असतो. ही देवाची कृपा आपणांस आनंददायक, फलदायी आणि साहसी ख्रिस्ती जीवन जगण्याची प्रेरणा देते.

प्रतिबिंब आणि चर्चेसाठी :

✻ आपल्या स्वत:च्या प्रांतात (कोरात) शिपायांच्या सेवेबद्दल आपल्याला काय माहिती आहे? इतर प्रांतात शिपाई कशी सेवा करतात याविषयी संशोधन (माहिती) गोळा करणे आपल्याला उपयुक्त ठरेल.

✻ आपण देवाशी करार करणे म्हणजे काय?

✻ आपण केलेला देवाशी करार पाळण्यास कोणती गोष्ट मदत करेल?

अध्याय - २

मुक्ति-फौजेच्या अकरा मततत्त्वाच्या विश्वासाच्या लेखात व्यक्त झालेल्या देवाच्या वचनाच्या सत्यतेनुसार मी जगतो असा माझा विश्वास आहे.

या अध्यायात -

* विश्वासाचे महत्त्व 'जीवन' आहे.
* बायबलच्या आधारे चर्चमधील समजूतदार व विश्वासू लोकांचे एकमत म्हणून शिकण्याचे महत्त्व.
* मुक्ति-फौजेच्या सिद्धांताची ऐतिहासक मुळे.
* मुक्ति-फौजेच्या सिद्धांतात व्यक्त झालेल्या ख्रिश्चन विश्वासाचे उदाहरण.

बायबलमधील वैयक्तिक अनुभव आणि ख्रिश्चन चर्चच्या पारंपरिक वारसामध्ये मुक्ति शिपायांचा विश्वास आणि सराव हे मूळ आहेत. मुक्ति-फौजेच्या मुख्य विश्वासाच्या अकरा लेखात सांगितली आहेत. ज्यांना मततत्त्वे म्हणतात.

मोक्षवाद्यांसाठी विश्वास आणि कृती नेहमीच एकमेकांना संलग्न असतात. प्रभु म्हणून येशुवरील विश्वास केवळ बौध्दिक मान्यता नाही; हे आपण काय करतो? कोण आहे? आणि असा कोण आहे? जे निर्माण ते तो बदलतो. हे जीवन आवश्यक आहे आणि विश्वासाच्या या जीवनाद्वारे एखाद्या व्यक्तीचा देवाचा अनुभव वाढतो आणि तो विकसीत होतो. म्हणून विश्वास हा येशूच्या असलेल्या नवीन जीवनाचा शोध घेण्यास प्रवृत्त करतो.

बायबल हे आपल्या ख्रिस्ती विश्वास समजून घेण्यास व आचरणात आणण्यास महत्त्वाचे आहे. जसे आपण वाचतो आणि समजतो की आपल्या स्वत:च्या जीवनासाठी आणि परिस्थितीसाठी याचा अर्थ आहे. आपण आपल्या स्वत:च्या पिढीमध्ये देवाचे लोक बनतो. जेव्हा आपण वचनाची सवय विकसित करतो. शास्त्रवचन आत्मसात करुन ते ख्रिस्ती शिकवणीच्या प्रकाशात त्या गोष्टी प्रतिबिंबीत होतात तेव्हा आपण देव कोण आहे याबद्दल आपल्याला अधिक समजते आणि आपल्याला हे समजुन येते की, आपल्याला जितके अधिक शिकणे आवश्यक आहे याविषयी अधिक माहिती मिळते.

पवित्रशास्त्र हे केवळ देवाच्या लोकांचा इतिहास नाही. मूळ लेखकांच्या अनुभवापेक्षा अगदी वेगळ्या भाषा आणि संस्कृतीमध्ये भाषांतर केले गेले तरीही त्याचे अध्ययन करणे, आव्हान करणे, प्रेरणा व सांत्वन करण्याची क्षमता यामध्ये आहे. येशूच्या जीवनाचे अध्यात्मिक आणि धार्मिक महत्त्व थोडक्यात मांडले आहे. शब्द देह झाला. (योहान १:१:१४) यामध्ये देवाची कृपा व कृपेची विपुलता एक स्पष्ट विधानात दिसून येते. आम्ही अजूनही पापी असताना ख्रिस्त आमच्यासाठी मरण पावला (रोमन ५:८); हे ख्रिस्ती म्हणून आपल्या जीवनाचे अंतिम प्रमाण आहे.

१ ले फरिंथकरास पत्र अध्याय १३ : मध्ये वर्णन केले आहे - ''प्रेम हे सर्वश्रेष्ठ दान होय.''

* पवित्रशास्त्र हा एक असा अधिकार आहे की ज्याच्या विरोधात ख्रिस्ती जीवनाचे मापन केले पाहिजे. ख्रिस्ती म्हणून आपण जे करतो आहोत ते आपल्या समजुतीप्रमाणे समजून घेणे, देवाबरोबरचे आपले वैयक्तिक संबंध आणि जगात राहण्याचा आपला अनुभव यांच्यातील सुसंवादातून निर्माण होते. प्रत्येक पिढीतील चर्चचे कार्य अशारितीने चालवणे आवश्यक आहे की जे अधिकाराच्या अधीन राहतात. पवित्रशास्त्र आणि ख्रिस्ती विश्वास हा एक चालत आलेला वारसा होय.

* चर्चचा विश्वास आणि त्याचे स्पष्टीकरण कसे करण्यात आले याचा इतिहास आहे. हे विश्वासावर आधारित आहे. उपदेशक, शिक्षक, शास्त्री, ज्ञानी आणि इतर ख्रिस्ती विश्वासणाऱ्यांनी त्यांच्या काळात पवित्र शास्त्रात दिलेले संदर्भ आणि त्यांनी सांगितल्याप्रमाणे देव, सृष्टी आणि मानवता यांच्यातील संबंधाबद्दलच्या त्यांच्या समजणाऱ्या गोष्टीवर प्रकाशित केले आहे. हे कधीकधी 'विश्वासू लोकांचे एकमत' म्हणून वर्णन केले जाते. पवित्रशास्त्रामध्ये ख्रिस्ती सिद्धांताचा आणि पायाभूत शिक्षणाचा आधार देण्यात आला आहे.

* ख्रिस्ती सिद्धांत देव, मानवता आणि ख्रिस्ती जीवनाचा चालू प्रवास याद्वारे मिळणारे सार्वकालीक जीवन या गोष्टी समजून येतात. त्यामध्ये अनेक विश्वासाचे सारांश आहेत, जे एक आधार प्रदान करतात अशासाठी की जेणेकरुन आपण आपल्या स्वत:च्या संदर्भात विश्वासूपणे जीवन जगू शकू. विश्वासाच्या मततत्त्वात वर्णन केलेल्या इश्वराशी असलेले नातेसंबंध रोजच्या जीवनाबद्दलच्या आपल्या प्रतिक्रियेला कसे आकार देऊ शकतात याविषयी शिपायाच्या करारात सांगितले आहे. ख्रिस्ताशी असलेले आपले नाते परिपक्व झाल्यामुळे आपल्या वृत्ती, विचार, प्रेरणा आणि कृती यांचे मार्गदर्शन होते. ख्रिस्तावरचा खरा विश्वास याद्वारे दिसून येतो.

विश्वासाचे मत :

'येशू प्रभू आहे' (१ ले करिंथकर १२:३) या वचनामध्ये ख्रिस्ताशी असलेले आपले वैयक्तिक संबंध ख्रिस्ती लोकांच्या मनात केंद्रस्थानी आहेत. हे वचन (विधान) एकमेकांना अभिवादन आणि त्यांच्या विश्वासाची साक्ष म्हणून सुरुवातीच्या विश्वासणाऱ्यांमध्ये एकत्रित केले गेले. जसजसा सुरुवातीच्या चर्चचा आकार वाढत गेला तसतसा विश्वासणाऱ्यांनी एकमेकांना त्यांचा विश्वास वाढवण्यास मदत करण्याचे महत्त्व ओळखले. ते केवळ विश्वास ठेवणारी व्यक्तीच नव्हती तर ख्रिस्ताचे अनुयायी असण्याचा अर्थ काय ते ठरविण्यात एकमेकांना पाठिंबा देणारे आणि आव्हान देणारे समुदाय होते. विश्वास हा वैयक्तिकरित्या वैयक्तिक आहे परंतु इतर विश्वासणाऱ्यांच्या सहवासात तो उत्कृष्टपणे काम करतो. शतकानुशतके चर्चने विश्वासाचा सामान्य अनुभव व्यक्त करण्यास आणि धर्माचे व त्याच्या विश्वासाचे विधानामध्ये 'येशू प्रभू म्हणून घोषित करणे' आणि ते अधिक विस्तृत करण्याचे शिकवले आहे. ख्रिश्चन विश्वासाच्या सुरुवातीच्या शतकापासून सुरु होणारे तीन धर्म, प्रेषित ग्रंथ, निकिन पंथ आणि ॲथान सियन पंथ हे अभिजात वर्ग म्हणून ओळखले जात होते. अनेक शतकानुशतकाच्या दरम्यान ख्रिश्चनांच्या गटाद्वारे इतर धर्म आणि विश्वासाची विधाने विकसीत केली गेली आहेत. बहुतेकदा एखाद्या विशिष्ट चर्च किंवा संप्रदायाच्या मततत्त्वाच्या सामर्थ्याचे स्पष्टीकरण आणि त्याचे विश्लेषण करण्यात आले.

सालव्हेशन आर्मी विश्वासाची मततत्त्वे एक समान कार्य पूर्ण करतात. त्यांचे मूळ वेस्लेयेन मेथोडिस्ट परंपरेत आहेत आणि हे शब्द आणि सामग्री मेथॉडिस्ट न्यू कॉन्सेक्सियन मतासारखेच आहेत. ज्याचा शोध इ.स. १८३८ मध्ये लागला. त्यावेळेला विल्यम बूथ हे न्यू कॉन्सेक्सियनचे नियुक्त पुढारी होते. ज्यांचे संस्थापकाने त्यांचे मत असल्याचा दावा केला. श्री. वेस्ले यांच्या शिकवणुकीप्रमाणे येथोडिझमची येशूचे पुनरुत्थान आणि पवित्रतेवर मुक्तिवाद याचा भर, सुवार्ता ही सर्व लोकांसाठी आहे याची खात्री आणि मानवतेच्या स्वतंत्र इच्छेचा आग्रह या सर्व गोष्टी या पद्धतीमध्ये रुजल्या आहेत. ज्याने शतकानुशतके चर्चच्या समृद्ध एकमतातून त्याचे धर्मशास्त्र काढले होते.

१८६५ मध्ये विल्यम बूथ यांनी ख्रिश्चन मिशनसाठी सात मततत्त्वे स्विकारले. त्यानंतर १८७० मध्ये आणखी तीन मततत्त्वांची भर घातली गेली आणि आणखी एक मततत्त्व १८७६ मध्ये सध्याचा दहावा क्रमांक आहे.

प्रत्येक अतिरिक्त बिंदू नवीन जोडणी दस्तऐवजावर शोधला जाऊ शकतो. विश्वासाचे हे सर्व मततत्त्वे मुक्तिफौज कानू कायदे १९८० चे वेळापत्रक १ म्हणून ठेवले आहेत.

मत म्हणजे चर्चची शिकवण. विश्वासाचे अकरा मततत्त्वे वैयक्तिक विश्वास आणि सामान्य दृष्टी अभिव्यक्ती आहेत. ते शास्त्रीय ख्रिश्चन पंथाशी सुसंगत आहेत आणि पृथ्वीवरील ख्रिस्ताचे सदस्य म्हणून मोक्षवाद्यांना ओळखतात. मततत्त्वाच्या पुस्तकामध्ये त्याचा सखोल शोध लावला जातो, परंतु त्यामध्ये इतर उपयुक्त संसाधने देखील उपलब्ध आहेत.

मुक्ति–फौजेच्या अकरा मततत्त्वे अनेकदा शिकविले जातात आणि विश्वासाची स्वतंत्र विधाने म्हणून त्यावर चर्चा केली जाते. हे विस्तृत अभ्यासासाठी उपयुक्त पुस्तक आहे, जोपर्यंत प्रत्येकास एक स्वतंत्र व एक संपूर्ण भाग म्हणून पाहिले जाते तेव्हा एकत्र वाचन, एक नमुना आणि विश्वासाची प्रगती पाहणे शक्य झाले आहे. पवित्र शास्त्रात प्रगटीकरणात रुजलेल्या आम्ही त्रैक्य देवासमोर पापाद्वारे देवापासून विभक्त झालेली माणुसकी आणि ज्यांनी विश्वास ठेवणे निवडले आहे. अशा सर्वांसाठी सार्वकालीक जीवन आहे अशी आपली समजूत आहे याची पुष्टी केली जाते. पवित्रता हा एक विशेषाधिकार आहे जो विश्वासणाऱ्यांना शक्य आहे. पवित्र शास्त्र इश्वरापासून प्रेरित आहे. ही शिकवण मततत्त्व १ मान्य करते आणि या अनोख्या प्रेरणेमुळे तो ख्रिश्चन विश्वास आणि आचरणाचे स्त्रोत आहे. बायबलमध्ये व्यक्त केलेली व समजलेली सत्यता समकालीन जगावर विश्वास आणि श्रध्दा ठेवत आहे.

मततत्त्व २ यामध्ये परमेश्वराविषयीची शिकवण आहे. परमेश्वर एक आहे, तो सर्व दृष्टीने परिपूर्ण असून अखिल सृष्टीचा उत्पन्नकर्ता, सांभाळणार आणि चालविणारा आहे. उपासनेत मोक्षवाद्यांनी देवाला अंतःकरणापासून प्रतिसाद दिला आहे अशासाठी की भक्तिस पात्र असा हाच परमेश्वर आहे.

मततत्त्व ३ असे सांगते की, त्रैक्यामध्ये परमेश्वर पिता, पुत्र आणि पवित्र आत्मा असे तिघे आहेत. ते शक्तीने आणि वैभवाने सारखे असून एकमेकांपासून विभक्त नाहीत. त्रैक्य हे देवाचे वर्णन आहे. तो सर्व सृष्टीचा उत्पन्नकर्ता आहे. देवाचा पुत्र जो पवित्र आहे त्याच्याद्वारे आपणास मुल होण्याचा अधिकार दिला. त्याने आपणास पवित्र केले, सल्ला दिला आणि त्याचे निवडलेले लोक म्हणून सामर्थ्य दिले.

मततत्त्व ४ सांगते की, येशू ख्रिस्ताच्या ठायी परमेश्वराचा व मनुष्याचा स्वभावगुण एकत्रित झाला आहे. त्याद्वारे मनुष्याला तारण आणि त्याचे परिवर्तन घडवून आणणारा देव या गोष्टींवर लक्ष केंद्रित करते.

मततत्त्व ५ सांगते, मानव म्हणजे काय त्याविषयी वर्णन केले आहे. मानवतेला देवापासून दूर करणारा मानव त्याच्या पतनामुळे सारी माणसे पापी झाली. त्या मानवी स्वभावाला केवळ येशूच्या देणगीद्वारे आणि त्याच्या वधस्तंभावर असलेल्या बलिदानाद्वारे सोडविला जाऊ शकतो हे सिद्ध झाले.

पवित्रशास्त्र यातील मुख्य उद्देश मततत्त्वे ६,७,८,९ आणि १० यामध्ये एकत्रित देवाची कृपा, मानवी प्रतिक्रिया आणि आपल्या जीवनातील देवाची कृती यांच्यातील एकत्रित संवाद जेव्हा आपण परमेश्वरावर विश्वास ठेवतो तेव्हा वरील चारही मततत्त्वाची एकच शिकवण आहे. त्यात तारणाचा मार्ग, देवाच्या कृपेची अखंडता आणि जे ख्रिस्तावर विश्वास ठेवतात आणि वैयक्तिक परिवर्तन घडवून आणतात व पवित्र बनतात यासाठी आहे.

मततत्त्व ७ सांगते, प्रभू येशू ख्रिस्तावर विश्वास ठेऊन आपल्या पापाची कबुली आणि पश्चाताप आणि पवित्र आत्म्याद्वारे नवीन जन्म या गोष्टी तारणासाठी आवश्यक आहेत. पवित्रता आणि मततत्त्वे ९, १० मध्ये सतत त्याच्या आज्ञा पाळल्याने व विश्वास ठेवल्याने आम्ही सतत तारलेल्या स्थितीत राहू शकतो याविषयीचा उल्लेख आहे.

शेवटी मततत्त्व ११ हे अंतिम परिणाम तारण आणि आपल्या जीवनातील आपण केलेली निवड याकडे लक्ष केंद्रित केले आहे.

जेव्हा आपण मुक्ति-फौजेचा शिपाई बनतो तेव्हा आपण शिपायांचा करारनामा यामध्ये विश्वास व्यक्त करतो. त्यानुसार पवित्र शास्त्राच्या सत्यावर विश्वास ठेवण्याचे आणि या विश्वासाशी सुसंगत राहण्याच्या मार्गाने आपले जीवन जगण्याचे वचन देतो. सिद्धांतात व्यक्त झालेल्या अध्यात्मिक सत्यांना शिपायांच्या करारामध्ये व्यवहारिक मार्गदर्शन अभिव्यक्ती दिली जाते.

प्रतिबिंब आणि चर्चेसाठी :

✻ उद्धारकर्त्यासाठी आपला विश्वास आणि कृती नेहमीच एकत्र विणलेली असतात. आपल्या कोरामध्ये हे कसे दिसते याविषयी चर्चा करा.

✻ सिद्धांत (करार) काळजीपूर्वक वाचा. विश्वासाची ही घोषणा आपल्या दैनंदिन जीवनवर कसा परिणाम करते?

✻ आपला विश्वास ख्रिश्चन चर्चच्या अनेक पिढीमध्ये (वारसा) तसेच पवित्र शास्त्राविषयी आपणास काय समजले, हे महत्त्वाचे का आहे?

अध्याय - ३

मी पवित्र आत्म्याच्या कार्यास जबाबदार राहीन आणि माझ्या जीवनात सतत आज्ञापालन करुन भक्ती, प्रार्थना, सेवा आणि पवित्र शास्त्राचे वाचन याद्वारे देवाच्या कृपेत वाढत जाईन.

या अध्यायात :

* पवित्र आत्म्याविषयी प्रतिक्रियाशील व आज्ञाधारक असणे का महत्त्वाचे आहे?
* पवित्र आत्म्याचा आवाज ऐकण्याचा प्रयत्न करीत असताना आम्ही स्विकारलेली काही आव्हाने.
* आपल्या ख्रिस्ती जीवनाच्या वाढीसाठी अध्यात्मिक शिस्तांचे महत्त्व.

स्वत:ला देवाच्या अधिकाराखाली ठेवणे आणि आपल्या जीवनात पवित्र आत्म्याच्या कार्यास आमंत्रण देणे हा एक मुक्ति-फौजेचा शिपाई होण्यास स्वत: तयार राहणे होय. त्याचवेळी आम्ही स्वत:ला मुक्ति-फौजेचा खरा शिपाई होण्याचे ओळखतो तसेच त्याला आपल्या जीवनात प्राधान्य देऊन त्या पध्दतीनुसार जगतो.

शिपायांच्या कराराचा हा नियम आमच्या बांधिलकीचे गतीशिल स्वरुप दर्शवितो. आपण कोण आहोत आणि आपण काय करतो याने देवाशी असलेले आपले नाते यातील फरक लक्षात येतो. आपण एक शिपाई बनल्यामुळे आपणांस स्वयंचलितपणे प्रौढ ख्रिश्चन बनता येत नाही तर आपल्यामध्ये देवाच्या ज्ञानात वाढण्याची क्षमता आहे; परंतु आपण त्या परिपक्वतेकडे जाण्याचा हेतू चिन्हांकित केला पाहिजे. (इफिसकरास पत्र ४:१३) शिपाई होणे ही एक प्रक्रिया आहे. ज्यामध्ये पवित्र आत्म्यासाठी मोकळेपणा असणे आवश्यक आहे तसेच शिष्य म्हणून वाढण्याची इच्छा असणे आवश्यक आहे. जेव्हा आम्ही हा प्रवास करतो तेव्हा आम्हाला असे कळते की, आपल्याला पाचारण करण्यासाठी आपल्याला योग्य मार्गाने जगण्याचे सामर्थ्य आहे. (इफिस ४:१). मततत्त्वाच्या पुस्तकामध्ये परमेश्वराशी जवळचा अध्यात्मिक संबंध त्याच्याशी मोकळेपणा, आज्ञाधारकपणा आणि त्याच्यामध्ये राहिल्याने तुम्ही त्याचे शिष्य व्हाल याविषयीचे वर्णन केले आहे. (योहान १५:१-७) याद्वारे आपण ख्रिस्ताचे अनुकरण करणारे बनतो. याचा परिणाम म्हणून आपण ख्रिस्तासारखे बनतो. (रोम ८:२१; इफिसकरास पत्र ४:१३-१५; २ रे पत्र ३:१८; १ ले योहान ३:१-३) आणि त्याची पवित्रता आपल्या जगण्यातून स्पष्ट होते.

माझा प्रतिसाद :

तारण केवळ पवित्र आत्म्याच्या कार्याद्वारेच होऊ शकते. परंतु त्यासाठी शिकवण असे सांगते की आपला असा विश्वास आहे की, परमेश्वराकडे पश्चाताप करणे, आपल्या प्रभू येशू ख्रिस्तावरील विश्वास आणि पवित्र आत्म्याच्याद्वारे पुनरुत्थान मुक्तीसाठी आवश्यक आहे; तथापि पवित्र आत्म्याचे कार्य तारण प्राप्ती करताच मर्यादीत नाही तर आपल्या आत्म्याच्या दृढतेने वागण्याची आणि विकसीत होण्याची ही अखंडपणे आज सर्वांची जबाबदारी आहे.

यामुळे आपली अध्यात्मिक वाढ होण्याची गरज ओळखली जाते तेव्हा पवित्र आत्मा आपल्या जीवनात कार्य करतो. त्याद्वारे आपल्या जीवनात बदल करण्याचे ठरविले जाते. आपल्या जीवनातील प्रवासाचे तपशिल किंवा संदर्भ भिन्न असतील परंतु बऱ्याचदा येथे अध्यात्मिक शिस्त आणि इतर लोकांचा प्रभाव आपल्या कार्यावरती प्रतिबिंबीत होतो.

आपल्या जीवनात अध्यात्मिक वाढ होण्याची गरज ओळखून पवित्र आत्मा आपल्या जीवनात कार्य करतो. त्याद्वारे आपल्या जीवनात बदल घडवून येतो.

आपल्या जीवनी प्रवासाचे तपशील प्रत्येकासाठी भिन्न असतील परंतु बऱ्याचवेळेस आपल्यामध्ये असणारी अध्यात्मिक शिस्त, इतर लोकांचा प्रभाव हा आपल्या जीवनावर आणि परिस्थितीवर प्रभावित होतो. आपला तारणहार यात इतर समाजाचा त्यांच्या शहाणपणाचा समावेश असेल परंतु प्रत्येकांचा अनुभव आपल्या जीवनात वेळोवेळी आलेला असेल, परंतु या सर्वांचा आपल्या अध्यात्मिक वाढीवर महत्त्वपूर्ण प्रभाव पडतो. तरीदेखील जोपर्यंत देवाची कृपा आणि पवित्र आत्म्याची सहभागीता आपल्या जीवनात नाहीत तोपर्यंत आपली अध्यात्मिक वाढ होणार नाही.

मी आज्ञाधारक असेल

आज्ञाधारक राहण्याची इच्छा असणे हाच देवाबरोबरच्या आपल्या नातेसंबंधासाठी महत्त्वपूर्ण बाब आहे. पवित्रशास्त्रांमध्ये मानवाच्या आज्ञाधारकपणाच्या आणि देवाच्या अपेक्षेच्या अनेक गोष्टी सांगण्यात आल्या आहेत. जेणेकरुन लोकांची प्रगती होईल तसेच त्यांच्या आज्ञापालनाने ते स्वत:चे नशीब ठरवतील. परंतु प्रत्येकवेळा अनेकांनी आज्ञाभंग केल्यामुळे त्यांचे जीवन उद्ध्वस्त झाले आहे. परंतु प्रत्येकवेळा देवाने त्यांचे संबंध पुनस्थापित करण्याचा मार्ग प्रदान केलेला आहे. सृष्टीच्या उत्पत्तीपासून आज्ञाधारकपणा, अपयश आणि पुनर्संचयित करण्याची पद्धत इस्त्राएलच्या इतिहासाद्वारे त्याची पुनरावृत्ती होते. तसेच या सर्व गोष्टी नियम वेगवेगळ्या मार्गांनी अटी घालून दिल्या आहेत. (अनुवाद अध्याय ५). शास्त्रे यांच्या कथा (शास्ते २:१०-१९) राजे यांचा इतिहास (१ ले राजे २:२-३, ११:३३-३८), सुवार्तेचा संदेश (यिर्मया ३१:१-३३); आणि स्तोत्रसंहिता गित (स्तोत्र ११९), खरोखर, मानवी इतिहासाच्या एका महत्त्वाच्या टप्प्यावर देवाने येशूद्वारे नवीन आणि वेगळ्या मार्गाने कार्य केले. या काळापासून मानवी आज्ञाधारकता नियमशास्त्रात रुजलेली नव्हती, परंतु प्रभू येशू ख्रिस्ताचे मरण आणि त्याचे पुनरुत्थान याद्वारे ते शक्य झाले. त्याचे प्रमाण (रोमकरास पत्र ५:८) या आपल्या आज्ञाधारकपणामुळे देव आपल्याला त्याच्या स्वप्रेमाचे प्रमाण देतो. संत पौलाने मार्गदर्शन केले आहे की, तुम्ही आपल्या शरिराचा जीवंत, पवित्र व प्रिय असा यज्ञ करावा जे खऱ्या उपासनेचे वैशिष्ट्य आहे.

(रोमन्स १०:३०-३२; १२:१-२) आपला आज्ञाधारकपणा हा आपल्यासाठी असलेल्या देवाच्या योजनेचा प्रतिसाद आहे, परंतु काहीवेळा आपला नैसर्गिक मानवी स्वभाव, नियंत्रणाची अवास्तव मागणी आणि शक्तीचे प्रदर्शन म्हणून आज्ञाधारकपणाच्या आवाहनाचा पुनर्वापर करण्यास प्रवृत्त करतो. म्हणून आम्ही त्याविरुध्द बंड करतो. जेव्हा आपण देवाशी आपले नाते जोडतो तेव्हाच आपण आपले अनुभव पाहण्यास सक्षम होतो. आज्ञाधारकपणाची इच्छा ही आपल्यावरील देवाच्या प्रेमाचे प्रतीक आहे आणि जेव्हा हे घडते तेव्हा आम्ही आज्ञापालन मोकळेपणाने करतो आणि हे जाणतो की आपल्यासाठी काय चांगले आहे.

हे ज्ञान असूनही पवित्र आत्म्याच्या प्रेरणेने आज्ञाधारक राहणे नेहमीच सोपे नसते, तर यात अनेक घटक योगदान देतात.

पवित्र आत्म्याचा आवाज ओळखणे कधीकधी अवघड आहे. आत्म्याशी संवाद साधण्याचा कोणताही एकमेव मार्ग नाही तर उपासनेत असणारे संदेश, उपासना भक्ती, प्रार्थना, बायबल वाचन, इतर लोकांशी संभाषण, संगीत किंवा कला, एकांत किंवा शांतता याद्वारे आम्ही पवित्र आत्म्यास ओळखू शकतो.

त्याचप्रमाणे, संदेशाचे स्वरुप समजून घेणे किंवा पवित्र आत्म्याने दिलेला खरा संदेश आहे याची खात्री बाळगणे कधीकधी अवघड आहे. कोणत्याही मोक्षवाद्याने आपल्या स्वत:च्या इच्छेविषयी किंवा आपल्या योजनेविषयी करणे किंवा त्याकडे दुर्लक्ष करणे शक्य आहे.

असे अनेक मार्ग आहेत की, ज्यात आपण आपला प्रतिसाद आणि आज्ञाधारकता याची परीक्षा घेऊ शकतो. यामध्ये आपण पवित्र आत्म्याबद्दल आज्ञाधारक राहण्याचा जो विश्वास ठेवतो ते पवित्रशास्त्राच्या संदेशाशी संपूर्णपणे सुसंगत आहे की नाही यावर विचार करणे गरजेचे आहे; इतर मार्गाने विश्वासाद्वारे याची पुष्टी केली असता जर त्यातून चांगुलपणा, शांती, आनंद मिळाला तशा प्रकारची परिस्थिती सूचित करते की हे योग्य आणि वेळेवर होत आहे. विश्वास आणि विश्वासाचा आत्मा आणि त्याचे पालन करणे होय.

हे कधी-कधी शक्य आहे की आत्म्याचे पालन केल्याने अस्वस्थता आणि तणावाची भावना येते जी वैयक्तिक पातळीवर नवीन जीवन, शहाणपणा आणि अंतदृष्टी मिळवते. परंतु चर्चमध्ये जेव्हा आत्मा एखाद्या व्यक्तीमध्ये भविष्यसूचकपणे कार्य करतो तेव्हा त्याचा परिणाम स्थिती बदलात होतो आणि इतरांच्या कायदेशिर अधिकाराला आव्हान मिळू शकते. अशावेळी आपण पवित्रशास्त्राच्या संपूर्ण संदेशाबद्दल आणि चर्चच्या पारंपारीक विरोधात असलेल्या आपल्या विवेकाची चाचणी करणे महत्त्वाचे आहे आणि यापुढे जाण्याचा मार्ग शोधत असताना सिनियर मोक्षवाद्यांनी आपल्याला जबाबदार धरण्याचे शहाणपण मागितले आहे. अनपेक्षित दृष्टी किंवा आपला वैयक्तिक अजेंडा घेण्याचा धोका आहे. परंतु आत्म्याच्या प्रेरणेने लक्षपूर्वक ऐकण्यात अयशस्वी होण्यात आणि पूर्ण आज्ञाधारकतेपेक्षा कमी प्रतिसाद देणे देखील धोक्याचे आहे. मुक्तिफौज आणि चर्च याचे भविष्य जे ऐकतात आणि देवाच्या आज्ञा पाळतात त्या व्यक्तीवर आणि समुदायावर अवलंबून असते.

कृपेने वाढत आहे

प्रत्येक शिपायाने (मोक्षवाद्याने) पवित्र आत्म्याला आपल्या जीवनातील प्रत्येक गोष्टीचे मार्गदर्शन करण्याची परवानगी दिली पाहिजे. आपला दृष्टीकोन, प्रेरणा, वर्तन, विचार, भाषण आणि इतर लोकांशी संवाद या सर्व गोष्टी आत्म्याद्वारे प्रभावित होतात. आतील जीवनातील सततची जोपासना आपल्या विश्वास - जीवनासाठी आणि आपल्या संघर्षमय स्वास्थ्यासाठी आवश्यक आहे. संत पौल तिमथ्याला लिहिताना एक सोपी आठवण करुन देते. 'तू स्वत:ला इश्वरशिल बनण्यास तयार कर कारण इश्वरभक्ती सर्व गोष्टींपेक्षा मूल्यवान आहे. हे देवाचे वचन आजच्या आणि पुढील जीवनासाठी महत्त्वाचे आहे.' (१ ले तिमथी ४:७:८) उपासना, प्रार्थना, सेवा आणि पवित्रशास्त्र आपल्या अध्यात्मिक वाढीसाठी आणि अध्यात्मिकतेसाठी एक पायाभूत सुविधा प्रदान करते. ते ख्रिस्ती जीवन एक सक्रिय अनुभव आणि देवाबरोबरची भागीदारी आहे याची आठवण करुन देतात. पवित्र आत्म्याचा प्रतिसाद आणि आज्ञापालन ही देवाची देणगी आहे. त्याचबरोबर नवीन अंत:करण आणि आंतरदृष्टी यांच्या वाढीसाठी आपण स्वतंत्र आहोत हे सुनिश्चित करुन आपल्याला देवासोबतच्या नातेसंबंधात अधिक अध्यात्मिक वाढ करणे याची आवश्यकता आहे.

उपासना करताना आपण देवाला मान देतो व आदर करतो हा देवाचा हक्क आहे. आत्म्याची मनोवृत्ती आहे की ती सतत आपल्याबरोबर आहे. कदाचित आपण एकटे आहोत किंवा इतर लोकांबरोबर असो. (योहान ४:२१-२४) पवित्र वचन सांगते आत्म्याने व खरेपणाने परमेश्वराची उपासना केली पाहिजे. तुम्हास ठाऊक नाही अशाची उपासना तुम्ही करिता; आम्हास ठाऊक आहे अशाची उपासना आम्ही करितो. परंतु आपण देवाचा आदर केला पाहिजे.

प्रार्थनेचे वर्णन परमेश्वराशी संभाषण म्हणून केले जाऊ शकते. प्रार्थनेद्वारे आम्हाला आमचे विचार आणि भावना त्याच्याकडे व्यक्त करण्यास परवानगी देते. सर्वात महत्त्वाचे परमेश्वर ऐकत आहे आणि आपल्या जीवनासाठी आणि कोणत्याही परिस्थितीत परमेश्वराचा हेतू समजून घेण्याचा प्रयत्न करीत आहे. यामुळे आपल्यात

ख्रिस्तासारखा दृष्टीकोन आपल्या स्वत:च्या जीवनात व्हावा किंवा इतरांकरिता त्याच्यावतीने नवीन कार्य होऊ शकेल अशी आंतदृष्टी समजून घेतल्याने आपल्या अध्यात्मिक अनुभवाची वाढ होऊन आपल्या वागण्यात नवीन बदल घडवून येऊ शकतो. प्रार्थना ही आजीवन शिकण्याची एक प्रक्रिया आहे. त्याद्वारे आपले देवाबरोबरच संबंध अधिक दृढ होतात. प्रार्थना करण्याचा हतू वैयक्तिक जीवनात उपयुक्त आहे. मार्गदर्शक वेबसाईट, पुस्तके हे उपयुक्त ठरु शकतात. तसेच आपण इतर ख्रिश्चनांबरोबर देखील प्रार्थना केल्या पाहिजेत.

कोणत्याही मोक्षवाद्यांसाठी त्याची सेवा ही त्याने केलेली उपासना, भक्तीद्वारे घडते आणि त्याची अध्यात्मिक वाढ आणि विकास त्याच्या सेवेद्वारे होतो. आमचे तारण एक वैयक्तिक अनुभव असणे आवश्यक आहे. आपण ख्रिश्चन कुटुंबात जन्माला आलो म्हणजे आपण ख्रिस्ती होत नाहीत किंवा ख्रिस्ती कुटुंबात त्याचे पालन पोषण केले पाहिजे. तथापि विश्वास हा आपला वैयक्तिक अनुभव नाही; तर इतर लोकांसह इतर लोकांसाठी आम्ही ख्रिश्चन आहोत. येशू ख्रिस्ताची सुवार्ता सांगणे त्याचबरोबर गरजू व वंचितांची काळजी घेणे हे यामध्ये समाविष्ट आहे. यामध्ये जे समाजातील समाजसेवक त्यांचे आदरातिथ्य करणे; त्याचवेळी योग्य आणि शक्य असेल तेव्हा सामाजिक अन्याय की ज्यामुळे असमानता निर्माण होते आणि व्यक्तिला हानी पोहचते तेव्हा आमची सेवा नेहमी पवित्र आत्म्याच्या द्वारे आज्ञापालनाची भूमिका म्हणून दिली पाहिजे.

आपल्या जीवनात सेवा देण्याच्या उद्देशाने बायबलचे वाचन करणे आणि त्याचा अभ्यास केल्याने आपण देवाच्या शब्दाच्या सत्यतेनुसार जीवन जगणे चालू ठेवतो व ते सुनिश्चित करतो. बायबलचा व्यापक संदेश हा मोक्षवाद्याचा विश्वास आणि सराव यांचा पाया आहे. ही केवळ ऐतिहासिक नोंद नाही, तर देवाचे जीवंत शब्द आहेत आणि यात नितिमत्त्वाचे शिक्षण, त्यामध्ये सुधारणा करणे, प्रशिक्षण यासाठी उपयुक्त असे वर्णन केले आहे. जेणेकरुन देवाचे लोक या नात्याने ते चांगल्या कार्यासाठी सदैव तयार राहतील. (२ तिमथी ३:१६-१७). बायबलच्या अभ्यासात मदत करणारी आणि त्याच्या संदेशाला अनुसरून अशा प्रकारे जगण्याचे आव्हानात्मक बरीच स्त्रोत आहेत.

पवित्र आत्म्याकडे असलेल्या या मुलभूत उत्तदायित्त्वाची खात्री करण्यासाठी इतर अध्यात्मिक शिस्तांची अनेक श्रेणी आहेत. या अशा काही सवयी आहेत ज्यामधून आपण अध्यात्मिकरित्या त्याचे पोषण करतो आणि ख्रिश्चन परिपक्वतेकडे जाण्यास सक्षम करतो. वैयक्तिक जीवनात एकांत, शांतता, साधे जीवन, उपवास, चिंतन आणि अभ्यास यांचा समावेश आहे.

इतर शिस्त ही समाजात सामावली आहे. हे एक परस्पर प्रोत्साहनाचे आणि समर्थनाचे साधन आहे. इतर लोकांसह कार्य करीत असताना त्यामध्ये वाढ करण्याची संधी प्राप्त होते. कोरामधील सामुदायिक उत्सव, लहान गट, अध्यात्मिक मैत्री, सेवा आणि आदरातीथ्य यांचा समावेष आहे. इतर ख्रिश्चनाबरोबर शिष्य व विश्वासनाऱ्यांचे जीवन एकत्रीत केल्याने त्याद्वारे आपणास एकमेकांना प्रोत्साहीत करण्यास आणि आवश्यकतेनुसार आपल्या निवडी आणि जीवनशैलीसाठी एकमेकांना जबाबदार धरण्यास मदत होते. प्रत्येकासाठी सर्व विषय संभाव्य नसतील परंतु त्यातील प्रत्येकजण प्रतिसाद देऊन आत्म्याच्या कार्याकडे दुर्लक्ष न करता जीवन जगू शकतात.

प्रत्येक शिपायाला शिस्तीचे असे धडे शोधणे आवश्यक आहे जे आपल्याला फलदायी आणि चांगले जीवन जगण्यास प्रोत्साहीत करतील. उपासना, प्रार्थना, पवित्र शास्त्र अभ्यास आणि इतर विषयांचे अचूक असे उदाहरण हे प्रत्येकाच्या जीवनात भिन्न-भिन्न असू शकते. परंतु त्यांचा विश्वास हा विश्वासू बनू शकत नाही. तर त्याचा विश्वास त्यामध्ये असणाऱ्या सवयी याद्वारे त्याची सुरवात होते परंतु तो कमी होतो किंवा नष्ट होतो.

शतकानुशतके ख्रिस्ती लोकांचा अनुभव असा आहे की देवाबरोबरचे आपले संबंध आयुष्यभर वाढू शकतात, बदलू शकतात आणि विकसितही होऊ शकतात परंतु अध्यात्मिकतेत आमची भागीदारी शिष्यवृत्तीतील वाढीचा एक भाग आहे.

प्रतिबिंब आणि चर्चेसाठी

✻ तुमच्या जीवनात पवित्र आत्म्याच्या आज्ञेचे उल्लंघन कोणत्या मार्गाने केले जाते?

✻ अध्यात्मिक जीवनविषयक आपला अनुभव सांगा? आपल्या ख्रिस्ती जीवनात त्याची वाढ होण्यास कशी मदत होते ते लिहा?

✻ पवित्र आत्म्याच्या कार्यास प्रतिसाद देण्यासाठी मोक्षवादी एकमेकांना कशी मदत करु शकतात?

✻ आता आपण हा अध्याय वाचला आहे तेव्हा आपण आपल्या विश्वासाचे पालनपोषण करण्यासाठी कोणते बदल केले पाहिजेत? पुढील काही महिन्यांमध्ये आपल्या अनुभवाबद्दल रोजनिशी तयार करा. त्यामध्ये तुम्ही विश्वासात कसे वाढत आहात?

अध्याय ४

मी देवाच्या राज़्याची महत्त्व ठरवीन. जगातील मूल्ये माझ्या आयुष्याचे प्रमाण मानू शकणार नाही.

* केवळ देवासोबतच्या वैयक्तिक आणि खाजगी संबधित ािपायांची सेवा पूर्ण होऊ शकत नाही तर ख्रिस्तामध्ये असलेल्या आपल्या जीवनाची साक्ष देणाऱ्या अशा समाजात राहण्याचा आणि जगण्याचा हा एक मार्ग आहे.
* देवाचे राज्य म्हणजे देवाचे राज्य किंवा नियम होय. हे सध्या आणि अद्याप नाही तर ते आमच्याकडे आहेत.
* देवाचे राज्य व त्याचे महत्व आणि त्या मूल्यांमध्ये आणि आपल्या संस्कृतीच्या मूल्यांमध्ये फरक असू शकतो. आपण समाजातील त्या मूल्यांना / संस्कृतीला आव्हान देणार आहोत की ज्यामुळे आम्हाला जीवन आणि आत्मा नाहीत.
* ख्रिस्ती म्हणून आम्ही देवाच्या राज्याची सुवार्ता ऐकणारे आणि देवाच्या राज्याची सुवार्ता सांगणारे याविषयी येशू ख्रिस्ताची शिकवण काय आहे.

केवळ देवासोबतच्या वैयक्तिक आणि खाजगी संबधातच आमची शिपायांची सेवा पूर्ण होऊ शकत नाही. तर ख्रिस्तामध्ये असलेल्या आपल्या जीवनाची साक्ष देणाऱ्या समाजात राहण्याचा आणि जगण्याचा एक मार्ग आहे. यासाठी पवित्र आत्म्याचा प्रतिसाद आणि आपला आज्ञाधारकपणा याची आवश्यकता आहे. यासाठी की आपण देवाच्या जीवनाचे महत्त्व (मूल्ये) आपण आपल्या जीवनासाठी महत्वाची बनवली पाहिजेत त्याद्वारे आमचे जीवन वैशिष्टयपूर्ण जगू.

या विधानाचा हेतू आपल्या स्वत:च्या संस्कृतीचा आणि त्या संदर्भातील मूल्यांच्या दरम्यान असलेला फरक त्याची शक्यता कबूल करते, येथे जगीक महत्व आणि ख्रिस्ताचे महत्व (मूल्ये) या दोन गोष्टी आहेत. याचा अर्थ असा नाही की आपण यामध्ये साधी तुलना करु आणि आपण आपल्या संस्कृतीत अपूर्ण किंवा वाईट आहोत आणि त्यामुळे आपण पाहिलेल्या मूल्यांना नाकारु शकतो. कारण कोणतीही संस्कृती असेल तर तिच्यात चांगुलपणा येण्याची शक्यता असते. त्यासाठी आपल्या सर्व कार्यामध्ये आपण विचारशील आणि प्रार्थनापूर्वक असणे, त्यासाठी प्रार्थना करणे आवश्यक आहे. जे चांगले आहे त्यासंदर्भात आपला दृढ निश्चय असणे आणि जे देवाच्या राज्याच्या मूल्यांशी सुसंगत नाहीत त्याचा त्याग करणे गरजेचे आहे. देव या जगात काम करीत आहे. जेव्हा आपण देवाच्या सर्व मूल्यांना आपले स्वत:चे बनवण्याचे त्याचा स्विकार करतो तेव्हा आपण देवाचे राज्य स्थापन करण्यात भागीदार होतो.

देवाच्या लोकांचे कार्य हे नेहमीच आरोग्यासाठी असुरक्षित, शोषणकारक किंवा अत्याचारी असामान्य आहे. (निर्गम १६:३, गणना ११:४:६) आा त्या सर्व गोष्टींना (पैलुंना) आव्हान देण्यासारखी वचने आहेत, की ज्यामुळे आम्हाला जीवन आणि आशा प्राप्त होते त्याच्या जागी काही प्रथा आणल्या जातात. देवाच्या राज्याची खून, ख्रिश्चन संप्रदाय म्हणून सालव्हेशन आर्मी स्वत:च्या संदर्भात अन्यायाला आव्हान देणारा स्वतंत्र शिपाई या दोन गोष्टी सत्यता वर्तवतात. देवाच्या राज्याची मूल्ये त्याविषयी आपल्याला काय म्हणायचे हे जाणून घेणे आवश्यक आहे. पवित्र शास्त्रामध्ये स्पष्ट केले आहे की ही एक व्यापक संकल्पना आहे. येशू ख्रिस्ताचे जीवन आणि त्याचे शिष्य यांच्या कृतीद्वारे आपणास स्पष्ट होते.

देवाचे राज्य :

देवाचे राज्य ज्याला अन्यायकृत शुभवर्तमानात स्वर्गाचे राज्य म्हटले आहे. नवीन करारात येशू ख्रिस्ताच्या शिकवणुकीचे हे केंद्रस्थान आहे. हेच जुन्या करारात त्याच्या विचारसरणीवर आधारित आहे की जे देवाला ज्यू राष्ट्राचा खरा राजा म्हणून ओळखले जाते आणि देवाच्या लोकांच्या जीवनामध्ये दर्शविलेल्या देवाचे राज्य किंवा सत्ता याचा संदर्भ देते. तसेच देवाचे राज्य किंवा त्याची सत्ता पुन्हा येईल. याचा इतिहास स्तोत्रकर्ता दावीद याने देवाच्या राज्यकारभाराचे वर्णन केले आहे. नीति व न्याय ही तुझ्या सिंहासनाचा पाया आहेत, दया व सत्य तुझे सेवक आहेत. (स्तोत्र ८९:१४) या गोष्टी व देवाची मूल्ये आपल्या वैयक्तिक जीवनात व समाजात प्रतिबिंबीत केल्या पाहिजेत. म्हणूनच देवाचे राज्य व त्याची मूल्ये मोक्षवाद्यांच्या जीवनात त्याचा अंत:करणात आहेत. येशू ख्रिस्ताने शिकवले आहे की पहा देवाचे राज्य तुम्हामध्ये आहे. (लुक १७:२१) परंतु मत्तय कृत शुभवर्तमानात येूने म्हटले आहे. तुझे राज्य येवो (मत्तय ६:१०) सध्या आणि आतापर्यंत देवाचे राज्य नाही यातील फरक वास्तविकतेकडे सूचित करतो की आपण या जीवनात अनुभवलेले देवाच्या राज्याची चिन्हे आतापर्यंत अपूर्ण आहेत परंतु एक दिवस ते पूर्ण होतील. आतापर्यंत तुम्ही पृथ्वीचे मीठ आहात आणि तुम्ही जगाचा प्रकाा आहात. (मत्तय ५:१३-१४) तर खाणे व पिणे यात देवाचे राज्य नाही तर नितिमत्व, शांती व पवित्र आत्म्याच्याद्वारे मिळणारा आनंद यात आहे.
(रोमकरास पत्र १४:१७)

देवाच्या राज्याची मूल्ये :

जेव्हा येशू नासरेथ येथील सभास्थानात गेला तेव्हा त्याने या या संदेष्ट्याच्या पुस्तकातून वाचले तेव्हा त्यात लिहीले होते. 'प्रभूचा आत्मा मजवर आला आहे, कारण दीनास सुवार्ता सांगण्यास त्याने मला अभिषेक केला, धरुन नेलेल्यांची सुटका व आंधळयास दृष्टी ही विदित करावयास, ठेचलेल्यास मोकळे करावयास'(लुक ४:१८-१९, यशया ६१:१-२) आणि तो म्हणाला माझ्याद्वारेच देवाच्या राज्याची वेळ आरंभ झाली होती. चमत्कार आपल्या संदेशाद्वारे, संभाषणाद्वारे त्याने लोकांना आपल्या राज्याशी संबंधित राहण्याचे आमंत्रण दिले आणि देवाचा उद्देश पूर्ण होईपर्यंत त्या काळात सर्व जगामध्ये त्याचा प्रभाव वाढू दिला. म्हणून जेव्हा आपण स्वत:ला येशूचा शिष्य होण्याचे निवडतो तेव्हा आपण त्याचे राज्य व त्याची मूल्ये स्वत:च्या जीवनात घेतो आणि आपल्या प्रत्येक कार्यात त्याला प्रथमस्थान देतो तेव्हा आपण देवाचा हेतू त्याची मूल्ये त्याचे स्वरुप शोधण्याची आवश्यकता आहे.

आशा :

यशयाचा पुस्तकातून येशूने वाचलेले संदेशाने आशेचे वचन दिले गेले होते. विशेषत: ज्या लोकांच्या जीवनातील वेगवेगळी परिस्थिती म्हणजे ते समाजातील वेगळया स्थानावर आहेत, सामाजिक संबधातून ते एकदम बाहेर आहेत आणि धार्मिक विधीमधून वगळलेले आहेत. अशांना पवित्र शास्त्रामध्ये देवाच्या लोकांच्या वैयक्तिक आणि सामूहिक जबाबदारीवर देवाची प्रिती आणि त्याची ओळख पटविणे आवश्यक आहे. समाजातील असलेल्या मर्यादा त्यावर असलेली तरतूद करण्याची विशिष्ट जोड देण्यात आली आहे.
(अनुवाद १५:७-८, मत्तय २५:३१-४५) येशूने उद्‌गारलेल्या वचनात दान करण्याच्या कृतीपेक्षा अधिक काही सूचित केले आहे. ते अशा काही काळाकडे पाहात आहेत जेव्हा ते समाजाच्या शेवटच्या भागावर आहेत

त्यांच्यापासून वगळलेले लोक आणि त्यांच्यावर अत्याचार करणाऱ्या लोकांना त्यांच्या स्वातंत्र्याचा अनुभव आलेला आहे. तसेच या राज्याचे नागरीक म्हणून ते स्थान घेतील.

देवाचे राज्य हे बऱ्याच सामान्य अधिकाराच्या उलटतेने चिन्हांकित केलेले आहे. (लुक १:५१-५३) समाजातील ठरवून दिलेले निकष, त्याची संपत्ती, त्याचे मिळवलेले आशिर्वाद यांच्याद्वारे देवाचे नागरिकत्व मिळण्याची हमी दिलेली नाही. खरं तर हे सर्व अडथळे आहेत. येशूबरोबर बोलणारा एक श्रीमंत तरुण (मार्क १०:१७-३१) त्याची महानता आणि अधिकार हे सर्वप्रथम अध्यात्मिक गुणधर्म आहेत त्यांना संस्थात्मक किंवा स्थानिय शक्तीऐवजी त्याच्या सेवेद्वारे चिन्हांकित केले जाते. (मत्तय २०:२६-२८) याचा अर्थ असा नाही की श्रीमंत किंवा सामर्थ्यशाली व्यक्तिसाठी देवाच्या राज्यात कोणतेही स्थान नाही, परंतु त्याची संपत्ती आणि त्याचा प्रभाव हा देवाच्या अधिकाराखाली नम्र असणे आवश्यक आहे आणि त्याचे संबंध समाज आणि त्याची संस्कृतीपेक्षा त्याच्या विश्वासाच्या मूल्यानुसार आकारलेले आहेत.

जेव्हा आपण आपल्या जीवनासाठी देवाचे राज्य मिळविण्यासाठी लायक बनतो तेव्हा आपण या आशेच्या पुर्तीसाठी कार्य करण्याचे, त्याचे वास्तविकतेचे प्रदर्शन करणाऱ्या मार्गाने जीवन जगण्याचे प्रयत्न करतो व ते आठवणीत ठेवतो तेव्हा आपण अशा पध्दतींना आव्हान देतो.

उपाय आणि परिवर्तन :

येशू ख्रिस्ताचा शब्द परिस्थितीत बदल घडवून आणण्याचे वचन देतो - चांगली बातमी, स्वातंत्र्य, दृष्टी, प्रकाान, राज्य उपाय, संपूर्णता आणि परिवर्तन याबद्दल आहे. येशूच्या सेवेत आपण शारीरिक उपचार आणि अध्यात्मिक नूतनीकरण पाहतो. जेणेकरुन लोक त्याच्यामध्ये असणारे सामर्थ्य आणि ज्या गोष्टीपासून ते दूर राहतात ते त्यापासून मुक्त होतात. जेव्हा आपण हे परिवर्तन स्वत:साठी आणि इतर लोकांसाठी शोधत आहोत तेव्हा ते केवळ काही काळासाठी जीवनात रुपांतर होऊ शकते तर आपण देवाच्या योजनेप्रमाणे त्याच्या राज्याच्या मूल्यांप्रमाणे जीवन जगत आहोत.

न्याय :

देवाच्या राज्याची परिवर्तित शक्ती, गट आणि समाज या संपूर्ण सृष्टीला प्रभावित करते. देवाच्या राज्यासाठी पायाभूत न्याय हा आपल्यासाठी मुलभूत घटक असणे आवयक आहे. सामाजिक गरजांनुसार न्याय म्हणून कार्यामध्ये योगदान देताना मुक्तिफौजेचा इतिहास नोंदविला जातो. उदा. युनायटेड किंग्डममध्ये (फौजदारी कायदा दुरुस्ती अधिनियम १८८५, मॅच फॅक्टरी), (कामगाराचे आरोग्य आणि हक्क १८९१), जपान (वेश्यांच्या उपचाराशी संबधित कायदे १९००), भारत (गुन्हेगार जमातीमधील सुधारणांचे काम) आणि फ्रेंच गुयाना (डेव्हिलस आयलँड दंड वसाहत १९४५). २१ व्या शतकात मानवी तस्करीविरुध्द अनेक ठिकाणी मुक्तिफौजेने विविध प्रांतात मोहीम राबविली जाते. बहुतेक वेळेस आवश्यकतेनुसार व्यावहारिक मदत पुरविली जाते आणि शिपायांसाठी आंतरराष्ट्रीय सामाजिक न्याय आयोग, मानवी सन्मान आणि सामाजिक न्यायासाठी मध्यस्ती करण्यासाठी एक मोक्याची संधी,व आवाज प्रदान केला जातो.

सर्व शिपायांना राष्ट्रीय किंवा जागतिक स्तरावर अन्याय होत असलेल्यांसाठी वकिली करणे शक्य होणार नाही आणि काही संदर्भामध्ये तेथील सामाजिक आणि राजकिय वातावरण यास शिपाई ज्या पध्दतीने प्रतिसाद देऊ शकतात. ते त्यावर निर्बंध घालतील. तथापी प्रत्येक शिपाई, त्यांच्या वैयक्तिक परिस्थितीनुसार त्याच्या वैयक्तिक जीवनात आणि इतर लोकांशी असलेल्या संबधामध्ये न्याय मिळवून देण्याचा प्रयत्न करु शकतो.

जेव्हा आम्ही वगळलेल्या किंवा पिडितांच्या वकिलांचा समावेश करतो तेव्हा आम्ही न्यायासाठी लढा देत असतो. जेव्हा आपण अन्यायकारक निर्णयाबद्दल समोरच्याशी सामना करतो किंवा हानीकारक सांस्कृतिक प्रथेला आव्हान देतो व जेव्हा आपण स्वत:साठी लढा देऊ शकत नाही अशा लोकांसाठी आपण न्यायासाठी लढतो व आपण जगात आशा आणि संपूर्णता आणण्यासाठी सर्जनील कृती करतो तेव्हा आपण देवाच्या राज्याचे घटक बनवत आहोत तेव्हा जगातील मूल्य आपल्या आयुष्यासाठी अधिक नाहीत.

प्रेमाचा पाया :

एका धार्मिक नेत्याने (शास्त्री) येशूला विचारले की सर्वात महत्वाची आज्ञा कोणती? तेव्हा येशूने त्याला समर्पक उत्तर दिले. त्याने येशूच्या उत्तराचे महत्व ओळखले तेव्हा देवाच्या राज्यात असलेल्या प्रत्येक गोष्टीवर व देवावर प्रिती करा. (मार्क १२:२८-३४). प्रेम हेच देवाच्या राज्याचा मुलभूत पाया आहे. आपल्या प्रेमाचा उगम हा देवामध्ये आहे. देव प्रेम आहे आणि आम्ही इतर लोकांवर प्रेम करण्यास सक्षम आहोत कारण देव आपल्यावर प्रेम करतो. १ ले योहान ४:१०-११ मध्ये असे म्हटले आहे. हे प्रेम आहे : आपण देवावर प्रिती केली असे नाही, तर त्याने आमच्यावर प्रेम केले आणि आमच्या पापाबद्दल प्रायश्चित म्हणून त्या पुत्राला पाठविला. प्रिय मित्रांनो, देवाने असेच प्रेम केले म्हणून आपणही एकमेकांवर प्रिती केली पाहिजे.

जीवनशैलीचे उदाहरणे आणि मानक म्हणून राज्याची मूल्ये :

येशूच्या जीवनात आपण व्यावहारिक दृष्टीने याचा अर्थ काय ते पाहू शकतो. त्याचे जीवन जगण्याचे एक उदाहरण आहे की ते जसे मानवांना जगण्यासाठी तयार केलेली कलाकृती आहे आणि आम्ही त्याला आपल्यामध्ये आणि आपल्याद्वावरे त्याचे जीवन जगतो, देवाच्या राज्याच्या मुल्यांना आपल्या जीवनाचे घटक (मानक) बनवणे हे आम्हाला शक्य होते. जरी काही वेळा आपण ते वास्तव करण्यात अपयशी ठरतो व देवाबद्दलची आपली वचनबध्दता आपल्याला कोण आहे हे दर्शविते आणि आपण जे काही करतो ते त्या प्रतिबद्धतेसह सुसंगत असणे आवयक आहे.

देवाच्या राज्याच्या मूल्यानुसार जगणे म्हणजे आपल्या संदर्भात नवीन प्रेरणा, नवीन निष्ठावंताना सहकार्य करणे. ख्रिस्ती म्हणून आम्हाला देवाच्या राज्याची सुवार्ता ऐकणारे आणि घोषणा करणारे म्हणून आपल्या संस्कृतीत पाठवले आहे. देवाच्या प्रेरणेने आपल्या कृतीतून आपल्याला देवाच्या राज्याविषयी व त्यासंबधी काय आहे हे समजून घेतले जाते आणि आम्ही आपल्या संस्कृतीच्या संदर्भात देवाचे राज्य त्याची मूल्ये व मूल्यमापन करतो. आशा, उपचार, परिवर्तन, न्याय आणि प्रेम यांना प्रोत्साहन देण्यासाठी जे काही कार्य करते त्याविषयी पुष्टी केली जाऊ शकते. देवाच्या राज्याच्या मूल्यांच्या विरोधात कार्य करणाऱ्या कोणत्याही गोष्टीस आव्हान दिले पाहिजे आणि त्याला विरोध केला पाहिजे.

देवाच्या राज्याच्या मूल्यानुसार जीवन जगणे खर्ची घालणे यासाठी संपूर्ण बांधिलकी आवश्यक आहे. (लुक ९:५७-६२) (मत्तय १३:४४-४६) कधी कधी आम्ही हा हेतू प्रत्यक्षात आणण्यासाठी संघर्ष करतो कारण देवाचे राज्य आता आणि अद्याप नाही दोन्ही आहे आणि आपण ज्या मूल्यांची अपेक्षा करतो त्यासाठी त्यामध्ये जगणे नेहमीच सोपे नसते. त्याचवेळी आम्ही आपल्या बाजूला राहत असलेले लोक त्यांच्या आवडी-निवडी आपण समजू शकत नाहीत किंवा ते सहमत होऊ शकत नाहीत. तरीही आपला असा विश्वास आहे की, ख्रिस्ताशी असलेल्या आपल्या नातेसंबधामुळे आपण बदललेले लोक आहोत आणि आपल्या स्वत:च्या जीवनात सर्व परिस्थितीत परिवर्तित होऊ शकतो. (मत्तय १३:३१-३३)

हे व्यक्तिच्या बाबतीतही असेच आहे आणि ख्रिश्चन समाजातही हेच आहे. आपला विश्वास सार्वजनिक साक्षात साक्षीदार म्हणून आणि देवाच्या राज्याची चिन्हे म्हणून जीवन जगले पाहिजे आणि आपल्या कोरात आपल्या सहभागीतेत देवाच्या राज्याची मूल्ये नमूद केली पाहिजेत. येशूने आपल्या शिष्यांना शिकवलेली प्रार्थना त्यात तो प्रार्थना करतो. 'तुझे राज्य जसे स्वर्गात आहे तसे पृथ्वीवरही तुझ्या इच्छेप्रमाणे होवो.' (मत्तय ६:१०) मुक्ति-फौजेचा शिपाई म्हणून आपल्या जीवनाच्या प्रत्येक बाबतीत देवाच्या राज्याच्या मूल्याचे प्रतिरुप दिसावे.

प्रतिबिंब आणि चर्चेसाठी :

आपण देवाच्या राज्याच्या मुल्यांनुसार जगू

० च्या निरंतरतेवर (कोणतेही चिन्ह नसलेले) ते १० (संपूर्णपणे प्रदर्शित केलेले), उल्लेख केलेल्या प्रत्येक मूल्यांसाठी आपण कुठे आहात ते दर द्या.

आपण स्वत:ला तिथे का ठेवले आहे?

आपण एक पाऊल उजवीकडे कसे हलवू शकता? हे काय होईल?

०--१०

आपल्या कोरात / विश्वासाच्या समुदायाचे रेटिंग करा, समान व्यायाम करा.

०--१०

प्रतिबिंबीत करा :

* देवाच्या राज्यावरील जीवनाचा नमुना बनवण्यामध्ये त्याग आणि किंमत कशी असते?
* आम्ही आणि ती परिस्थिती बनल्याशिवाय आरोग्याची आणि आशा नसलेल्या समाजाच्या मूल्यांना आशा नसलेल्या समाजाच्या मूल्यांना आपण कसे आव्हान देऊ शकतो?

अध्याय – ५

मी माझ्या जीवनातील प्रत्येक क्षेत्रात ख्रिश्चन सचोटी (गुण / अखंडता) राखीन, अयोग्य, अशुध्द, असत्य, अपवित्र, बेईमान किंवा अनैतिक आहे असे विचार, शब्द किंवा कृतीत काहीही करण्यास अनुमती देत नाही.

या अध्यायात :

✼ ख्रिश्चन सचोटी (आखंडता) ख्रिस्तामधील जीवनाच्या पायापासून, देवाप्रती एक महान वचनबद्धता पवित्रेतेत वाढत आहे. पवित्र आत्मा आपल्याला या मार्गाने चालण्याचे सामर्थ्य देतो.

✼ आपण एकटे असताना सार्वजनिकरित्या, आपल्या जीवनाच्या प्रत्येक क्षेत्रात ख्रिश्चन सचोटीचे (गुणाचे) प्रदर्शन केले पाहिजे. तर हे त्वरित घडत नाही – हा एक प्रवास आहे.

✼ आम्ही वैयक्तिकपणे आणि सार्वजनिक पद्धतीने आपण काय निर्णय घेतो आणि काय करतो याचा जबाबदारी स्विकारुन आम्ही एकमेकांना हिशोब ठेवण्यास भाग पाडणार आहोत.

✼ प्रत्येक शिपायाने अपयशी होण्याची किंवा आपल्या वैयक्तिक सचोटीशी तडजोड होण्याची शक्यता याविषयी सावध असणे गरजेचे आहे तसेच क्षमा आणि जीवनाला नवीन सुरुवात होण्याची देखील जाणीव असणे आवयक आहे.

देवाच्या राज्याच्या मूल्यानुसार जगण्याचे स्वत:ला निवडण्याचा एक नैसर्गिक परिणाम म्हणजे आपल्या जीवनातील प्रत्येक क्षेत्रात ख्रिस्ती सचोटीचे (गुणांचे) प्रदर्शन करण्याचे आपले ध्येय आहे.

ख्रिस्ती आखंडतेचे वर्णन संपूर्णत: किंवा परिपूर्णत: असे केले जाते की जे देवाच्या कृपेच्या आवाहनाला 'पवित्र' होण्याची मी 'आज्ञा' करतो. 'कारण मी पवित्र आहे' यास्तव तुम्ही पवित्र व्हा (१ ले पेत्र १:१६) हे वचन आपल्याला सातत्याने जगण्यास सक्षम करते. जेणेकरुन आपण जे विचार करतो, ज्या कृती करतो अणि जे काही बोलतो त्या सर्व गोष्टी एकमेकांस सुसंगत असतात. (२ करिथकर १०:११) हे ख्रिस्तामधील त्याच्या जीवनाद्वारे आपल्या सर्व जीवनात आणि कृतीत उतरलेले आहे.

ख्रिश्चन अखंडतेचा (सचोटी) पाया – पवित्रता :

मततत्वे आम्हाला सांगते. मुक्तिफौजेचे शिपाई हे तयार आहेत अशा साठी की देव पवित्र आत्म्याच्याद्वारे आपल्यामध्ये कार्य करेल.

देवाचे पवित्र आत्म्याचे कार्य हा एक जीवन बदलणरा अनुभव आहे. ज्यायोगे आपल्या जीवनात मार्ग बदलण्याचे सामर्थ्य आम्हाला देण्यात आले आहे. (२ रे करिंथ ५:१४–१५) जेणेकरुन ख्रिस्ताचा आत्मा आपल्यात जिवंत राहू शकेल. (गलती २:२०, इफिस ३:१४–१९). पवित्र आत्मा आपल्यामध्ये कार्य करतो आणि आपल्याला पवित्रतेकडे बोलावतो. पौलाने थेस्सलनीकाकारांना लिहिलेल्या पत्रात (१. थेस्सलनिकर ५:२३) या शिकवणीत असे म्हटले आहे. आमचा विश्वास आहे की शांतीचा देव स्वत: तुम्हास परिपुर्णपणे पवित्र करो आणि आपला प्रभू येशू ख्रिस्त याच्या आगमनासमयी तुमचा आत्मा, जीव व शरीर ही निर्दोष अशी यथासांग राखली जावोत. आपल्या प्रभू येशू ख्रिस्ताचा हा अनुभव आपल्याला देवासोबत आणखी एक घनिष्ठ संबंध बनवतो आणि देवाच्या उद्देशाप्रमाणे जगण्यासाठी प्रेरित करतो.

पवित्रतेचा अनुभव, ज्याला संतपॉलने तर ख्रिस्त माझ्यामध्ये राहतो (गलतीकरास पत्र २:२०) असे वर्णन केले आहे ते ख्रिश्चन अखंडतेचा पाया आहे. ख्रिस्ती अखंडतेच्या अध्यात्मिक परिवर्तनाचाच हा परिणाम असू

शकतो. हा केवळ अध्यात्मिक आणि परिवर्तनात्मक प्रवासाचा परिणाम आहे जो बहुतेक वेळा कृपेच्या निर्णायक आणि सामर्थ्यवान क्षणांद्वारे चिन्हांकित केला जातो. आपण स्वत:ला देवासाठी उघडताच आपला प्रवास सुरु होतो. जेव्हा आपण हे जाणतो की देव आपल्यावर प्रिती करतो आणि तो आपणस स्विकारतो, तेव्हा आपण शांतता बाळगून स्वत:ची स्विकृती मिळवू शकतो आणि आपण त्या बदल्यात आपले प्रेम देऊ शकतो. परिणामी आपले जीवन या नात्याद्वारे आकारमान बनते जेणेकरुन आपण ख्रिस्तासारखे बनू लागताच आपले प्रतिबिंब, विचार आणि हेतू प्रेम हे कृपेने चिन्हांकित होतात.

आपण पवित्र होत असताना आपल्या जीवनाचे प्रत्येक क्षेत्र प्रभावित होते. येशू ख्रिस्ताच्या उपस्थितीने आपल्याला बदललेले आहे असे आम्ही त्याच्याद्वारे आपल्यामध्ये जगत असतो आणि तो आपल्यामध्ये राहतो व आपल्याद्वारे जीवन जगतो. आपले विचार, हेतू, दृष्टीकोन, कृती आणि प्रतिक्रिया देवाच्या आत्म्याने परिष्कृत केल्याने आपल्या आतील जीवनातील हे परिवर्तन व्यवहारिक मार्गानी व्यक्त केले जाते. आपले जीवन संपूर्णत: अखंडतेच्या दिशेने आत्म्याच्या नेतृत्वात प्रवास करते.

ख्रिश्चनाच्या सचोटीने जगण्याची आमची क्षमता ख्रिस्ताबरोबर या नात्यातून आहे आणि ती आम्हाला पवित्र आत्म्याद्वारे प्राप्त होते. आम्ही काय चांगले आहे यावर लक्ष केंद्रीत करतो आणि त्यावेळेस आमचे विचार, भावना किंवा हेतू बाजूला ठेवणे हे गरजेचे आहे की जे आपणांस आणि इतर लोकांना नुकसानकारक, विनाशकारी किंवा हानिकारक आहेत. आपण सर्व परिस्थितीत ख्रिश्चन अनुभवाच्या दृष्टीकोनातून पाहण्यास शिकतो आणि ख्रिस्ताबरोबरच्या आपल्या संबधानुसार त्यांचा न्याय करतो आणि आम्ही प्रामाणिकपणे कार्य करण्याचे ठरवतो.

प्रामाणिकपणाचे गुण :

पॉलने फिलिपैकर येथील मंडळीला याची आठवण करुन दिली की आपण ख्रिस्ताचे अनुयायी आहोत तेव्हा आपल्या जीवनाचा पाया अधिक भक्कम होतो. जे काही सत्य जे काही आदरणीय जे काही न्याय, जे काही शुद्ध, जे काही प्रशंसनीय, जे काही श्रवणीय, जे काही सद्‌गुण, जी काही स्तुती, त्याचे मनन करा (फिलिपैकरास पत्र ४:८). या शिस्तीमुळे तुमचे संपूर्ण आयुष्य निरोगी राहील. याउलट जेव्हा आपण देवाच्या राज्यापेक्षा इतर मूल्ये जर आपल्या स्वत:स आकार देत असतील तेव्हा आपण आपले प्रामाणिकपणाचे गुण धोक्यात घालवतो. या बांधिलकीचा आकार आम्ही एकटे असताना आणि सार्वजनिकरित्या आपले निरीक्षण करण्यास कोणीही नसते. अशावेळेस हे दोन्ही पैलू आवश्यक आहेत. हे आपल्या संपूर्ण जीवनासाठी एक पाया प्रदान करते.

आमच्या संबंधामध्ये ख्रिश्चन अखंडता :

कोणत्याही मुक्तिफौजेच्या शिपायाच्या संबंधात त्याचे गुण, संपूर्णता आणि सत्यता दर्शविली पाहिजे. इतर लोकांशी आपला संबध कसा आहे हे आपण निर्धारित करत नसल्यास आपण खरोखर ख्रिस्तामध्ये असू शकत नाही. जेव्हा आपण एखाद्या समाजात राहत आहोत तेव्हा आपले जीवन सर्वात महान होते, जरी समुदायाचा प्रकार त्यांची संस्कृती आणि परिस्थितीनुसार भिन्न असू शकतो. बहुतेक शिपाई विविध समुदायाचे सदस्य असतील. यामध्ये आपले कुटुंब, मित्र, कामातील सहकारी ज्यांच्याबरोबर आपण संबध ठेवतो त्या सर्वांचा आपल्या मुक्तिफौज कोरात समावेश असू शकतो. आपले जीवन तयार करणाऱ्या विविध समुदायातील इतर लोकांशी आपण कसे संवाद साधतो हे आपल्या ख्रिश्चन गुणांचे लक्षण आहे.

आपल्या कृती आणि प्रतिक्रिया आपल्या पवित्र जीवनाचे उदाहरण दर्शवित असताना त्या गोष्टीशी सुसंगत असणे आवयक आहे. ख्रिस्ताने त्यांना प्रेमळपणाने व आदराने वागवले असले तरीही ते आपल्या बद्दल प्रेमळ

नसतात. परंतु ख्रिस्ती गुणाची मागणी आहे की आपण आपल्या शेजाऱ्यावर प्रिती करावी आणि ती नेहमीच करावी. आपल्या प्रेमळ कृतीद्वारे आणि प्रामाणिक संवादाद्वारे त्यांचा विश्वास वाढतो, त्याद्वारे आपणांस सन्मान मिळतो आणि आपले संबंध अधिक गहन होतात. जेव्हा आम्ही इतर लोकांशी आदराने वागतो, सातत्याने त्यांच्याशी संवाद साधताना आपण पारदर्शक बनतो. तेव्हाच आपण बहरणारे समुदाय तयार करतो की ज्यामध्ये सर्वांनाच स्थान प्राप्त होतात. जेव्हा आपण आपल्या प्रेमळ वागण्यात विसंगती व निर्णय अविश्वासू असतात तेव्हा आपल्या ख्रिश्चन अखंडतेत तडजोड केली जाते त्यामुळे आपल्या संबधांना इजा होते आणि ते संबध नष्ट होतात.

एक सतत आव्हान :

कधी-कधी आपण कोण आहोत त्याऐवजी आपण काय करतो? याकडे लक्ष देऊन ख्रिश्चनाच्या गुणांमध्ये अखंडतेमध्ये जगण्याचे वचन अधिक व्यवस्थित किंवा शक्य करुन देण्याची प्रेरणा आपल्यात येऊ शकते. ख्रिश्चनाच्या गुणांचे / अखंडतेचे भाषांतर आपणास जशा प्रकारे करता येईल की ज्यामुळे मुक्ति-फौजेने घालून दिलेले नियम ओलांडता येणार नाहीत, जसे की धार्मिक सभेमध्ये एकसारखे कपडे घालणे, प्रत्येक सभेमध्ये उपस्थिती ठेवणे ही गोष्ट मोक्षवादी या नात्याने त्याच्या अस्मितितेचा महत्त्वाचा भाग आहे. ही बाब गांभीर्याने घेणे महत्त्वाचे आहे. तथापि जर आपण या गोष्टी एक चिन्ह म्हणून, एक शिपाई म्हणून पाहिले तर त्याला आपण महत्त्व देत नाहीत तर देव आपल्याकडून काय अपेक्षा करत आहे हे पाहणे आवश्यक आहे.

प्रत्येक शिपायांसाठी जेव्हा जे वचन दिले जाते ते वचन पाळण्यात व ते प्राप्त करण्यात काही वेळा आपण अपयशी ठरतो. तेव्हा आपल्यामधील असलेल्या उणिवांबद्दल आपल्याला माहिती झाल्यामुळे आपल्यामध्ये लज्जेची भावना येऊ शकते. त्याकडुन निराशा किंवा निर्णयाची भीती असते अशा लोकांकडून अपयश लपविल्यामुळे हे आपल्या अध्यात्मिक सुरक्षिततेस देखील कारणीभूत ठरु शकते. प्रत्येक शिपायाला हे ठाऊक असणे आवश्यक आहे की आपली वचनबध्दता सखोल असली तरी आपल्या रोजच्या दैनंदिन जगण्याशी सुसंगत असली तरी आपल्या अखंडतेत तडजोड होण्याची शक्यता आहे. काहीही नसले तरी नेहमी क्षमा करणे व नव्याने सुरुवात होण्याची शक्यता असते. जबाबदारी आणि जबाबदारीच्या पुनर्रचयित प्रक्रियेत आपले अध्यात्मिक पुढारी आणि इतर मोक्षवादी याच्यात चालू असलेल्या समर्थनाद्वारे आणि प्रोत्साहनद्वारे सर्व गोष्टी पूरक असल्यास हे कार्य सर्वात प्रभावी होईल.

याउलट कधी-कधी आपण इतर शिपायांविषयी जागरुक होऊ शकतो की जे आपल्या जीवनातील काही गोष्टींमध्ये अखंडतेने जगण्यासाठी धडपड करीत आहेत. सहकारी-सहकारी शिपाई म्हणून आम्ही कदचित त्याच्या बाजूने उभे राहू शकू आणि उत्तरदायित्त्वाच्या प्रक्रियेत मार्गदर्शन आणि पाठींबा देत राहू. परंतु आपण त्यांची निंदा करु नये हे करण्यासाठी आपली स्वत:ची अखंडता आणि आपला हेतू बरोबर आहे की नाही याची खात्री असणे आवश्यक आहे. आम्हाला येशू ख्रिस्ताने त्याच्या वचनात आठवण करुन दिली आहे. तुम्ही कोणाचा न्यायनिवाडा करु नका म्हणजे तुमचा न्यायनिवाडा कोणी करणार नाही; कोणाला दोषी ठरवू नका म्हणजे तुम्हाला कोणी दोषी ठरवणार नाही. तुम्ही क्षमा करा म्हणजे तुम्हाला क्षमा केली जाईल. (लुक ६:३७) इतरांच्या अपयशाचा न्याय करुन स्वत:वर खोटा अभिमान बाळगणे कधी-कधी सोपे असते. परंतु ते कधीही मान्य होत नाही आणि ख्रिश्चन अखंडतेमध्ये याची लक्षणे नाहीत.

ढोंगीपणाचा धोका - ज्या गोष्टीचे वचन आपण देवाला दिलेले आहे. त्या वचनाला अनुरुप आपण कार्य करत नाहीत तसेच त्या मार्गाने कार्य करण्याची प्रवृत्ती वास्तविक व कपटी आहे हे गंभीरपणे आपणास

नुकसानकारक आहे. जेव्हा आमचा विश्‍वास, वचनबध्दता आणि कृती सरेखित केली जात नाही तेव्हा आपल्या अखंडतेमुळे एकत्रीकरणाकडे ती गोष्ट तडजोड करते.

मुक्तिफौज आणि विस्तीर्ण चर्च याच्यावरही या गोष्टीचा गंभीर परिणाम होत आहे. येशू त्याच्या काळातील धार्मिक ढोंगी लोकांबद्दल बोलला आहे, ढोंग्यानो, तुम्हास धिक्कार असो! कारण लोकांनी आत जाउ नये म्हणून तुम्ही स्वर्गाचे राज्य बंद करिता.(मत्तय २३:१३) जेव्हा आपण प्रामाणिकपणाने जीवन जगतो तेव्हा आपल्या कृती आणि प्रतिक्रिया आकर्षक असतात आणि सकारात्मक विश्‍वासाला आपले आयुष्य दिले जाते. तथापि जर आपल्या अखंडतेला तडजोड केली गेली असेल तर इतर लोक आपल्या विश्‍वासाच्या मूल्यांवर प्रश्‍न विचारु शकतात. समकालीन चर्चचे प्रतिनिधी म्हणून मुक्ति-फौजेचे शिपाई जर अखंडतेने जगले नाहीत तर शिपायांच्या मिशनल उद्देशास धोका आहे ते अधिक क्षीण केले गेले आहे. मुक्ति-फौजेच्या शिपायांच्या करारामध्ये असंख्य नियम व कायदे आहेत की जे आम्हाला विशिष्ट परिस्थितीत इतर लोकांबद्दलची आपली जबाबदारी काय आहे याची आठवण करुन देतात आणि त्या आपणांस इतर अध्यायात पहावयास मिळेल. प्रत्येक बाबतीत ख्रिश्‍चनांची अखंडता, त्यांचे गुण, आपली मनोवृत्ती, आपल्या कृती आणि आपल्याप्रतिक्रिया यापासून आपल्या उदाहरणाच्या आधारावर असली पाहिजे.

समाजातील ख्रिश्‍चन अखंडता (गुण) :

कलस्सैकरास पत्र १:१९-२० आपल्याला आठवण करुन देते की ख्रिस्ताच्या विमोचन प्रितीच्या बाहेर काहीही नाही:

> ‘त्याच्या पूर्णतेत त्याच्यामध्ये (ख्रिस्तामध्ये) राहण्यात आणि त्याच्याद्वारे
> पृथ्वीवर किंवा स्वर्गातल्या सर्व गोष्टी, त्याच्या रक्ताद्वारे शांती करुन,
> वधस्तंभावर खिळल्यामुळे त्याच्याद्वारे समेट करावा हे पित्याला बरे वाटले.’

अशा प्रकारे या प्रेमाच्या बाहेर असा कोणताही प्रसंग किंवा समस्या उद्‌भवणार नाही. प्रामाणिकपणाने, विश्‍वासाशी थेट जोडलेल्या नसलेल्या मुद्द्यांसह आम्हाला प्रत्येक परिस्थितीकडे जाण्याची गरज आहे.

आम्ही सामाजिक मुद्द्यांसह आमच्या नैतिक चिंता, ग्राहकवाद, मिडीया आणि सोशल मिडीया, स्थानिक आणि राष्ट्रीय राजकारण आणि पर्यावरणीय घटकांसह कोणत्याही समस्येचा विचार करीत असताना आपला प्रतिसाद देवाच्या राज्याच्या मूल्यांशी आणि ख्रिश्‍चन अखंडतेच्या जीवनाकडे असलेल्या आपल्या वचनबध्दतेपासून वाहणे आवश्यक आहे. आपण हे सुनिश्‍चित केले पाहिजे की आमच्याकडे अंतर्गत संसाधने आहेत की जी आपल्याला व आपल्यावर आलेल्या परिस्थितीचे मूल्यांकन करण्यास सक्षम करतात. यासाठी आपण प्रत्येक परिस्थितीत ख्रिस्ताची शिकवण त्याची मूल्य आणि कृत्य प्रदर्शित केले पाहिजे.

पवित्र शास्त्रामध्ये समकालीन जगण्याच्या प्रत्येक बाबीविषयी स्पष्ट मार्गदर्शन नाही. ही एक जटिल प्रक्रिया आहे. मततत्त्वाच्या पुस्तकात पवित्र शास्त्राच्या स्पष्टीकरणावर काही सामन्य तत्त्वे दिली आहेत. इतर मोक्षवादी संसाधने तसेच ख्रिश्‍चन आणि ख्रिस्तेतर अशा दोन्ही स्त्रोतांकडील माहिती आपली समज अधिक विस्तृत करेल आणि एक आकार देईल. मुक्ति-फौजेचे शिपाई या नात्याने ख्रिस्ताशी असलेला आमचा संबध आमच्या समस्यांचे निवारण करण्यास, त्याचे मूल्यांकन करण्यास त्याचे कार्य करण्यास आणि सचोटीने (अखंडतेने) प्रतिक्रिया देण्यास मदत करेल.

जेव्हा आपण ख्रिश्चन समाजातील इतर लोकांशी संपर्क साधतो आणि एकत्र सेवा करण्यास समर्थन देतो तेव्हा त्याकडून आम्हाला समर्थन प्राप्त होते. विश्वासावर आधारीत सेवा सुविधा यासारख्या ठराविक सेवा प्रक्रिया एक फ्रेमवर्क प्रदान करु शकतात. तथापि ही नेहमीच सोपी प्रक्रिया नसते कारण बऱ्याच काही विषयांवर ख्रिश्चन चर्चच्या आत आणि बाहेरही नेहमीच वेगवेगळी मते असतात त्यामुळे आपण दिलेल्या आश्वासनाशी निष्ठावान असणारे निर्णय घेण्यासाठी आपण सावधगिरी बाळगली पाहिजे.

जबाबदारी :

शिपायांच्या कराराचे हे वचन सांगते की ख्रिश्चन 'अखंडता' राखून ठेवणे म्हणजे त्यात अयोग्य, असत्य, अपवित्र, अप्रामाणिक किंवा अनैतिक आहे असा विचार, शब्द किंवा कृतीत काहीही करण्यास परवानगी देत नाही. हे एक उच्च आदर्श आणि सतत वैयक्तिक परिक्षण करुन इतरांना तसे तयार करण्याची जबाबदारी आहे. विश्वासघातकी व्यक्तिच्या प्रभावामुळे आम्ही इतरांना करत असलेली सल्लामसलत, त्यांना देत असलेले शिक्षण, त्यांची घेतलेली एकत्रित काळजी ही एक गोष्ट जेव्हा आमच्या सेवकाद्वारे, पुढाऱ्याद्वारे होते तेव्हा ते आपली जबाबदारी पार पाडत आहेत.

आपल्या सेवा कार्याच्या चळवळीच्या प्रक्रियेत ख्रिश्चन अखंडतेचे उदाहरण ठेवले पाहिजे. मुक्तिफौज आपल्या कारभारातील नियमाचा पाया म्हणून परस्पर आपली जबाबदारी पार पाडण्यास वचनबध्द आहेत.

याचा अर्थ असा आहे की, आम्ही घेतलेल्या निर्णयाबद्दल, केलेल्या कारवाईसाठी आणि त्यानंतरच्या परिणामासाठी आम्ही अहवाल देतो आणि स्पष्टीकरण देण्यासाठी जबादार असतो. आपण काय निर्णय घेतो आणि काय करतो याची जबाबदारी स्विकारणे ही गोष्ट महत्त्वाची आहे. वैयक्तिकरित्या आणि एकत्रितरित्या जेव्हा ते चांगले कार्य करतात तेव्हा अधिक विश्वास निर्माण होतो आणि लोकांमध्ये अधिक वाढ होते कारण आम्ही सर्वजण एकाच शरिराचे भाग आहोत.(१ करिंथीयन १२:१२-१७) शरिराच्या एका भागावर जर काही झाले तर त्याचा परिणाम शरिराच्या इतर भागावर होइल. म्हणजेच आम्ही अनेक अवयवांनी बनलेले एक शरीर आहोत. त्याचे प्रत्येक अवयव एकमेकांना जबाबदार आहेत (मत्तय १८:१५-१७) आपण सर्वांनी सर्वांच्या चांगल्यासाठी कार्य करण्याची आवश्यकता आहे.

म्हणूनच जर आपण स्वत: इतरांना गैरवर्तन करीत असलेल्या व्यक्तिबद्दल त्याला त्याचा अपराध दाखव त्याची त्याला जाणीव करुन दिली आणि त्याने तुझे ऐकले म्हणजे तू आपली जबाबदारी पार पाडलीस.

ख्रिश्चन अखंडतेमध्ये जीवनाचा पाया ही देवाबद्दलची एक महान वचनबध्दता आणि पवित्रता यामधील वाढ होय. आपली अखंडता आपल्याला आपला विश्वास आपली संस्कृती त्यातील असणारे गहन संबध नकारात्मक करण्यास देखील सक्षम करते. असे बऱ्याच वेळा घडून येते. ज्यावेळस मुक्तिफौज शिपायाला ख्रिस्तामधील आपल्या जीवनात स्विकारलेल्या काही वचनाबद्दल विचार करण्यास प्रवृत्त केले जाते. इतर बाह्य ख्रिश्चन चळवळीमधील लादलेल्या बाह्य गोष्टीबद्दल ख्रिश्चनामध्ये असणारी एकनिष्ठता चांगली प्रदान केली जाईल.

प्रतिबिंब आणि चर्चेसाठी :

✼ आपल्या जीवनातील ज्या गोष्टी योग्य नाहीत त्याचा विचार करा. आपले बोलणे, आपले वर्तन हे आपल्या ख्रिश्चन मूल्यांशी जुळत नाही त्याची यादी तयार करा? हे एकमेकांपासून विभक्त का होते?

✼ तुमच्या आयुष्यातील नात्यावर चिंतन करा. आपले सर्व संबंध अखंडतेसह चिन्हांकित आहेत की नाही याचा विचार करा? त्यामध्ये फरक काय आहे?

✼ आपण समाजात इतरांबद्दल कसा आदर करु शकता याची यादी करा – जे लोक सत्तेत आहेत आणि जे कमकुवत (मार्जिनवर) आहे.

अध्याय – ६

मी इतरांशी असलेल्या सर्व संबंधामध्ये ख्रिश्चन आदर्श राखुन ठेवेल : इतरांसह : माझे कुटूंब आणि शेजारी,माझे मित्रजण आणि सहकारी मुक्तिवादी, ज्यांना मी जबाबदार आहे की जे एक व्यापक समुदायामध्ये आहे.

या अध्यायात :

- आम्ही एका समुदायासाठी बनविलेले आहोत. नातेसंबंध आणि तुटलेले आपले संबंध पुर्नसंचयीत करणे ख्रिश्चन विश्वासाचे मुख्य केंद्र आहे.
- आमचे संबंध योग्य असले पाहिजेत - प्रीती, आदर, संपुर्णता आणि ऐक्य यांच्याव्दारे समजुन घेऊन सर्व लोकांमध्ये सन्मान व योग्यता आहे असे समजुन घेऊन आपण देवाच्या प्रतिमेमध्ये तयार केले गेले आहोत.
- आमची मानवी लैंगिकतेची दैवी देणगी आदराची मागणी करते.
- जेव्हा ऐकमेकामध्ये अनेक मतभेद असतात. तेव्हा आपण समजुन व ऐकण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे. फरक ऐव्हढाच हे सर्व प्रेमामध्ये आहे. प्रेमाने झाकलेला आहे.

शिपायांच्या करारावरुन आपणास हे स्पष्ट होते की ख्रिस्ताचा अनुनायी होण्याचा अर्थ काय आहे हे आपण समजुन घेतल्यामुळे आपल्या सर्व संबंधानां एक विशिष्ट आकर दिला पाहीजे.

आमचे जीवन जगातील मानकांच्या परमेश्वराची मुल्ये बनविण्याचा हेतुने हे एक हेतुपुस्सर इतर व्यावहारिक कार्य केले गेले आहे.परमेश्वराच्या राज्याच्या पवित्र शास्त्रासंबंधीचे चित्रण इतिहासाच्या शेवटी पूर्वेस प्रकाशित केले जाईल ते संबंध आणि समाजातील समरसता आणि त्यांच्या संपूर्णतेबद्दल बोलतात. (यशया ११:६-९ ; मीखा ४:१-५) त्याचप्रमाणे येशू आपल्या शिष्यांसाठी ऐक्य मिळवितो अशी प्रार्थना करत ‘पवित्र पित्या, तुझे नाव, तू मला दिलेस त्या नावाने तू त्यांना जे नाव दिलेस त्या सामर्थ्याने तू त्यांचे रक्षण कर, म्हणजे जसे आपण एक आहोत तसे त्यांनी एक व्हावे. (योहान १७:११) जेव्हा आपण त्या राज्याची मूल्ये आपल्या जीवनासाठी मापदंड बनवतो. तेव्हा निरोगी संबंधाचे पालनपोषण करणे आणि राखणे याला प्राधान्य दिले पाहिजे. प्रत्येक ‘मी येइन’ या विधानाप्रमाणेच या जीवनात पूर्ण आणि परिपूर्णपणे पूर्ण करण्यात येणारी आव्हाने आणि अडथळे हे सर्व आम्ही ओळखतो असे असूनही आम्ही वचन दिले की, आम्ही प्रामाणिक हेतू आणि आशा म्हणून विश्वास ठेवतो की, आपला विश्वास जसजसा वाढत जाईल आणि तसतसा वाढत जाईल तसतशी आमच्या योग्य संबंधाची आपली क्षमताही वाढेल.

वैयक्तिक जीवन :

नातेसंबंध अणि तुटलेले नातेसंबंध पुनर्संचित करणे ख्रिश्चन श्रध्देचे मुख्य केंद आहेत. संत पौलाने करिथ येथील मंडळीस बोध केला आहे ‘देव ख्रिस्तामध्ये आपणाबरोबर जगाचा समेट करीत होता ; आणि त्याने आम्हाकडे समेटाचे वचन सोपवून दिले (२ रे करिथ ५:१९)

या वचनावर आपले संबंध अधारित ठेवले आहेत. येशूने याविषयी सांगितलेल्या दोन महान आज्ञा (मार्क १२:२९-३१)आमचे संबंध या वचनावर अधारित आहेत - देवाबद्दल असणारे प्रेम आणि इतरांवर असणारे प्रेम.

आपण सर्व लोक सन्मानास योग्य आहोत कारण आपण परमेश्वराशी नातेसंबंध निर्माण करण्यासाठी देवाच्या प्रतिरुपाचे तयार केले गेलो आहोत.यामुळे आपल्यामध्ये एकमेकाशी संबंध जोडण्याची नैसर्गिक क्षमता आहे.आपण समाजासाठी बनविलेले आहोत. एकाकीपणाच्या जीवनासाठी नव्हे.आपण प्रत्येकजण एक व्यक्ती आहोत आणि प्रत्येकजण देवाच्या दृष्टीने समान व मूल्यवान आहे तसेच प्रत्येकजण आदरणीय आहे.जेव्हा आपण त्याच्याबरोबर (देव) एकमेकासह समुदायात राहतो.तेव्हाच आपण आपली संपुर्णता मिळवितो. त्याच्याशिवाय आणि इतरांच्या सहभागितेशिवाय आमच्यामध्ये संपूर्णपणा नाही आणि आम्हामध्ये असणारे विकसनशिल संबंध याव्दारे परिपक्वता येण्याची शक्यता देखील नाही.

येशूची शिकवण आम्हाला अनेक व्यवहारिक उदहारणे देत (मत्तय ५:७ ; लुक ६:१७-४९) आमच्या मानवी नात्यात असणारा ख्रिश्चन आदर्श 'मीठ आणि प्रकाश' (मत्तय ५:१३-१६) यावरुन येशूने शिकवलेले धडे, जे लोक अशाप्रकारे आपले जीवन जगतात त्यायोगे इतर लोक आपणास एक विशिष्ट असे देवाच्या गौरवासाठी असणारे लोक म्हणून ओळखतात. येशूने त्याही पलीकडे इतर लोकांच्या प्रती आपले वर्तनाव्दारे आपण देवाचे लोक आहोत असे व्यक्त केले पाहिजे.त्याच्या शिकवणुकीव्दारे आपली इच्छा व आपली मनोवृत्ती याकडे दुर्लक्ष केले पाहीजे. आम्ही कदाचीत उज्वल त्रिमूर्ती किंवा जीवन बदलणारे असलो तरीही योग्य संबंध कसे कायम राखले पाहिजेत हे त्याच्या शिकवणीतून दिसून येते.आमच्या धार्मीक नातेसंबंधाला आडखळन, अपवित्र किंवा अवमानित करणारी कोणतीही गोष्ट अस्वीकार्य आहे.त्याहुनही अधिक महत्वाचे म्हणजे देवाचे लोक या नात्याने आपल्याला कठीण किंवा खराब झालेले संबंध पुन्हा तयार किंवा त्यामध्ये बदल करण्याची आज्ञा देण्यात आली आहे.देवाचे कार्य परिपूर्ण प्रतिबिंबित करणे हे आपले ध्येय असले पाहिजे (मत्तय ५:४८)

लैंगिक संबंध :

जेव्हा आम्ही आमच्या लैंगिक संबंधासह आमच्या सर्वात घनिष्ठ वैयक्तिक संबंधाचा विचार करतो. तेव्हा मानक स्थिर राहते आणि तेव्हा आम्हाला देवाच्या राज्याच्या मूल्यांनुसार जीवन जगण्याची आवश्यकता आहे.ते आपले सबंध आपल्या मूल्यांना, दृष्टीकोणाला आणि आपल्या आचारांना आकर देणारी असतात.मोक्षवादी या नात्याने आपल्यामध्ये असणा-या विश्वासाने त्या विश्वासाच्या समाजात आपण आदरपुर्वक वागले पाहिजे.

सर्व लोक देवाच्या प्रतिरुपाचे एकसारखे निर्माण केले गेले आहेत. (उत्पत्ती १:२६-२७) उत्पत्तीच्या सुरुवातीच्या अध्यायात मानवी जीवनाची देणगी सांगण्यात आली आहे आणि देवाने जे काही निर्माण केले त्या सर्वांना 'खूप चांगले' म्हणून घोषित केले. (उत्पत्ती १:३१) दैवी देणगीचा एक भाग म्हणजे मानवी लैंगितकता आणि लैंगिकतेची ओळख बनण्याची शक्यता होते.त्याचवेळी आपल्या जीवनावर बिघडलेले तुकडेपण आपल्या लैंगिकतेमध्ये देखील दिसून येते.

गेल्या अनेक शतकादरम्यान वैद्यकीय आणि मानसशास्त्रीय संशोधनाने मानवी लैंगिकतेची जटिलता अगोदरच तयार केली गेली आहे.यामध्ये अधिकाधिक प्रगती होत आहे. परंतु यामध्ये असे काही जटिल घटक लैंगिक अस्मितेच्या निर्मितीवर परिणाम करतात.

ख्रिस्ती म्हणून आपले वैयक्तिक ध्येय आणि हेतू यामध्ये पवित्रता आहे. (इफिसकर २:८-१०) म्हणूनच आपण आपले लैंगिक जीवन अशाप्रकारे व्यवस्थित करण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे की,ज्यामुळे देवाचा सन्मान होईल आणि इतर लोकांचा आदर होईल. ख्रिश्चन पवित्रतेविषयी असलेल्या आपल्या प्रतिबध्दतेस ख्रिस्त

प्रतिबद्ध असलेल्या आपल्या सर्व नातेसंबंधास आकार देणे आवश्यक आहे.अशाप्रकारे कोणतीही वृत्ती विचार किंवा कृती जी की इतर लोकांना किंवा स्वत:ला कोणत्याही प्रकारे कमी करते. त्याचे शोषण करते हे मानवतेसाठी अस्वीकार्य आहे आणि देवाच्या आदर्शाचे विकृत रुप आहे.यामध्ये संवेदनक्षम जबरदस्तीने,अपमानाजनक लैंगिक संबंध, अश्लीलतेचा वापर, जाहिरात या सर्वाचा समावेश आहे. कोणत्याही प्रकारची भागीदारी (शारिरीक, भावनिक, लैंगिक, अध्यात्मिक) ख्रिश्चन धर्मात कधीही स्वीकार्य नाही.प्रौढ आणि मूल यांच्यातील कोणतेही लैंगिक संबंध हे विशेषत: अपमानास्पद नातेसंबंधात एक विध्वंसक प्रकार आहे आणि यामध्ये शिपायला त्यांच्या शक्तीला बोलावुन ते काम पुर्ण करण्यास त्यात नेहमी विसंगती आढळुन येते.

जेव्हा आपण विश्वासपूर्ण, सचोटीने, निष्ठेने आणि आपल्या नातेसंबंधात वचनबध्दतेने जगतो, तेव्हा आपण माणूस म्हणुन अभिमान बाळगतो आणि आम्ही ख्रिस्तामध्ये राहतो. अविवाहीत आणि वैवाहीक जीवनात विश्वासू राहणे देवाच्या मदतीने शक्य आहे. कधीकधी काही शिपाई त्यांच्या लैंगिकतेच्या संबंधावर संघर्ष करतात किंवा लैंगिक वर्तनातील ख्रिश्चन मानक म्हणून त्यांनी स्विकारलेल्या गोष्टीचा त्याग केला आहे असे त्यांना वाटते. जर असे झाले तर ख्रिस्ताच्या कृपेव्दारे आणि आपल्या पश्चतापातुन क्षमा मिळाल्याची खात्री त्यांना झाली पाहीजे. मोक्षवाद्यांना अशी अपेक्षा करण्याचा अधिकार आहे. ग्रामिण भागात असणारे कोर त्या कोराचे आमलदार त्याची देखभाल करणारी मंडळी अशा परिस्थितीत संवेदनशिलता आणि शहाणपणा ठेवुन देवाच्या कृपेने कार्य करतील

परस्पर संबंध :

जेव्हा आपण देवासोबत असणारे आपले नाते व संबंध त्यानुसार ठरलेल्या मापदंडामध्ये राहते तेव्हा आमचे ऐकमेकाशी योग्य संबंध निर्माण होतील. आमच्या बोलण्याव्दारे कामाच्याव्दारे माहिती नसलेल्या लोकांशी मैत्री करुन कौटुंबिक जीवनाव्दारे अधिक संबंध निर्माण होतील.

संत पौलाच्या पत्रात वारंवार शिकणे हे जीवनाचे महत्व आहे असे सांगितले आहे जेणेकरुन देवाबरोबरचे आपले नाते हे ख्रिस्ती समाजात आपले संबंध वाढवते. फिलिपैकर विश्वासणा-यांना लिहिलेल्या पत्रात ''जी चित्तवृत्ती ख्रिस्त येशूमध्ये होती ती तुम्हामध्येही असो'' याची आवठवण करुन दिली आहे. (फिलिपैकर २:५) हे प्रेम, नम्रता इतरांच्या चांगल्यासाठी त्यांच्या हितासाठी वैशिष्टयीकृत आहे. कोणताही मोक्षवादी असो त्याची आजच्या मुक्तीवादी समाजासाठी एक गरज आहे.

१ ले करिंथकर १२:१२-१३:१३ की आपण समाजात कसे वागावे याविषयी प्रेमाचे महत्व सांगते. प्रत्येक व्यक्तीमध्ये अनेक अवयव आहेत.त्या सर्वांचे मिळुन एक शरीर बनते. निरनिराळ्या प्रकारच्या भेटवस्तु आणि त्यातील मुळ कौशल्य संपुर्ण आरोग्यासाठी आवश्यक असतात.परंतु सर्वात महत्वाचा घटक म्हणजे देवाचे प्रेम हे या सर्व संबंधामध्ये मूलभूत घटक आहे.जेव्हा आपण आपल्या समुदायात सर्वांवर प्रेम करतो व सर्व समुदाय आनंदाने राहतो तेव्हा आम्ही देवाचे प्रेम विदीत करतो.

त्याचप्रमाणे कलसैकर ३:१२-१७ हे एक प्रेमळ समुदायाच्या वर्तनाचा सारांश देते ;

म्हणनूच, देवाचे निवडलेले लोक, पवित्र आणि प्रियजनावर प्रेम करणारे, दया, नम्रता सौम्यता आणि संयम धारण करा. एकेमकासोबत रहा. एकमेकांचे सहन करा आणि कोणाविरुध्द कोणाचे

गा-हाणे असेल तर आपसात क्षमा करा आणि पुर्णता करणारे बंधन अशी जी प्रीति ती या सर्वांवर त्याच्या सद्‌गुणावर या सर्वांना परिपुर्ण ऐक्यात एकत्र बांधते.
ख्रिस्ताची शांती तुमच्या अंत:करणात राज्य करो; तिजकरिता तुम्हाला एकशरीर असे पाचारण्यात आले आहे आणि तुम्ही कृतज्ञ असा. ख्रिस्ताचे वचन तुम्हामध्ये सर्व ज्ञानाने भरपूर राहो, स्तोत्रे गीते व अध्यात्मिक स्तवने यांनी परस्परास शिकवण दया, बोध करा. आपल्या अंत:करणात देवाला कृपेच्या प्रेरणेने गा ; आणि बोलणे किंवा करणे, जे काही तुम्ही करिता ते सर्व प्रभु येशूच्या नामाने करा ; आणि त्याच्याव्दारे देव जो पिता त्याचे उपकार स्मरण करा.

समाजातील निरोगी संबंध शिपायांना एकमेकांच्या हितासाठी त्यांची जबाबदारी सामाईक करण्यासाठी जागा बनवतील. त्यांना मार्गदर्शन पुष्टीकरण आणि आव्हान देण्याची संधी प्राप्त होईल.त्यातील प्रत्येक जणाला प्रेमाच्या संदर्भात तयार करणे आवश्यक आहे.(इफिस ४:१५-१६) जसे आपण ख्रिस्ताच्या शरीराचे अवयव म्हणुन एकेमकांना ओळखण्यास शिकत आहोत. तेव्हा आपण ख्रिस्ताला ऐकमेकात पाहू आणि योग्य प्रतिसाद देऊ यासाठी शरीराच्या अवयवासाठी प्रतिमा महत्वपुर्ण आहे आणि त्यामध्ये प्रत्येक अवयव निरोगी राहणे शरीरासाठी महत्वपुर्ण आहे.

आपण मानव आहोत आणि अद्याप देवाच्या परिपुर्णतेत पुर्णपणे प्रदर्शित करण्यास सक्षम नसल्यामुळे आमचे समुदाय सदोष आहेत हे अपरिहार्य आहे. परंतु याचा अर्थ असा नाही की, कोणतीही वृत्ती किंवा वर्तन स्विकार्य आहे. आमचे ध्येय नेहमीच देवाच्या प्रेमाव्दारे एका विशिष्ट सबंधाचे पालनपोषण करते.

आपण कोणाबरोबर की ज्याच्यासाठी आम्ही जबाबदार आहोत त्या संबंधात आपण ख्रिस्ती आदर्शानुसार जगले पाहिजे. मुक्तिवादी समुदायाचा भागीदार होण्याचा अर्थ असा आहे की, आम्ही एकमेकांना जबाबदार आहोत आणि अनौपचारीक व औपचारीक प्रक्रियेव्दारे एकमेकांना जबाबदार धरले पाहीजे.

जेव्हा आपण या शिस्तीचा अभ्यास करतो तेव्हा अपण इतर मोक्षवाद्यांच्या विचारा विरुध्द आपल्या स्वत:च्या विचारांची परीक्षा घेऊ शकतो आणि आपल्या सभोवतालच्या लोकांकडून शहाणपण मिळवू शकतो की जे आपल्याला संतुलीत निर्णय घेण्यास सक्षम करते. या नात्याबद्दल आदर असणे आणि इतरांच्या चांगल्या हितासाठी वचनबध्द असणे आवश्यक आहे. आपण हे लक्षात ठेवले पाहीजे की, प्रत्येक व्यक्ती ही देवाची प्रतिकृती आहे.

जेव्हा आपण प्रत्येकाविषयी आपली जबाबदारी गांभीर्याने घेतो तेव्हा आपण स्वत: आपल्या विचारसरणीचे व कृतीचे पुनरावलोकन करीत आहोत आणि येशूव्दारे शिकविलेल्या आणि जीवन जगलेल्या आदर्शाच्या प्रकाशात आपल्या संबंधाचा आढावा घेत असताना आपल्याला अधिक वाढीची संधी प्राप्त होतील.

जेव्हा संबंध कठीण असतात, खराब होतात किंवा तुटतात :

ख्रिस्ती या नात्याने असे काही वेळा आपणास आढळुन येते की, अंतर्गत मतभेदामुळे समुदायाच्या एकतेला धोका निर्माण होऊ शकतो. खर तर, येशू याचा अंदाज घेत होता (मताय १०:३५-३६) आणि प्रेषितांची कृत्ये व संत पौलाची पत्रे यामध्ये आगोदरच्या चर्चने सुसंवाद साधण्यासाठी कसे संघर्ष केले आहेत.याबद्दल वर्णन केले आहे (उदा.प्रेषितांची कृत्ये ६:१-७,११:१-१८; १ ले करिंथ १:११-१७, फिलिपीयन ४:२-३) यातील काही फरक व्यवहारीक असतात आणि तुलनेने ते सहजपणे सोडवले जातात ; कधीकधी इतरांना मनापासून पटवून देण्याची फारच दुरची बाब असू शकते.मतभेद असण्यच्यावेळी मतभेदाचे अन्वेषण करणे, काळजीपुर्वक ऐकणे

आणि नविन गोष्टी समजुन घेण्यास चांगले आहे. कधीकधी यात फरक असू शकतो.परंतु प्रेमाचा ख्रिश्चन आदर्श संबंध टिकून ठेवण्याची मागणी करतो, जेणेकरुन विभाजनाव्दारे चर्च नष्ट होणार नाहीत. मुक्ति फौज कोराचे नेतृत्व विशेषत: कोर आमलदार आणि पाळकीय देखभाल समिती यांच्यामध्ये ऐकमेकासाठी समरस राहणे त्यांना प्रोत्साहीत करणे आणि एकत्रीतपणे जीवन जगण्याचा मार्ग शोधणे आणि त्यानां सक्षम बनविणे शक्य असणा-या मुक्तीवादयांना पाठींबा देण्याची जबाबदारी आहे. एकमेकांमध्ये आदर अणि स्विकृत असणे गरजेचे आहे.

इतर लोकांच्या कृती व प्रतिक्रीयामुळे निरोगी व चांगले संबंध एकतर व्यक्ती म्हणुन राखणे कधीकधी कठीण किंवा अशक्य होते हे वास्तव बायबलमध्ये देखील आहे. येशूने शिकवले की, आपण देवासमोर भेट व अर्पण करण्याआधी आपण दुखावलेल्या किंवा चुकलेल्या आस्या एखाद्या व्यक्तिशी सलोखा करण्याच्या दिशेने पाऊल उचलण्याची आपल्याला गरज आहे. (मत्तय ५:२३,२४) त्याचप्रमाणे संत पौलाने रोमकरांना लिहिलेल्या पत्रात, ‘‘एकेमकाशी शांतीने राहा जर शक्य असेल तर प्रत्येकाबरोबर शांतीने राहा (रोमन १२:१६–१८) दुस-या व्यक्तिच्या असणा-या मनोवृत्ती आणि कृतीसाठी आपण जबाबादर राहू शकत नाहीत आणि यामुळेच कधीकधी खराब झालेले व तुटलेले नाते निर्माण होऊ शकते.जर त्यामध्ये बदल घडवून आणण्याच्या दिशेने कार्य करणे आणि ते पुर्ण करणे, सोयीचे करणे शक्य असले किंवा शक्य नसेल तरी देखील व्यक्ती व समुदायाचे नुकसान मर्यादित करण्याचे मार्ग आपण शोधून काढले पाहिजेत.तसेच इतर अनेक मार्गाने निरोगी संबंधाचे पालन पोषण केले पाहीजे.

साक्षीदार आणि एक उदाहरण :

ख्रिश्चन आदर्शानुसार आपण आपले जीवन जगत असताना आपण ज्या समुदायात राहतो आणि कार्य करतो त्यासाठी व त्या सर्वांसाठी आम्ही व्यक्ती आणि शिपाई म्हणुन एक साक्षदार आहोत.

ख्रिश्चन प्रेमाचा पाया जो शांततेकडे जातो (कलस्सैकर ३:१२–१७) समकालीन समाजातील समस्यासह त्यांच्याशी व्यवहार करण्यासाठी ही वचने समुदायांना शहाणपण देते हे थेट जागतिकीकरण, बहुसांस्कृतिक जगाच्या तणावातुन हे बोलले जाते. ज्यामध्ये सन्मानाने एकत्र राहण्याचे एकत्र शिकण्याचे आव्हान आहे. परंतु अनेकवेळा यामध्ये विघटन होते अणि सेवा खंडीत होण्यास कारणीभुत ठरतात. जेव्हा आमचे संबंध आमच्या वैयक्तिक फायद्याऐवजी दुस-या व्यक्ती किंवा गटाच्या कल्याणावर आधारीत असतात. तेव्हा ते सर्जनशिल रणनिती यास आणि आपली कृती यांना अनुभूती देतात की, ज्यामुळे लोकांमध्ये मतभेद असूनही एकमेकांमध्ये सुसंवाद साधण्यासाठी त्यांना एकत्र राहाता येते.

ख्रिस्ती या नात्याने आपल्याला समाजातील वेगवेवगळया संस्कृती आणि त्यांचा प्रत्येकांचा विश्वास असलेल्या लोकांना आपल्या घरातुन विस्थापीत झालेल्यांना तसेच जे समाजातील असणरा फरक त्यापासुन दुर आहेत. त्या सर्वांना त्यांच्या परिस्थितीनुसार त्यांचा आदर करुन त्यांच्यासाठी प्रेमाने साक्ष देण्याचे मार्ग शोधणे आवश्यक आहे किंवा ते स्वत:साठी स्वत:ची निवड करतील आणि आपले ठिकाण निवडतील. येशू ख्रिस्ताच्या त्या काळातील परिस्थिीसाठी ख्रिस्ताच्या सुवार्तेचा काय अर्थ होतो ?

सुवार्तेचा संदेश असा आहे की, ख्रिस्ताची समेट करण्याची शक्ती व्यक्तीच्या पलीकडे असणा-या समुदायामध्ये आणि संपुर्ण सृष्टीपर्यंत पोहचली आहे. (कलस्सैकर १:१५–२०) देवाच्या राज्याच्या दृष्टांत (मत्तय ३१:३१–३४) देवाचे राज्य मोहरीच्या दाण्यासारखे आहे. जे सर्व दाण्यात बारीक आहे तरी ते वाढल्यावर मोठे

होऊन त्याचे झाड बनते. तसेच देवाचे स्वर्गाचे राज्य खमिरासारखे आहे भाकरीमध्ये खमीर घालतात आणि ते फुगून गेले याचा अर्थ असा आहे की, येशूच्या जीवनात आणि सेवाकार्यात जे कार्य सुरु झाले आहे ते वाढेल आणि त्याची भरभराट होईल.जेव्हा आम्ही येशूच्या ध्येयानुसार आपले नातेसंबंध ठेवतो तेव्हा आपण एक उदाहरण बनतो की, आम्ही स्वत:च्या स्वार्थासाठी आणि वैयक्तिक फायद्यासाठी नसून एका महान विस्तृत सखोल पायावर असलेल्या प्रेमावर अधारीत असलेल्या इतर लोकांसह जगण्याच्या जगाची आम्ही साक्ष देतो.

प्रतिबिंब आणि चर्चेसाठी :-

- जेव्हा प्रेम आपल्या संबंधात असते तेव्हा आपल्या समाजातील व्यावहारिक निर्णयांचे वर्णन करा.
- जेव्हा देवाच्या राज्याच्या मूल्यानुसार जीवन जगण्याची आपली वचनबध्दता दुस-या व्यक्तीच्या मूल्यांशी जुळत नसते तेव्हा आपण ते संबंध कसे टिकवून ठेवू शकतो ?
- लैंगिक संबंधविषयीच्या भागावर चिंतन करा. हे आपल्या समजुतीप्रमाणे आणि आपल्या अनुभवाप्रमाणे करु या प्रकारे प्रतिबिंबीत करा ?
- आपल्या जीवनात 'मोडलेले' कोणते नातेसंबंध आहेत ? हे संबंध सुधारण्यासाठी आपण कोणती पावले उचलू शकता?

अध्याय – ७

मी लग्न आणि कौटुंबिक जीवनाचे पावित्र्य राखेल

या अध्यायात :

आपला विश्‍वास हा आपल्या देवाबरोबरच्या आपल्या नातेसंबंधात रुजलेला आहे आणि तो इतर लोकांशी आपले संबंध ठेवुन व्यक्त करतो.ख्रिश्‍चन आदर्शाची अपाली मूल्य, मनोवृत्ती आणि आचरण याव्दारे घडवून आणले पाहिजे.

- विवाह एक दैवी देणगी आहे जी भागीदारांमधील परस्पर सन्मानाची मागणी करते.
- अविवाहीत राहणे आणि लग्न करणे हे दोघेही तितकेच आदरणीय मानले पाहिजेत.
- कौटुंबिक जीवनात आणि जागा प्रदान केली पाहिजे की जिथे व्यक्तीची वाढ होते आणि त्या विकसित होतात.
- जिथे आपले नातेसंबंध खराब झालेले आहेत किंवा तुटलेले आहेत यासाठी संवेदनशील आडानी खेडूत प्रतिसाद आणि निरोगी सबंधाचे निकष पुन्हा सांगण्याची संधी ही भविष्यातील कल्याणासाठी महत्वपुर्ण आहे.

आमचा विश्‍वास, देवाशी असलेल्या आपल्या नातेसंबंधात मूळ आहे. आपले कौंटुबिक संबंध, ख्रिश्‍चन समाजातील वैवाहीक संबंध आणि समाजातील आपले संबंध यासह इतर लोकांच्या संबधात आपला विश्‍वास व्यक्त केला जातो.आपण ख्रिस्तामध्ये कोण आहोत हे आपल्याला परस्पर संवादाला आणि आपल्या प्रक्रियांना आकार देते.आपल्यापैकी प्रत्येकजण संबंधाच्या नात्यात राहतो की जे मित्रतेसाठी, समर्थन आणि जिव्हाळ्याची आपली इच्छा पुर्ण करण्यासाठी करतात. आमच्या एकत्र येण्याव्दारे आम्ही देव आणि इतर लोकांची परिपूर्ती आणि त्यांची सुरक्षा शोधतो व माणुस म्हणुन त्याचा उत्कर्ष करण्यास सक्षम बनतो.

विवाह :

विवाह हे मानवतेबद्दलच्या देवाच्या प्रेमाचे प्रतिबिंब आहे आणि ख्रिस्त व चर्च यांच्यामधील स्वत:वरील प्रेम हे इतरांना देण्याचे कार्य आहे.मुक्तीवादी म्हणुन आम्ही लग्नाला एक दैवी देणगी मानतो जी परस्पर प्रेमाच्या तत्वाला अभिव्यक्त करते.प्रत्येक जोडीला समृध्द आणि सक्षम बनवते त्यास कमी करत नाही. मुक्तीफौज यास प्रतिसाद देते की विवाह एक पुरुष आणि एक स्त्री यांच्या आयुष्यासाठी ऐच्छिक आणि प्रेमळ संबंध आहेत. वैयक्तिक संमती, परस्परामधील प्रेम, परस्पर आदर, निष्ठा पारस्पारिकसेवा आणि समानता यासारखे चिन्हांकित केलेले जीवन त्याचे सामायिकरण आहे. लैंगिक निकटतेसाठी हा एकमेव योग्य संदर्भ आहे.सर्व स्तरावर आयुष्याच्या सर्व सामायिकरणामध्ये एकमेकांना प्रेमात सेवा करण्याची, क्षमा करण्याची, सर्वामध्ये समानता आणि परस्परता यावर

अधारित परिपुर्ण नातेसंबंधात एकत्र वाढण्याची इच्छा असणे यामध्ये सामविष्ट आहे अशी समानता कधीकधी वर्चस्व गाजवते.परंतु त्यामध्ये एकमेकांना परस्पर आदर प्रेम देण्याची गरज असते. ख्रिश्चन विवाह परस्पर प्रेमाच्या तत्वाला अभिव्यक्त करतो आणि एक नविन कुटूंब तयार करतो. अशा प्रकारच्या नातेसंबंधात दोन्ही विवाहीत जोडीदार वाढविले जातात.(इफिसकर ५:२१-३२) वैवाहीक संबंध पवित्र आहेत आणि ते देवाने आशीर्वादीत केले आहते.(उत्पत्ती १:२७-२८ : २:२४) या वचनाची पुष्टी येशूने केलेली आहे. (मत्तय १९:४-६) तरीही पुढील वचनामध्ये येशूने आपणास स्पष्टपणे ओळख करुन दिलेली आहे आणि संधी देखील दिलेली आहे. जोपर्यंत हा आदर्श साध्य होत नाही तोपर्यंत या तुटलेल्या जगात देवाची कृपा प्राप्त होणार नाही.

आपले विचार, शब्द आणि कृतीत पूर्ण निष्ठा मुक्तिवादी विवाहामध्ये अपेक्षित आहे. या सर्व नातेसंबंधा प्रमाणेच, विश्वासूपणा, सचोटी आणि खात्री असणे आवश्यक आहे. तथापी आम्ही या तुटलेल्या आणि दु:खी झालेल्या जगात कृपा करण्याची आवश्यकता आहे असे ओळखतो की, ज्यात आदर्श नेहमीच साध्य होत नाही आणि तेथे विवाह नेहमीची ख्रिस्ताची मूल्य प्रतिबिंबित करत नाहीत. मानवी परस्पर संवादाची जटिलता वैवाहीक जीवनास धोका निर्माण करते किंवा नुकसान होऊ शकते. जिथे कोणताही ठराव घेणे शक्य होत नसेल तेथे अदलाबदल किंवा सोडचिठ्ठी लागू होऊ शकेल. आशावेळी एक कुशल धार्मिक आणि दयाळू पाळकीय प्रतिसाद महत्वपुर्ण आहे.त्यानंतरचे विवाहास मुक्ति फौजेमध्ये यास परवानगी दिली जाते आणि जिथे शक्य असेल तेथे संपुर्णपणे आणि योग्य समुपदेशन प्रक्रिया पुरविली जावी आणि हे खोल तुटलेल्या नातेसंबंधाच्या उपाचारमध्ये मदत करु शकते आणि अध्यात्मिक, भावनिक नूतनीकरणात योगदान देऊ शकते.

काही धार्मिक संस्कृतीमध्ये, जरी विवाह सोहळा इतर लोकांसह साजरा केला जाऊ शकतो.तरीही लग्न करण्याचा निर्णय संबधित दोन व्यक्तींची जबाबदारी आणि निवड असेल. यामध्ये कुटूंबातील सदस्य, मित्र मैत्रीनी यांचा या सर्व प्रक्रियेत सहभाग होत नाही.इतर संस्कृतीमध्ये विस्तारित कुटूंब विवाहाची व्यवस्था केली जाऊ शकते.अशी संभाव्य आपेक्षेणे वैवाहीक जीवन एक व्यापक कुटूंबाचा सदर्भात राहील आणि लग्नाच्या कबुलीनुसार ही एक देवाने दिलेली देणगी आहे.याव्दारे आपले वैयक्तिक संबंध, संमती आणि परस्पर संबंध या विषयी प्रेमाची किंवा आदराची तडजोड केली जाणार नाही याची दखल घ्यावी.

विवाहविषयक मुक्तीफौजेचे काही नियम आहेत की जे मोक्षवादी विवाहाचा पाया या विषयी अनेक गोष्टीची रुपरेषा दर्शवतात किंवा तयारी करतात. तेव्हा लग्नसमारंभाच्या सुरुवातीला वचने वाचले जातात. त्यांचे विश्वास आणि त्यांची वचनबध्दता या संदर्भात लग्न ठरवतात.

आम्ही वैयक्तिकरित्या आनंद आणि पुर्णतेच्या कारणास्तव या लग्नात प्रवेश केला असला तरी, आमची विवाहित स्थिती आणि नातेसंबंध परमेश्वराप्रती असलेली आमची वचनबध्ता अधीक वाढेल. तसेच येशू ख्रिस्ताचे शिपाई या नात्याने आपली सेवा अधिक प्रभावीपणे वाढेल याची खात्री करण्यासाठी आम्ही सर्वोतोपरी मुक्तिफौजेत ख्रिस्त आहे हे खात्रीने जाहीर करतो.

आम्ही आमच्या घरास असे स्थान देण्याचे वचन देतो की, जेथे सर्वजण देवाच्या अस्तित्वाची जाणीव करुन घेतील आणि जिथे आपल्याला प्रभावाखाली असलेल्यांना सुर्वातेची सत्यता शिकविली जाईल, ख्रिस्ताला तारणारा म्हणुन शोधण्याचे प्रोत्साहन दिले जाईल आणि त्यांच्या जीवनातील वचनबद्धते-नुसार देवाच्या सेवेसाठी काम करतील.

आपण देवाच्या मदतीने ख-या ख्रिश्चनांची उदाहरणे आणि त्यांचा आनंद, त्यांच्या अडचणी किंवा त्यांचा झालेला तोटा अशावेळी आपण एकमेकांना ''देवाच्या कृपेमध्ये वाढण्यास आणि आपला प्रभु व तारणारा प्रभू येशू ख्रिस्त यांच्या मानाने प्रोत्साहित करण्याचा हेतू जाहीर करतो.

म्हणुन ख्रिस्ती विवाह हा एक देवाशी करार आणि आमंत्रण आहे,जो एक संबंध आहे की,जो देवाच्या समक्षतेत राहतो आणि दैवी योजनाप्रमाणे अकार घेतो. विवाह प्रत्येक व्यक्तीसाठी आपण त्या जोडप्यासाठी एक निर्मिती आणि परिवर्तनाची जागा बनते. हे सर्व इतरांसाठी त्यांच्या विकासासाठी व त्यांच्या पालनपोषणासाठी पाया बनू शकतो.

अविवाहितपणा :

असे सुचवले जाऊ शकते की, विवाह आणि कौटुंबिक जीवनाचे पावित्र्य राखण्याचे वचन केवळ विहाहित लोकांशीच संबंधीत आहे असे नाही तर जे त्यावेळी त्या कुटूंबाने एक अविभाज्य घटक आहेत. परंतु हा त्यांचा उद्देश किंवा अर्थ आम्हाला माहित नाही.अविवाहित असो किंवा विवाहित असो,सर्व मोक्षवादी यांना त्यांचे जीवन ख्रिश्चन तत्वानुसार सुसंगत राहण्यासाठी मार्गदर्शन केले गेले आहे.दैवी उद्देश पुर्ण करण्यासाठी आणि ख्रिस्ताच्या प्रतिरुपात रूपांतर करण्यासाठी देव विवाह आणि अविवाहितपणा या दोंघाचा देव उपयोग करुन घेतो आणि या सत्याचा आपण आनंद साजर करतो.

ज्यू धर्मीय अविवाहितपणाला देवाच्या दृष्टीने नापसंती दर्शवितात अशा पार्श्वभूमीवर प्रभु येशूने आपणास शिकवले आहे की, आपण अविवाहित जीवनाचा आदर केला पाहिजे आणि ख्रिश्चन चर्चमधील विवाहित जीवन तेवढेच अविवाहित जीवनाला आदरणीय मानले जाते व (मत्तय १९:३-१२)संत पौल देखील अविवाहितपणाची पुष्टी

करतो आणि त्यांने आशा वैयक्तिकरित्या प्राधान्य दिले आहे. तो शिकवितो की आपल्या प्रत्येकाला त्याचे त्याचे कृपादान देवापासुन मिळाले आहे, ''देव काहींना अविवाहीत जीवनाची आणि विवाहित जीवनाची देणगी देतो (१ले करिंथ ७:७)काही ख्रिश्चनासाठी अविवाहितपणा आणि ब्रह्मचर्य हे त्याने देवाला आपणा स्वत:ला स्वतंत्रपणे निवडलेले आहे असे देवाला अपील आहे. ईश्वरी उद्देश पुर्ण करण्यासाठी आपले परिवर्तन घडवून आणण्यासाठी आपण आपल्या पुर्ण क्षमतेने आणण्यासाठी देव विवाह आणि अविवाहितपणाचा दैवी उपयोग करुन घेतो.

कौटुबिक जीवन :

आमचा ख्रिस्ती विश्वास आहे की, जर कुटूंबाने आपल्या मुलीचे पालनपोषण केले जाणारे स्थान आणि त्याची देव म्हणुन ओळखल्या जाणा-या त्याच्या प्रिय असलेल्या व्यक्ती या नात्याने त्यांची प्रगती होण्यासाठी देवाच्या दृष्टीने त्यांना स्थान दिले पाहिजे. ख्रिस्ती महत्व आणि त्यांच्या परस्परातील चांगले संबंध कौटुंबिक जीवनाचा एक भाग म्हणुन त्यास शिकवले जाऊ शकते आणि त्या दृष्टीने त्यांची रचना केली जाऊ शकतो. आंतरराष्ट्रीय अध्यात्मिक जीवन आयोगाने विश्वास आणि मिशनची बांधिलकी वाढवण्यासाठी कुटूंबाच्या भुमिकेवर भर दिला आहे आणि आम्ही जगभरातील सर्व मुक्तीवादी, मोक्षवादी यांच्यावर विश्वास ठेऊन त्या कुटूंबाला त्याच्या मध्यवर्ती स्थितीत परत आणण्यासाठी, प्रत्येक पालकांना विश्वासू प्रीतीत एकत्र वाढण्यास मदत करण्यासाठी व इतर संसाधने तयार करण्यासाठी, पुर्ण अंत:करणाने देवाच्या कार्यासाठी त्यांच्या मुलाना परिपुर्णतेत आणने हा एक कौटुंबिक जीवनाचा भाग आहे.

हे सर्व घडण्याचे मार्ग भिन्न असू शकतात, परंतु तत्वे व नियम आजही तेच आहेत. काही मुले मोठ्या विस्तरित कुटूंबात वाढतात.ज्यामध्ये ''पालकत्व'' ब-याच लोकांनी सामाजिक केले आहे ; इतर केवळ पालक आणि आपल्या भावंडासह जगतात आणि वाढतात आणि ते नेहमीच मुलांच्या कल्याणास महत्व देतात. कोणत्याही परिस्थीत, ख्रिस्ताशी केलेला करार व बांधिलीकीव्दारे सर्व मानवांनी देव आणि इतर लोकांशी असलेले आपले संबंध यामध्ये आपली संपुर्णता शोधली पाहिजे. देवाच्या योजनेव्दारे समाजाच्या अपेक्षा, परंपरा, त्यांचे मुल्यमापन करणे आवश्यक आहे.

ब-याच संसस्कृतीत कुटूंब हे समाजातील स्वभाव आणि सुव्यवस्थेसाठी पायाभुत असतात. तसेच त्यांचे वेगवेगळे रितीरिवाज व त्यांच्या वेगवेगळ्या अपेक्षा असू शकतात. परंतु सर्वांसाठी ते एक स्वत:चे हक्काचे ठिकाण व एक उदाहरण,नमुना आहे.कुटूंबातील प्रत्येक व्यक्ती इतर लोकांमध्ये राहण्यासाठी त्यांच्या प्रथा शिकतात अशासाठी की ते एक घर आहे की जे आपली काळजी,आपल्याला संरक्षण देते.विशेषत: जीवनाच्या सुरुवातीपासून ते शेवटपर्यंत

कुटूंबातील प्रत्येक व्यक्तीचा अनुभव हा वेगवेगळा असतो.ब-याच लोकांसाठी घर एक तळमळ, आनंद आणि सुरक्षितेचे ठिकाण आहे. परंतु इतरांसाठी ते घर कठोर, दु:खी आणि हानिकारक देखील असू शकते. जर अशा काही गोष्ट असतील तर,मुक्तिफौज कोर एक सुरक्षित ठिकाण म्हणुन उपलब्ध करुन दिले पाहिजे की जे चांगले व एक विस्तृत कौटुंबिक संबंध बनविणारे आणि त्यात अधिक सुधारणा होण्याची शक्यता प्रदान करील.

लग्न आणि कौटुंबिक जीवनाविषयी आपल्या समजुतीप्रमाणे आपला वैयक्तिक अनुभव आणि आपण ज्या संस्कृतीत राहतो. या सर्वाव्दारे त्यावर त्याचा नक्कीच प्रभाव पडेल. ज्या लोकांचे कौटुंबिक जीवन, अविवाहितपणा, विवाह या गोष्टी त्यांना अपमानाजनक किंवा कठीण वाटतात अशा लोकांसाठी ते वेदनादायक आठवणीना उत्तेजन देणारे वाटू शकते.अश्यासाठी काळजी व संवेदनशील शोध आणि पुन्हा त्यांना शिक्षण देण्याची आवश्यकता आहे.

देवाच्या कुटूंबाचा एक भाग म्हणुन सर्व मोक्षवादी या नात्याने त्यांना ख्रिस्ताची ओळख आहे मुक्ति-फौज कोरामध्ये अनेक संबंध नाती, कौटुबिक संबंध असलेल्या लोकांना समाविष्ट केले गेले आहे.खरोखर हे स्वागतार्ह आहे. कोरातील प्रत्येकाच्या मैत्रीची, भावनिक जिव्हाळ्या ची, सुरक्षा आणि संबंधाची गरज पुर्ण करण्यासाठी प्रयत्न करेल. आपली भाषा, उपासना आणि कार्यक्रम या संदर्भात विवाह आणि कुटूंबाकडे असलेले कोणतेही लक्ष अनवधानाने विवाहित नसलेल्या लोकांना उपेक्षित ठेऊ नये त्याऐवजी सहभागितेमध्ये असलेले कुटूंब हे येशूच्या शिकवणीनुसार मुखत्वे देवाच्या एकत्रीत व सर्वांना आदर देणा-या कुटूंबावर केंद्रित आहे.

प्रतिबिंब आणि चर्चेसाठी :

- कशामुळे नातेसंबंध भरभराटीस येतात ? नातेसंबंध बिघडण्याचे काही कारणे कोणती ?
- विवाह कशाला समृध्द (भरभराट) करते ? वैवाहिक नात्यात कोणती मनोवृत्ती व वागणे विनाशकारी असतात.
- देवाकडून मिळालेली देणगी म्हणुन अविवाहित राहण्याचा काय अर्थ होतो ?
- आपण सकारात्मक कौटुंबिक जीवनाचे वर्णन कसे कराल ?

अध्याय – ८

मी माझ्या देवासमोर जबाबदार आहे हे मला ठाऊक आहे.म्हणून मी आपला वेळ आणि देणग्या, माझे पैसे आणि मालमत्ता, माझे शरीर, मन आणि आत्मा यांचा विश्वासु कारभारी होईन.

या अध्यायात :

- आम्ही आपल्याकडे असलेल्या स्त्रोतांचे व्यवस्थापन आणि उपयोग कसा करतो यासाठी आम्ही देवाला जबाबदार आहोत.
- आपल्या जीवनाचे तसेच मालमत्तेचे कार्य करण्याची जबाबदारी आपल्यावर आहे.कारण आपल्या जवळ जे काही आहे आणि आपण जे आहोत ते सर्व देवाचे आहे.
- आपल्याला देवाने निर्माण केलेल्या जगाची आवड आणि सेवा करण्यास सांगितले जाते.
- साध्या राहणीमानामुळे आपण इतरांना उदारता दाखविण्यास सक्षम बनते आपल्याकडे जे काही आहे ते कमीत कमी धरुन ठेवता येते.

मुक्ति-फौजेचे शिपाई म्हणून आम्ही शिस्तबद्ध जीवनशैलीसाठी वचनबध्द आहोत की जी देवाबरोबरच्या नातेसबंधातून वाढते. कारभारी म्हणून आपले जीवन जगण्यास आपल्याला प्रोत्साहीत केले जाते, हे ओळखून की जे आपल्याकडे आहे ते खरोखर आपल्या मालकीचे नाही, परंतु आपल्या जबाबदारीत ठेवले आहे.जेणे करुन आपण ते देवाच्या गौरवासाठी वापरु शकू. एखाद्या कारभा-याला त्यांच्यावतीने दुस-या व्यक्तीची मालमत्ता आणि चिंता व्यवस्थापीत करण्यास किंवा त्यांच्या कारभाराची जबाबदारी त्यावर सोपविली जाते अशासाठी की एक चांगला कारभारी हा प्रभावी कार्यक्षम, नाविन्यपुर्ण आणि निष्पाप याचा उपयोग मालकासाठी सर्वोत्तम परिणाम प्राप्त करेल.

कारभारीपणाचे हे तत्व प्रथम काही लोकांना आयोग्य वाटु शकतात. परंतु ते एक स्वतंत्र आणि समर्थ बनविणारे जीवन पाहण्याचा एक मार्ग आहे हे आपल्याला ब-याच संस्कृतीमध्ये सामान्य असलेल्या लोकांच्या मनोवृत्तीपासुन आणि मानवाच्या देणग्या, कौशल्य, त्याचे शिक्षण किंवा त्याच्या मालकीच्या वस्तुव्दारे मोजल्या जाणा-या मुल्याचा न्याय करण्याचा प्रवृत्तीपासून मुक्त करते, या देवाकडून मिळालेल्या देणग्या आहेत हे ओळखल्यामुळे आपण इतर लोकांच्या हितासाठी आणि सृष्टीच्या काळजीसाठी आपण ते गरजेनुसार वापरले पाहीजे याची आपल्याला आठवण करुन दिली जाते म्हणुन हे आपल्याला कृतज्ञतेच्या मनोवृत्तीत जगण्यास प्रोत्साहन देते आणि हे आपल्याला स्वार्थी जीवन जगण्याच्या मोहातुन मुक्त करते आणि आपल्याकडे जे काही आहे ते आम्ही इतर लोकांबरोबर सामायिक करीत असताना उदार जीवनास प्रोत्साहित करते.

जुन्या आणि नवीन करारात या तत्वानुसार जगणा-या लोकांच्या कथा आहेत. दाविद राजाने जेरुसेलममध्ये मंदिर बांधण्याचे काम चालू केले. तेव्हा त्याने देवाचे आभार मानुन स्वइच्छेने लोकांना अर्पने आणण्यास प्रोत्सहित केले आणि आपल्याला प्रार्थनेत ते म्हणाले, “ असा मी कोण व माझे लोक तरी कोण ? सर्वाकाही तुझ्यापासून प्राप्त होते, तुझ्याच हातुन प्राप्त झालेली आम्ही तुला देता आहोत. (१ले इतिहास २९:१४) नविन करारामध्ये कारभारीपणाची भावना लवकरच चर्चच्या उदारतेमध्ये दिसुन येते. कारण त्यांनी त्यांची सर्व संपत्ती आणि त्यांचे सर्वस्व समाईक केले आणि प्रत्येकाच्या गरजाप्रमाणे गरजा भागविल्या (प्रेषित २:४४-४५ ; ४ : ३२ - ३७, दुसरे करिंथकर ८:१-१५).

मालकी :

जेव्हा आपण कारभार म्हणजे काय याचा विचार करतो तेव्हा आपण या सत्यापासुन सुरुवात करतो की, आपल्याकडे जे काही आहे आणि जे काही आपण आहोत त्या सर्वांचा देव पुरवठा आहे आणि तो मालक आहे. बायबल आम्हाला हे स्पष्ट करते :

पृथ्वी व ती वरील सर्व काही परमेश्वराचे आहे ;

जग व त्यात राहणारे परमेश्वराचे आहेत (स्तोत्र : २४:१)

मुक्ती-फौजेच्या मतप्रणालीमध्ये देव ‘परमेश्वर सर्व सृष्टीचा निर्माणकर्ता, सांभाळणारा आणि चालविणारा असल्याची पुष्ठी करते. आपला निर्माणकर्ता म्हणुन देवाने सृष्टीची काळजी घेण्याचे काम आपल्याकडे सोपविले आहे.उत्पत्तीच्या पुस्तकात हे स्पष्ट झाले आहे की, मानवाला कारभारी होण्यासाठी निर्माण केले गेले. (उत्पत्ती:१:२६-२८,२:१५) देवाचा कारभारी म्हणुन आम्हाला सृष्टीची व परमेश्वराची आवश्यकता आहे आणि त्याप्रमाणे आम्हाला मार्गदर्शन (वागणूक) दिली जाते (लेवीय २५:१-५) आपली काळजी घेण्यासाठी आणि जगात आपण आनंदी राहण्यासाठी देवाने आम्हाला त्याच्या प्रतिरुपाचे निर्माण केले आहे अशासाठी की, आपल्याकडे जगात चांगले व शहाणपणाने जगण्याची क्षमता आहे. तसेच आपल्या जीवनाचे व मालमत्तेचे रक्षण करण्याची जबाबदारी आपल्यावर आहे.

कारभारीपण :

कारभारी म्हणजे आपल्याकडे असलेली ससाधने आम्ही व्यवस्थापीत करतो आणि त्यांचा वापर कसा करतो याचे वर्णन करण्याचा हा एक मार्ग आहे. आमची संसाधने, क्षमता आणि आम्हाला मिळालेली संधी या गोष्टी सुज्ञपणाने वापरल्या गेल्या पाहीजे. यासाठी की देवाने त्याच्या गौरवासाठी ही जबाबदारी आम्हाला दिली आहे. हे सर्व आपण जगातील सर्व गोष्टीशी जोडतो की जो देव जगात काय करीत आहे. कारभाराच्या माध्यमातुन आम्ही परमेश्वराच्या निर्मितीची काळजी, त्यामध्ये परिवर्तन आणि पुन्हा निर्मितीचे कार्य हे देवाच्या कार्यात करतो.

मतप्रणालीमध्ये म्हटले :

> **आम्हाला या विश्वातील कच्चा माल घेण्याचे त्यांचे वर्तमान आणि भविष्यातील पिढयांसाठी चांगले कार्य करण्याचे स्वातंत्र्य आहे. त्या स्वातंत्र्याचा गैरवापर होऊ नये यासाठी जगातील वाढती लोकसंख्या आणि कमी कमी होत चालली संसाधने,नैसर्गिक स्त्रोताच्या प्रकाशात पृथ्वीशी चांगल्याप्रकारे व्यवहार करणे हे आपल्या समोर आव्हान आहे.परमेश्वराची स्तुती करण्यासाठी आणि त्याचे गौरव प्रकट करण्यासाठी जग निर्माण केले गेले आहे (स्तोत्र-१९:१-६) शेवटी पुढेही आमचे कारभारीपण आहे.**

निर्मात्या परमेश्वराची नैसर्गिक साक्ष साजरी करुन आम्हाला सृष्टीची फलदायीता टिकविणा-या मार्गांनी जगण्यास सांगितले जाते.(उत्पत्ती-१)

तथापी देवाच्या विरुध्द बंड करण्याची मानवाची प्रवृत्ती याचा अर्थ असा आहे की, आपल्याला देवाने दिलेले अधिकार, देणगी आणि त्याचा गैरवापर करण्याचा किंवा आपली मालमत्ता म्हणुन वागण्याचा मोह आपणास होऊ शकतो (उत्पत्ती-१:२८) या वचनाच्या काही अनुवादामध्ये ''प्रभुत्व'' हा शब्द वापरला आहे. ज्याचा अर्थ राज्य करणे किंवा त्यावर नियंत्रण करणे होय. कधीकधी या अधिकाराचा उपयोग आम्ही पृथ्वीवरील संसाधने काढुन टाकण्यासाठी किंवा इतर लोकांचे शोषण करण्यासाठी एक निमित्त म्हणुन केला जात असे.कारभारी या नात्याने आपण आपल्या जबाबदारीकडे दुर्लक्ष केले आहे आणि देवाच्या उद्देशाप्रमाणे सेवा करण्याऐवजी सृष्टीचा उपयोग मानवी लोभ पुर्ण करण्यासाठी केला आहे.

शिपाई म्हणुन पर्यावरणाचे चांगले कारभारी होण्यासाठी आपली वैयक्तीक आणि सामाजिक जबाबदारी आहे.आपल्याकडे संसाधनाचा वापर मानवतेच्या आवश्यक वापरांसाठी केला पाहीजे. अनावश्यक वापर न करता जिथे शक्य असेल तिथे आम्ही मालमत्तेचा पुनर्वापर करुन सक्रीय सहभागाने निर्मितीची काळजी घेणे आणि तिचे संवर्धन करणे गरजेचे आहे.

कारभारी एक परिवर्तन आहे :

तारण हे आम्हाला शिल्लक निराकरण करण्याची संधी देते, जगात चांगले आणि विश्वासू कारभारी म्हणुन जगण्याची संधी देते.हे आम्हाला येशू ख्रिस्ताच्या मृत्यू आणि पुनरुथ्थानाव्दारे शक्य झालेले वैयक्तीक परिवर्तन आहे. आपल्याकडे असलेले या स्तोत्राकडे आपण कसे पाहतो या दृष्टीकोनाव्दारे समाज आणि जगाचे परिवर्तन होऊ शकते.परमेश्वरा बरोबर व इतर लोकांशी आपले असलेले नाते त्यांचे नुतणीकरण या सर्वामध्ये समेट घडवुन आपणल्यामुळे ख्रिस्तामधील देवाचे उद्दिष्ठ सर्व सृष्टीला आनंदी ठेवणे व त्यामध्ये पुर्णपणे वाढ करणे हा आहे.

''सर्व पुर्णतः त्यांच्यात वसावी ; आणि त्याच्या वधस्तंभावरील
रक्ताच्याव्दारे शांती करुन, ते पृथ्वीवरील असो किंवा स्वर्गातील, त्याचा
स्वत:बरोबर त्याच्याव्दारे समेट करणे हे पित्याला बरे वाटते''
(कलसैकरास पत्र १:१९-२०)

देवा बरोबरचे देवा वरील आपले प्रेम आपल्याला इतर लोकांशी व जगाशी असलेले आपले संबंध वेगळ्या प्रकारे पाहण्यात मदत करते.

देवाबरोबरचे आपले नाते जसजसे प्रकट होते. तसतसे देवा
वरील आपले प्रेम आपल्याला इतर लोकांकडे आकर्षित करते आणि

आपले आज्ञाधारक शिष्यत्व आपल्याला प्रेमात कृती करण्यास प्रवृत्त करते...देवाच्या दृष्टीने जगाशी आपले संबंधही बदललेले आहेत आपण त्यात देवाचे सौंदर्य आणि त्याचे प्रतिबिंब पाहतो आणि कबुल करतो की,हे त्याचे जग आहे.

त्याच्या सृष्टीचे फळ आहे. त्यामुळे जगाबद्दलचे असलेले वैमनस्य नाहीसे होते आणि कारभारी म्हणुन आपली भुमीका आपणास समजते.

कारभारी म्हणुन आपण देवाच्या मार्गदर्शनाखाली कार्य करतो आणि ज्या देणग्या आपल्याला मिळतात त्या प्रकारे आपण देवाला जबाबदार आहोत रूपयांचा दृष्टांत (मत्तय : २५:१४-३०) हे वचन स्पष्ट करते की, आपली जबाबदारी आपल्याकडे लपविणे किंवा ठेवणे नव्हे तर ती वाढीस आणि भरभराटीस नेणा-या मार्गाने वापरणे आणि उदारपणे देणे हे लक्षात घेऊन ''घेण्यापेक्षा देणे यात धन्यता आहे'' (प्रेषित-२०:३५)

हे विधान काही विशिष्ट हेतुच्या क्षेत्रांची यादी करते ज्यात कारभारीपण महत्वाचे आहे - माझा वेळ, मला मिळालेल्या देणग्या, माझा पैसा आणि मालमत्ता, माझे शरीर, माझे मन आणि आत्मा.

आमचे जीवन :

आपले जीवन, मन आणि आत्मा यांचे समर्पण हे विश्वासू कारभा-याचा मुळाशी आहे. जेव्हा आपण स्वत: चांगले कारभारी आहोत तेव्हा आमचे संसाधनाविषयीचा दृष्टीकोन नैसर्गिकरित्या निर्माण होतो.

आपल्या अध्यात्मिक जिवनाविषयी आपण निवडलेल्या निवडीबद्दल आपण देवाला जबाबदार आहोत, मग ते आपल्याला अधीक वाढ होण्यास मदत करतील आणि आपण देवाबरोबरच्या नात्याकडे दुर्लक्ष करणार नाही.जेव्हा आम्ही आमच्या जीवनात सुज्ञतेने जे काही चांगले निवडतो तर आपण आपल्या उर्वरीत जीवनात चांगले कारभारी होण्याची शक्यता असते.

याचा परिणाम आपण आपले देवासोबतचे नाते ओळखण्यास सुरुवात करतो की, आपला वेळ, देणग्या, कौशल्य आणि बुध्दीमत्ता हया योग्य गोष्टी नाहीत. परंतु त्या देवाच्या राज्यासाठी वापरल्या जाणा-या कृपेच्या देणग्या आहेत. देवाने निर्माण केलेल्या जगाची आवड आणि सेवा करण्यास आपल्याला सांगितले जाते. त्यामुळे आपण करत असलेल्या प्रत्येक गोष्टीला अर्थ प्राप्त होतो.

आम्ही हे जाणतो की, सर्व वेळ हा देवाकडुन मिळालेली देणगी आहे आणि आपण ज्या पध्दतीने तो वेळ वापरण्याची निवड केली.त्या प्रत्येकाचा सन्मान, गौरव झाला पाहिजे. यामध्ये आपल्या जबाबदा-या आणि आपल्या निवडीचा काळजीपुर्वक विचार करुन ते सुनिश्चित करणे आवश्यक आहे आणि आपण ज्या गोष्टी सर्वात महत्वाच्या आहेत की ज्या स्वत:साठी आणि इतर लोकांचे जीवन वाढवितात अशा सर्व गोष्टीसाठी वेळ वाटप करतात.

आम्ही देवाला जबाबदार आहोत अशासाठी की ज्या देणग्या व आपल्यामधील ज्या क्षमता दिल्या आहेत त्या आपण विकसित आणि वापरण्यासाठी ज्याप्रकारे आपण देवाच्या लोकांच्या जीवनात आणि पृथ्वीवरील देवाच्या मिशनसाठी योगदान देऊ शकतो. अशा मार्गाचा शोध घेत आहोत. करिंथकरांच्या लिहिलेल्या पत्रात (पहिले करिंथीयन-१२) शरीरावरुन घेतलेली उदाहरण : शरीराची समानता याची चर्चला आठवण करुन देण्यासाठी वापरली की, प्रत्येकाला वेगवेगळ्या प्रकारच्या देणग्या मिळाल्या आहेत आणि प्रत्येकाच्या सर्वांगीण आरोग्यासाठी ते आवश्यक आहे.जेव्हा आम्हामध्ये अधिक कौशल्य व देणग्या असतात तेव्हा आम्ही त्याचा उपयोग देवाच्या राज्यासाठी सुज्ञपणाने करतो.

आपल्या आयुष्याचा कारभाराचा असा अर्थ आहे की, आपण आपल्या शरीरावर कसे वागतो याचा काळजीपुर्वक विचार केला पाहीजे. जगाची काळजी घेण्यामध्ये स्वत:ची काळजी देखील समाविष्ट आहे, तसेच परमेश्वराचे प्रेम आमचे आहे म्हणुन आम्ही स्वत:वर देखील प्रेम केले पाहीजे.याचा अर्थ असा आहे की, आपण आपल्या शक्तीचे नुतणीकरण करुन निरोगीपणासाठी पुरेशी थोंडी विश्रांती आणि करमणुक करणे आणि आपल्या वेगवेगळ्या परिस्थितीत पोषक व निरोगी आहार घेणे आहार घेणे आवश्यक आहे, जेवढे आवश्यक आहे. तेवढेच खाणे आपण सुनिश्चित करणे गरजेचे आहे.

हे शक्य आहे की काही वेळा आपल्या कारभाराच्या वेगवेगल्या पैलूमध्येतणाव असेल त्यामुळे निवड करणे कठीण बनते. उदा.काही कुटूंबांना पोषक आहाराची किमंत परवडत नाही किंवा आपल्या लेकरांची काळजी घेण्यासाठी पालकांना अधिक वेळ काम करणे गरजेचे आहे. हे शक्य आहे की, एखादी व्यक्ती अधिक जास्त वेळ काम करीत आहे आणि अधिक थकत आहे.परंतु त्यांचा विश्वास आहे की आपली कृती इतर लोकांच्या किंवा सृष्टीच्या भल्यासाठी आहे व आपण देत असलेलो योगदान हे न्याय्य आहे.

आपल्या जीवनात कारभारासाठी आपण देवाला जबाबदार आहोत, ज्या योगे आपण आपले कार्य हे शांतीच्या देवाच्या निर्मितीचा आदर करते. आम्ही आमच्या अनावश्यक व अनियंत्रीत कृत्याबद्दल कमी आहोत असे नाही कारण ते ''उपयुक्त'' आहे. जगण्याचा सर्वोत्तम मार्ग शोधण्यासाठी आपण आपल्या जीवनावरील मागण्याबद्दल काळजीपुर्वक व प्रार्थनापुर्वक निर्णय घेणे आवश्यक आहे.

आमची संसाधने :

चांगल्या कारभारासाठी आपल्याकडे असलेल्या संसाधनाचा आपण कसा उपयोग करतो यावर विचार करणे आवश्यक आहे. ख्रिस्ती धर्म आम्हाला शिकवितो की, आपले पैसे आणि संपत्ती ही देवाची देणगी आहे.जेव्हा आपण त्याचा चांगल्या प्रकारे आपल्याकडे असलेल्या गोष्टीबद्दल कृतज्ञतेने वापर करतो. तेव्हा आपण देवाचे गौरव करतो. शिपाई म्हणुन आपली जीवनशैली संयमीत ठेवली पाहीजे आणि जास्तीत जास्त अधिक गोष्टी टाळल्या पाहीजेत. जेणेकरुन आपल्या साधी राहणीमानामुळे आपण इतरांना उदार होऊ शकतो की ज्याला आपल्या आधाराची आवश्यकता आहे.

यातील एक विशिष्ट भाग म्हणजे आपण आपल्या उत्पन्नातील काही भाग देवाला अर्पण म्हणुन बाजुला ठेवणे आपल्या उत्पन्नाचा दहावा भाग किंवा आपल्या संसाधनाचा दशमांश देण्याचे पवित्र शास्त्रातील तत्व अनेकदा मार्गदर्शक

वापरले जाते.पण आपल्याकडे जे काही आहे ते सर्व देवाचे आहे हे ओळकुन कारभारीपणाचे तत्व आपल्याला देताना उदारपणे देण्यास प्रोत्साहीत करते.काही संदर्भामध्ये जिथे संसाधने कमी आहेत. परंतु दशमांश देणे म्हणजे स्वत:चा त्याग करणे होय. याव्दारे देवाचे गौरव होतात. तथापी इतर दशमांशापेक्षा अधिक देण्यास जे सक्षम असतील आणि अजुनही त्यांच्या स्वत:च्या गरजापेक्षा अधिक गरजा असतील तर उदारतेच्या तत्वाने आपल्या देवाच्या देणगी विषयीचे मार्गदर्शन केले पाहीजे आणि आपण ज्या पध्दतीने वापरण्याचे आणि समाईक करण्याची निवड केली आहे याचे मार्ग तयार केले पाहीजे. आमच्याकडे असणारे संसाधने समाईक केली पाहीजेत (२रे करिंथ ९:५-६) काही लोकांनी ''पुरेशी'' तत्व वापरण्याचे निवडले आहे. जेव्हा एखादी व्यक्ती त्याच्या वयक्तिक गरजा आणि कुटूंबाच्या गरजा भागविण्यासाठी काय पुरेसे आहे.हे ठरवते आणि जे काही शिल्लक आहे ते त्यास परत देतात. आमची वैयक्तीक परिस्थिती काहीही असो. आपण एक जबाबदार शिपाई या नात्याने नियमितपणे दशमांश आपल्या कोशाला देणे गरजेचे आहे. आपल्या कोशाची काळजी घेणे ही शिपायांची जबाबदारी आहे. काही संदर्भामध्ये स्वनाकारा यासाठी हातभार लावणे. कापणीचा सण हा एक भाग यामध्ये देणग्या. एखादा तरुण प्राणी किंवा इतर काही वस्तु देवाला अर्पण म्हणुन देतात.

कारभाराच्या तत्वानुसार आपण वैयक्तिक समाधानाऐवजी देवाच्या उद्देशावर लक्ष केंद्रीत करुन शिस्तबध्द जीवनशैली जगणे आवश्यक आहे हे आपल्याला स्वत:च्या पलीकडे इतरांच्या गरजांकडे पाहण्याचे आणि आपल्याकडे जे काही आहे ते सर्व देवाचे आहे ते देण्यास प्रोत्साही करणे. हे नेहमीच सोपे नसते. परंतु आपल्याकडे असलेल्या सर्व गोष्टीबद्दल देव आम्हाला एकमेकांना जबाबदार असल्याची मागणी करतो. जर आपण आपल्याजवळील सर्वकाही देवाच्या मालकीचे आहे असो सुरुवात करतो तर आपणास असे वाईट वाटणार नाही की आपण आपले जे काही वेळ, देणग्य, कौशल्य, पैसा ,संपत्ती हे सर्व आम्ही परत देवाला देत आहोत यासाठी आपण आपल्या मानसिकतेत बदल होण्याची आवश्यकता आहे. परंतु जग हे आपल्याला वेगळयाप्रकारे पाहण्याची परवानगी देते. आपण आपल्याकडे जे काही आहे.त्याकडे लक्षपुर्वक ध्यान देऊन आपल्या दैनंदिन जीवनात नविन अर्थ शोधुन काढणारे कारभारी असलेल्याशी संबंध वाढताना आणि देताना अधिक आनंद मिळवितो.

प्रतिबिंब आणि चर्चेसाठी :

- आपण आपल्या जीवनशैलीशी जुळवुन घेऊ शकू अशा मार्गाची नोंद घ्या जेणेकरुन आपण पृथ्वीची संसंधाने टिकवून ठेवण्यास सक्षम आहात.
- आपला वेळ, पैसा, देणग्या, वस्तु, आपले शरीर, मन आणि आत्मा यांचे परिक्षण करण्यासाठी वेळ द्या. आपण जे शोधतो ते लिहुन काढा, आपल्याला काय करण्याची आवश्यकता आहे ?
- स्वत:ची काळजी घेण्याची तुमची गरज लक्षात घ्या त्यामध्ये काही बदल करण्याची आवश्यकता आहे का ?
- आपण चांगल्या कारभाराचा परिणाम देत आहात ? का ? का नाही ?

अध्याय - ९

मी अल्कहोलयुक्त मद्यपान, तंबाखू, व्यसनाधीन औषधांचे गैरवैद्यकीय वापर, जुगार, अश्लील साहित्य, जादू आणि इतर जे शरीर किंवा आत्म्याचे गुलाम बनवू शकते त्यापासून दुर राहू.
या अध्यायात

- आपला असा विचार आहे की,आपल्या वागुणक व व्यवहारात काहीही केल्याने कल्याण होणार नाही.
- ख्रिस्ताच्या अवश्यकतेनुसार जगण्याचे आपले स्वातंत्र्य हरवुन गोष्टीपासून आपण सावध असले पाहिजे.
- आपण आपल्या अध्यात्मिक, शारीरिक, सामाजिक, बौध्दिक आणि भावनिक कल्याणासाठी ज्या प्रकारे आपले रक्षण करतो. त्याबद्दल आपण देवाला जबाबदार आहोत.
- जेंव्हा मुक्तिवादी बोलतात आणि व्यसनाधीनेच्या नकारात्मक परिणामाविरुध्द उभे राहत असतात तेव्हा ते इतरांना न्याय मिळवून देतात की ज्याकडून त्यांना गुलाम केले गेले आहे
- ज्याच्यासाठी हे वचन लबाडीचे आव्हाण आणते त्यांच्याशी दयाळूपणे आणि आदराने वागले पाहिजे.
- व्यसनाधीन वागण्यापासून दूर राहणे हे आपल्याला पुर्णपणे, मुक्तपणे अणि सचोटीने जगण्याची परवानगी देते.

आपल्या स्वत:च्या जीवनासह देवाने आपल्याला दिलेल्या देणगीचा विश्वासू कारभारी होण्याच्या उद्देशाने हे विधान आमचे कल्याण आणि हानी पोहचविण्याचा किंवा ते नष्ट करण्याची क्षमता असलेली अशी वागणूक आणि कृती टाळण्याच्या आमच्या व इतरांच्या हेतुवर केंद्रीत आहे. जर आपण यास निषेधाची किंवा नियमांची सोपी यादी म्हणुन पाहिले तर ती एक मागणी अगदी आतर्तिक वाटू शकते. परंतु जेव्हा आपले अध्यात्मिक आणि आपल्या परिपुर्णतेस प्रोत्साहन देणारी अध्यात्मिक शिस्त म्हणून पाहिले जाते.त्याचवेळेस ते एक ख्रिश्चन जीवनासाठी एक मार्गदर्शक मार्ग ठरते. जे आपल्याला आयुष्याचा सर्व बाबीमध्ये एक विश्वासू कारभारी म्हणुन बोलावल्याची आठवण करुन देते.

अध्यात्मिक स्वातंत्र्य :

ख्रिश्चन जीवनाचे वर्णन एक स्वातंत्र्याचा मार्ग म्हणून केले जाऊ शकते (गलतीकर ५:१-१३) याकरीता आम्ही तयार झालेले लोक म्हणुन आपल्या पुर्ण क्षमतेपर्यंत पोहचण्याचे स्वांतत्र्य, जेव्हा आपण स्वत: परमेश्वरवरती प्रेम केले आहे हे आपणास माहिती आहे. म्हणून त्या प्रेमाला प्रतिसाद म्हणून प्रेम करणे आणि सेवा करण्याचे स्वतंत्र्य प्राप्त करणे; इतर लोकांचे संगोपन करणे, त्यांच्याशी संबंध वाढवण्याचे स्वांतत्र्य होय.हे स्वातंत्र्य केवळ येशू बरोबरच्या आपल्या नातेसंबंधामुळे शक्य आहे. ख्रिस्ताचे सेवक या नात्याने आपण स्वत:ला सर्वश्रेष्ठ बनवण्यास स्वतंत्र आहोत (रोमकरास पत्र १:१, फिलीपियन्स १:१, १ ले करिंथीनय ७:१२) त्याने आम्हाला मोलाने विकत घेतले आहे (१ ले करिथीयन ६:१९,२०) आणि त्याचे प्रेम आपल्याला प्रेम करण्याचे व सेवा करण्याचे स्वातंत्र्य देते. हे आपल्याला स्वार्थी होण्यासाठी परवानगी देत नाही. परंतु हे एक असे स्वातंत्र्य आहे जे आपल्या स्वत:चा आणि इतर लोकांच्या चांगल्यासाठी जबाबदारीने आणि शहाणपणाने वापरले पाहीजे.आम्हाला या साहित्याचे रक्षण करण्यासाठी आम्ही आमच्या मनोवृत्ती व कृतीतुन त्याचा गैरवापर करणार नाही हे सुनिश्चित केले पाहीजे. या हेतुचे हे विधान काही संभाव्य मार्गाची पुर्तता करील.ज्याव्दारे आपण आपल्या ख्रिश्चन स्वातंत्र्याशी तडजोड करु शकतो आणि आयुष्यातील

समृध्दीचे नुकसान किंवा नाश करु शकतो. ख्रिस्ताच्या जीवनातील परिपुर्णतेपासुन परावृत्त करण्याच्या गोष्टी बाजूला ठेवणे या सारख्या निर्बंधाबद्दल नाही.

सर्व वाक्यातले शब्द म्हणजे 'गुलाम' ख्रिस्ताचा सेवक म्हणून आपल्याकडे असलेल्या स्वातंत्र्याच्या उलट जेव्हा आपण कोणाकडून किंवा कुठल्या कारणाने गुलाम होतो तेव्हा आपण ते स्वातंत्र्य गमावून बसतो आणि ख्रिस्ताबरोबरचा आमचा संबंध एका जबाबदारीवर ठेवतो. मोक्षवादी आपल्या कृती आणि प्रतिक्रियांमध्ये बदल घडवून घेण्याची आणि अवलंबित्वाची, व्यसनाधीनतेस कारणीभूत असणारी कोणतीही सामग्री किंवा वर्तन स्वीकारत नाहीत किंवा वापरत नाहीत. सर्व कृती आणि व्यसनाधीन पदार्थ त्याची यादी, यामुळे इतरांना त्यांच्या व्यसनाधीनतेमुळे गुलाम बनवण्याची क्षमता आहे अशी शक्यता आहे की प्रारंभिक व वैयक्तिक त्यांच्या निवडीमुळे शारीरिक, भावनिक आणि मानसिक गरज यावर अवलंबून राहणे, याकडे दुर्लक्ष करणे किंवा साधे उपचार करणे आवश्यक नाही आणि जेव्हा असे होते तेव्हा व्यसनाच्या अधीनतेमुळे आपणाकडून दिलेल्या वचनबद्धतेचे आणि नातेसंबंधाचे दुर्लक्ष होऊ शकते, नुकसान होऊ शकते किंवा नष्ट होऊ शकते. आपण कोणात्याही पदार्थात किंवा आपल्या वागण्यात व्यसनाधीन होऊ शकत नाही, ख्रिस्ताचा सेवक म्हणून जगण्याचे आपले स्वातंत्र्य टिकवून ठेवू शकत नाही. यामध्ये असे काही पदार्थ असू शकतात की जे स्वतःमध्ये हानीकारक किंवा बेकायदेशीर नसतात, परंतु तरीही त्या वापराच्या पद्धतीमुळे आपण व्यसनाधीन होऊ शकतो की ज्यामुळे त्यांना एक आरोग्याची आवश्यकता निर्माण होते.

आत्म नियंत्रण:

आपण आपल्या स्वतःच्या शारीरिक, सामाजिक, बौद्धिक आणि भावनिक हिताचे रक्षण कसे करतो याविषयी आपण देवाला जबाबदार आहोत. जेव्हा आपण स्वतःला देवाच्या प्रति रूपाचे बनवतो तेव्हा आपल्याला सुद्धा जीवन जगण्याचे महत्त्व कळते. ख्रिस्त आपल्याला नवीन जीवन धारण करण्यास सांगत आहे. जो त्याच्या निर्मात्याच्या रूपात, ज्ञानामध्ये नूतनीकरण करत आहे. (कलसैकर ३:१०) पवित्र आत्मा आपल्यात राहतो म्हणून आपल्या जीवनात विकसित होणाऱ्या गुणांपैकी आत्मनियंत्रण सूचिबद्ध केले जाते. (गलनीकर ५:२३) त्याचप्रमाणे दुसरे पेत्र १:५-७ मध्ये सांगितल्याप्रमाणे आपल्या जीवनात भर घालण्यासाठी सर्वतोपरी प्रयत्न केले पाहिजेत. या गुणांमध्ये आत्मसंयम दाखवलेला आहे, जेणेकरुन आपण प्रभावी आणि उत्पादक ख्रिस्ती होवू, जेव्हा आपण आत्मनियंत्रीत असतो, तेव्हा आपण ख्रिस्ती म्हणून आपल्या जीवनाशी सुसंगत अशा निवडी करण्यास सक्षम असतो. आम्ही चांगले राहणे, आपल्या कृती आणि प्रतिक्रिया व्यवस्थापित करणे आणि आपल्या आणि इतर लोकांसाठी संभाव्य हानिकारक अशा गोष्टींमध्ये फरक करणे आणि त्या गोष्टी ज्या आम्हाला सक्षम करतील, विकसित होतील आणि वाढू शकतील. तीमथ्याला लिहिलेल्या पौलाच्या पत्रामुळे आपल्याला हे आठवते की हे आत्म शिस्त आपण स्वतःसाठी साध्य करीत नाहीत, तर ही आत्म्याची देणगी आहे.(दुसरे तिमती १:७) परंतु आपण ही देणगी स्वीकारण्याचे निवडले पाहिजे आणि त्यास अनुमती देणे, आपण कोण आहोत आणि आपण काय करतो त्याला आकार देणे होय.

न्याय शोधत आहे/ न्याय मागत आहे:

ज्यांना व्यसनमुक्तीचा प्रतिकूल परिणाम होतो त्यांच्यासाठी मुक्तीफौजेची दीर्घकालीन वचनबद्धता आहे. जेव्हा आपण व्यसनाधीन वागण्याला विरोध करतो तेव्हा आपण इतरांना न्याय मिळवून देतात तसेच आपण आपल्या स्वतःचे रक्षण करतो. आम्ही बोलू की दारू आणि मादक पदार्थांचे सेवन, तंबाखू, जुगार, अश्लील

चित्रण आणि इतर व्यसनाधीन वर्तनामुळे होणाऱ्या प्रतिकूल परिणामांविरुद्ध आम्ही उभे आहोत. उदाहरणार्थ, जेव्हा आपण मद्यपान न करण्याचे ठरवता तेव्हा आम्ही मद्यपान केल्यामुळे आणि मद्यधुंद अवस्थेत वाहन चालविल्याने जीवित हानी, घरगुती हिंसा व इतर नुकसान होण्याची संभवता हे आम्ही कबूल करतो. त्याचप्रमाणे तंबाखूचा वापर केल्याने वापरकर्त्याचे व आसपासच्या लोकांच्या आरोग्यास धोका निर्माण होईल असे आम्ही ओळखतो तेव्हा आपण तंबाखूचा वापर न करण्याचे ठरवतो.

त्याचवेळी आम्ही अलिप्त राहण्याच्या दृष्टीने विचार करतो तेव्हा आपण आपले आरोग्य संपूर्णतः आणि पवित्रतेबद्दलची आपली वचनबद्धता दर्शवितो. आपण न्यायीपणाने वागणे व दया दाखवण्यास देवासोबत नम्रतेने वागण्याचे देवाचे आवाहन आम्ही ओळखतो. (मिखा ६:८) जे लोक व्यसनाधीन आहेत त्यांच्या व्यसनमुक्तीकरिता आणि त्यांना न्याय मिळवून देण्यासाठी आम्ही ग्रस्त आहोत आणि त्यांच्यासाठी न्याय मिळवण्याचा मार्गावर आहोत.

मी टाळीन:

व्यसनमुक्तीचे वर्तन टाळण्यासारखी जीवनशैली निवडताना आपण नैतिक श्रेष्ठतेच्या भावनेने तसे करू नये म्हणून काळजी घेतली पाहिजे. आम्ही ओळखतो की इतर ख्रिश्चनासह प्रत्येकजण समान निर्णय घेणार नाही. बऱ्याच मुक्तीवाद्यांना त्यांच्या घरात किंवा कामाच्या आयुष्यात दारू किंवा तंबाखूचा वापर यासारख्या होणाऱ्या व्यसनाधीन वर्तनाचा सामना करावा लागतो आणि जेव्हा असे होते तेव्हा त्यांचा निवाडा केला जाऊ नये किंवा त्याचा निषेध करू नये, परंतु त्याचवेळी आपला वैयक्तिक हेतू आणि सचोटी राखत कृपापूर्वक प्रतिसाद द्या.

काही संस्कृतींमध्ये व्यसनाधिनतेचे विशिष्ट प्रकार कमी-जास्त प्रमाणात आढळतात. उदाहरणार्थ-प्रामुख्याने मुस्लिम समाजात मद्यपान कमी आहे तर काही पाश्चात्त्य संस्कृतीत, शारीरिक आरोग्यास धोका असलेल्या सार्वजनिक ठिकाणी धूम्रपान करणे आता बेकायदेशीर ठरले आहे आणि तंबाखूचा वापर करणाऱ्यांची संख्या लक्षणीय घटली आहे.

आम्ही हे देखील कबूल करतो की कधीकधी दारू पिणे किंवा जुगार खेळणे ही केवळ कृती नाही तर ते हानिकारक आहे अशा वर्तनाचा अत्याधिक किंवा गैरवर्तन होतो असे असूनही मुक्तीवादी म्हणून आम्ही या क्रियाकलापापासून दूर राहणे निवडतो. याउलट कोणत्याही परिस्थितीत सर्व लोकांसाठी अश्लील साहित्य किंवा कृती चुकीची आहे, कारण ख्रिस्ती जीवनास पर्यायी आणि विरोधक असलेल्या अध्यात्मिक अनुभवाची खात्री देणारी जादू करण्याची प्रथा आहे.

अश्लिल साहित्य हा एक व्यापक प्रसार आहे जो इंटरनेट क्षमतेच्या उपकरणांच्या जवळपास सार्वत्रिक उपलब्धतेमुळे अधिक सहजपणे प्रवेशयोग्य होतो. याचा अर्थ असा आहे की, मोबाईल इलेक्ट्रॉनिक डिवाइस संगणक असलेल्या कोणत्याही वयोगटातील कोणालाही हे संभाव्यत: उपलब्ध आहे आणि यामुळे मुलांसहित असुरक्षित व्यक्तीचे संरक्षण होण्यास हे अधिकच अवघड आहे. दुसऱ्या मानवाशी संवाद साधल्याशिवाय डाउनलोड म्हणून अश्लील साहित्य देखील प्रवेशयोग्य आहे. हे दोन्ही कल (ट्रेंड) चिंतेचे कारण बनतात कारण ते अडथळे दूर करतात जे मागील पिढ्यांमध्ये काही लोकांना अश्लीलतेच्या वापरापासून परावृत्त करतात.

तंत्रज्ञानाची वाढती उपलब्धता, इंटरनेट आणि मोबाईल फोनमुळे व्यसनाधीनतेच्या इतर प्रकारांवर प्रकाश टाकला गेला आहे. यात ऑनलाइन जुगार खेळणे, इलेक्ट्रॉनिक उपकरणांवर खेळ खेळणे आणि सोशल मीडियाची सतत तपासणी करणे यात समाविष्ट असू शकते. यापैकी प्रत्येकजण योग्य प्रकारे इतरत्र संबंधित वेळ आणि

संसाधनांचा वापर करू शकतो आणि त्या व्यक्तीस सामान्य मानवी संवादातून वेगळे करू शकतो. ते जर जास्त प्रमाणात घेतले तर समग्र जीवनाचे नुकसान करू शकतात आणि आपले मन व आत्म्यास गुलाम बनवू शकतात.

त्याचप्रमाणे 'जादू' या शब्दाचा वापर आपल्याला ख्रिस्तीत्वाला विरोध करणाऱ्या अनेक पर्यायी अध्यात्माची आठवण करून देतो. यात काही पारंपरिक विश्वास आणि पद्धती किंवा समकालीन समाजात स्थान शोधत असलेल्या नवीन अध्यात्मांचा समावेश असू शकतो. काही संस्कृतींमध्ये अशी धोकादायक धारणा आहे की या पारंपरिक पद्धती अनुरूप नसते अशी वैयक्तिकृत अध्यात्म निर्माण करण्यासाठी पवित्र शास्त्र, दैवीज्ञान आणि ख्रिश्चन समुदाय एकत्र केले जाऊ शकतात. ख्रिस्तामधील जीवनाशी सुसंगत नसलेल्या कोणत्याही धार्मिक श्रद्धा किंवा प्रथेचे समर्थन करणे आपण टाळले पाहिजे हे मुक्तिवादयांसाठी महत्त्वपूर्ण आहे.

शिपायांच्या कराराच्या प्रत्येक विधानानुसार काही लोकांसाठी या तत्वांची अंमलबजावणी करणे किंवा प्रत्यक्षात आणणे कठीण असू शकते. जर अशी परिस्थिती असेल तर लोकसमर्थन, मार्गदर्शन आणि आपली जबाबदारी यासाठी मुक्तीवादी समुदायावर अवलंबून राहू शकतात. या आश्वासनाशी झुंज देणारा कोणताही मुक्तीवादी कृपेने आणि करुणेने वागण्याची अपेक्षा करतो आणि त्यांना त्यांची पावले मागे घेण्यास आवश्यक असलेल्या मदतीची अपेक्षा केली जाऊ शकते. तसेच अध्यात्मिक मार्गदर्शन, पाठबळ, व्यसनात्मक वर्तन आणि पद्धती बाजूला ठेवण्यासाठी आवश्यक असणारी व्यावसायिक मदत मिळवण्यास प्रोत्साहित केले जाऊ शकते. हा एक अतिशय कठीण मार्ग आहे ज्यासाठी शिपाई म्हणून टिकून राहील्यास त्यांना संयम, दयाळूपणा आणि योग्य जबाबदारीची आवश्यकता असेल. याप्रसंगी पाळकीय काळजी मंडळाचे दयाळू जबाबदारी आणि पुनर्संचयित शिस्त महत्त्वपूर्ण आहे.

याचा हेतू हे विधान व्यावहारिक आणि अध्यात्मिक दोन्ही आहे. मुक्तीफौजेचे शिपाई शरीर, मन आणि आत्मा यांचे गुलाम बनवणाऱ्या कोणत्याही पदार्थ किंवा क्रियेच्या प्रभावापासून मुक्त राहून ख्रिस्ती शिष्यत्व मिळवण्याचे निवडतात. ही एक शिपायांची वचनबद्धता आहे की जी इतर कोणावरही बंधनकारक नाही तरीही ती आमच्यासाठी महत्त्वपूर्ण आहे. त्याचवेळी व्यसनाधीन वागणुकीमुळे ज्यांचे आयुष्य खराब झाले आहे आणि नष्ट झाले आहे अशा लोकांशी आणि त्यांच्यासाठी आम्ही एकजुटीत उभे आहोत. हे विधान आपल्या भौतिक, शारीरिक, सामाजिक, बौद्धिक आणि भावनिक आरोग्यास संभाव्य हानी पोहोचवणारे पदार्थ आणि आपल्या कृत्यांची आठवण करून देते. तसेच आपल्या आरोग्यासाठी आणि संपूर्णतेकडे जाण्यासाठी अशा मार्गाने जगण्याची आवश्यकता अधोरेखित करते. याचा अर्थ असा नाही की कायदेशीर किंवा नियंत्रित करणे किंवा आमची विशिष्ट वचनबद्धता सामायिक न करणाऱ्या इतरांचा न्याय करणे होय. जे ख्रिस्तामध्ये आहेत त्यांचे पूर्णपणे, मुक्तपणे व प्रामाणिकपणे जगण्याचे आवाहन हे तारणहारवादी पुष्टीकरण आहे.

प्रतिबिंब आणि चर्चेसाठी:

✼ तुमच्या आयुष्यात काही व्यसन आहे का? आपण याबद्दल काय केले पाहिजे आणि आपण कोणास जबाबदार आहात ?

✼ नवीन 'व्यसनाधीन' वर्तनाविषयी विचार करा जे सामाजिकदृष्ट्या स्वीकार्य आहेत किंवा जास्त प्रमाणात घेतल्याशिवाय सहन केल्या जात नाहीत. उदाहरणार्थ व्हिडिओ गेम, मोबाईल फोन, व्यक्ती आणि समाजावर होणाऱ्या संभाव्य प्रभावाबद्दल चर्चा करा.

✼ व्यसनाशी झगडत असलेल्या लोकांना मदत करण्यासाठी आपण कोणत्या व्यवहारिक गोष्टी करू शकता?

✼ आपल्या समाजात वैकल्पिक अध्यात्माचा प्रभाव कोठे आहे?

अध्याय – १०

येशू ख्रिस्ताने ज्या उद्देशाने मुक्तीफौजेची उभारणी केली. त्या उद्देशाप्रमाणे मी ख्रिस्ताची सुवार्ता सांगत आहे. इतरांना जिंकण्याचा प्रयत्न करीत आहे व गरजू वंचितांच्या नावाची काळजी घेत आहे त्या उद्देशाने मी विश्वासू राहीन.

या अध्यायात :

✲ आमचा तारणहार म्हणून बोलावणे करणे हे नेहमीच संस्थात्मक असते. आम्ही देवाच्या योजनेतील सहभागात आणि आमचा तारणारा याचा अनुभव इतरांनाही सांगण्यासाठी आमंत्रणास प्रतिसाद देतो.

✲ आम्ही परिवर्तन शिष्यत्व आणि जातीय कारभाराच्या आमच्या स्वतःच्या अनुभवाद्वारे सुवार्ता सामायिक करतो.

✲ आमची सुवार्ता सामाईक करण्याचा मार्ग संस्कृती आणि त्या संदर्भानुसार भिन्न असू शकते.

✲ तारणकर्त्यांना मुक्तीची सुवार्ता सांगण्यासाठी आणि व्यावहारिक अभिव्यक्तीद्वारे आपल्या शेजाऱ्यावर प्रेम करण्याचे आमंत्रण देण्यात आलेल्या विकृतीचे समग्र स्वरूप समजते.

या हेतुची अंतिम तीन विधाने खासकरून मुक्ती–फौजेशी असलेल्या आमच्या संबंधावर केंद्रात आहेत. ते चित्तवेधक महत्त्वाचा भाग म्हणून आपली ओळख निर्माण करण्यासाठी देवाचे हेतू आणि शिपायांचे तत्वे व पद्धती यांचे महत्त्व अधोरेखित करतात. सार्वत्रिक ख्रिश्चन चर्चचा एक भाग म्हणून मुक्तिफौज ईश्वराच्या कार्यात भाग घेते. ज्या प्रकारे ते येशू ख्रिस्ताच्या सुवार्तेचा उपदेश करू शकतात आणि कोणताही भेदभाव न ठेवता त्याच्या नावात मानवाच्या गरजा भागवतात.

या विधानाने तीन हेतुची नावे दिली आहेत. ज्यांच्यासाठी देवाने मुक्ती–फौजेची उभारणी केली. हे जगात आणि जगातल्या देवाच्या मिशनमध्ये आहे. मुक्ति–फौज मिशनमध्ये व्यस्त आहे कारण देव मिशनमध्ये व्यस्त आहे.

मुक्ति–फौज हा एक ख्रिश्चन संप्रदाय, कायमस्वरूपी आणि न बदलणारे मिशन आहे. येशू ख्रिस्ताचे जीवन, मृत्यू आणि पुनरुत्थान याद्वारे देव त्याच्या प्रीतीत समेट घडवून आणतो आणि आपणास असे नाते देतो की ज्यामध्ये आपली भरभराट आणि वाढ होऊ शकते.

मुक्तीफौजेचे शिपाई म्हणून आम्ही विश्वासूंच्या एका समुदायाचे आहोत यात आपण त्याचा सहवास अनुभवू शकतो. उपचार, शिष्यत्वाच्या आमच्या प्रवासात त्यांचे पालन पोषण करू शकतो, त्याची सेवा आणि मिशनसाठी सदैव सुसज्ज असू शकतो. याद्वारे आमचे जीवन समृद्ध होईल आपला अध्यात्मिक अनुभव अधिक सखोल होईल

आणि आपण जसजसे आपले अनुभव ख्रिस्ती समुदायात व त्यांच्या लोकांमध्ये विदीत करू तसे ते अधिक व्यापक होत जाईल. आम्ही समाजात एकत्र आहोत जेणेकरून आम्हाला त्याच्या सेवाकार्यात पाठवले जाऊ शकेल. आमचा तारणहार म्हणून आम्हाला त्याचे आमंत्रण नेहमीच असते. आमचा हेतू हा आहे की आमचे परिवर्तन व त्यांचा अनुभव इतरांसह सामायिक करू.

आमची शिकवण आपल्याला आठवण करून देते की, प्रभू येशू ख्रिस्ताने आपल्या दुःख सहनाने व मृत्यूने संपूर्ण जगासाठी प्रायश्चित केले आहे. असा आमचा विश्वास आहे की जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवेल त्याचा नाश होऊ नये तर त्याला सार्वकालिक प्राप्त व्हावे. (मततत्व ६, योहान ३:१६, रोम ३:२३,२४) सुसंवादित आणि परिवर्तीत लोक म्हणून आम्ही सामंजस्य आणि परिवर्तनाचा संदेश घेऊन इतरांपर्यंत पोहोचतो. ज्यामध्ये व्यक्तिंचे जीवन बदलण्याची, समुदायामध्ये नवीन जीवन आणि उद्देश आणण्याची आणि सर्व राष्ट्रांच्या सार्वजनिक जीवनावर प्रभाव पाडण्याची शक्ती आहे.

मुक्तीफौज हे नाव आपल्याला शिस्तबद्ध कार्याची आवश्यकता आहे याची आठवण करून देते. शिपायांचे कार्य म्हणजे घरांमध्ये राहून स्वतःला बाह्य जगापासून वेगळे करणे नव्हे, परंतु घरांमध्ये स्वतःला तयार करणे म्हणजे अधिकाऱ्याद्वारे नेमणूक केल्यावर ते जगाशी गुंतण्यासाठी सदैव तयार असतील. मुक्तीफौजेत शिपाई म्हणून, आपल्या ख्रिश्चन अनुभवाचे पालन-पोषण करण्याचा एक परिणाम म्हणजे देवाच्या प्रीतीत सामंजस्याचे कार्य करणे म्हणजे आपल्या क्षमतेचा विकास होय.

येशू ख्रिस्ताची सुवार्ता सांगत आहे:

मुक्तिफौज म्हणून आमचा संदेश सार्वकालिक जीवन आहे. ख्रिश्चनांच्या विश्वासाच्या अंतकरणात मानवतेबद्दल देवाचे अपार प्रेम आहे. देवाने आपल्याला दैवी प्रतिमेत आणि परमेश्वराचे नाते निर्माण करण्यासाठी निर्माण केले. या संबंधासाठी आपण आपल्या जीवनासाठी आणि जगासाठी देवाच्या इच्छेचे पालन करणे आवश्यक आहे. पवित्रशास्त्रात मानवाची कहाणी सांगण्यात आली आहे जे देवाच्या प्रतीमेमध्ये एकमेकांच्या आणि सृष्टीशी सुसंगत राहण्यासाठी तयार केलेल्या सृजनाची कथा आहे. हे आज्ञाभंग आणि त्याच्याविरुद्ध करणे ही मानवाची निवड आणि देवाच्या प्रेमळ प्रभावाशिवाय जगण्याच्या आपल्या प्रयत्नाबद्दल देखील सांगते. परंतु देव मानवतेचा त्याग करीत नाही परंतु वारंवार तारण व समेट घडवून आणतो.

अखेरीस जुना करार त्या काळाविषयी बोलतो जेव्हा देव शेवटी येईल व तुमचा उद्धार करील. (यशया ३५:३-४; यिर्मया ३३:१४-१६) जेणेकरून लोक अंतर्मुख होतील. (यिर्मया ३१:३१-३४) नवीन करार आपल्याला सांगते की, येशूने ही भविष्यवाणी कशी पूर्ण केली. त्याने शिकवले की देवाच्या राज्याची स्थापना

होण्याची वेळ आली आहे आणि देवाच्या राज्याचा नागरिक म्हणून जगण्याचा काय अर्थ आहे. त्याच्या मृत्यूने आपण आणि देव यांच्यातील विभक्ती कमी केली आणि त्याचे पुनरुत्थान त्याद्वारे तारण देण्याच्या कार्याचे अंतिम पुष्टीकरण आहे. येशू ख्रिस्ताच्या भेटीचा अर्थ असा आहे की, आपण वाचू शकू. यामुळे परमेश्वराशी असलेले आमच्या नातेसंबंधात फरक पडेल, आपण स्वतः पाहण्याचा दृष्टिकोन बदलेल आणि इतर लोकांशी आपला नातेसंबंध बदलू शकेल. पवित्र शास्त्र आम्हाला सांगते की आपण 'नवीन उत्पत्ती' आहोत. (२ रे करिंथकर ५:१७)

येशू ख्रिस्ताची ही चांगली बातमी आहे. हा अनुभव जाणणाऱ्या मुक्तीवादी म्हणून आम्ही विश्वास ठेवतो की आपली कथा इतर लोकांसह सामायिक करण्याची आपली जबाबदारी आहे. जेणेकरून ते त्यांची कथा देखील तयार करू शकतील. ईश्वर आत्म्याच्या कार्यात भाग घेणे ही आमची इच्छा आहे; येशुची कथा सांगणे...जबरदस्त उत्कंठेने जेणेकरून इतर लोक त्यांच्यातच त्यांच्या तारणाचे स्रोत म्हणून ओळखू शकतील. परमेश्वराने येशूच्याद्वारे आपण आपणाबरोबर जगाचा समेट केला आणि त्याने आम्हाकडे समेटाचे वचन सोपवून दिले आणि आमच्यावर विश्वास ठेवला.(२ करिंथकर ५:१७-२१)

इतरांना जिंकण्यासाठी प्रयत्न करीत आहोत:

आम्हाला विश्वास आहे की येशूची सुवार्ता प्रत्येक ठिकाणी आणि प्रत्येक पिढी संबंधित आहे. ही केवळ ऐकण्यासाठी चांगली बातमी नाही तर आपल्या प्रतिसादाची मागणी करणाऱ्या नात्याची संधी देखील आहे. यामुळे कोणीही उदासीन राहू शकत नाही, आम्ही एकतर येशूबरोबरचे संबंध स्विकारणे किंवा नाकारणे आवश्यक आहे की ज्यामुळे आपण कोण आहोत आणि आपण कसे जगतो याची जाणिव होईल. आम्ही ती निवड दुसऱ्या कोणालाही करू शकत नाही किंवा त्यांनी प्रतिसाद न देणे निवडल्यास आम्ही स्वतःला जबाबदार म्हणून पाहू शकतो, परंतु आपण येशूची सुवार्ता सांगत असताना आपल्या स्वतःच्या जीवनात घडलेल्या परिवर्तनाची आपण साक्ष देऊ शकतो.

जेव्हा आपण या हेतुचे हे विधान करतो तेव्हा आपल्याला हे माहीत असले पाहिजे की आपण ज्या संदर्भात तयार करतो त्यासंदर्भात आपण ते कसे वाचू शकतो. त्याला कसा आकार देऊ शकतो. आपल्या संस्कृतीमध्ये फरक आहे आणि काही वेळा आपल्या देशातील कायद्याचा अर्थ असा होतो की आपण सर्वच काही करू शकत नाही परंतु आपण ख्रिस्तासाठी इतरांना जिंकण्याचा प्रयत्न करतो.

काही ठिकाणी खाजगी किंवा सार्वजनिक ठिकाणी आपला विश्वास सामायिक करण्याचे पूर्ण स्वातंत्र्य आहे. परंतु बहुतेकदा इतर धार्मिक आणि तत्वज्ञानाला ऐकण्याचा समान अधिकार आहे. या अपेक्षेने या देशांमध्ये येशूची सुवार्ता सांगणे हे शक्य आहे. परंतु ख्रिस्ताला तारणहार आणि आपल्या जीवनाचा प्रभू म्हणून निश्चित

करण्यासाठी अनन्य प्रतिसाद आवश्यक आहे हे इतर लोकांना सांगणे कधीकधी खूप कठीण जाते. कारण त्यांच्याकडे विश्वासाचे बरेच पर्याय आहेत की ते एखाद्याला वचनबद्ध होण्यास अडथळा करतात किंवा असे करणे आवश्यक आहे असे त्यांना वाटत नाही. म्हणून बरेच लोक वेगवेगळ्या प्रकारचे तत्त्वज्ञान आणि विश्वास यांचे भाग निवडण्याचा प्रयत्न करतात.

इतर संस्कृतीमध्ये काही निर्बंध आणि कायदे असू शकतात की ज्यामुळे आपला विश्वास उघडपणे सांगणे किंवा ख्रिश्चन बनण्यास प्रोत्साहित करणे शक्य होत नाही. अशा वेळेस या ठिकाणी मोक्षवादी किंवा तारणकर्ते आपल्या जीवनशैलीद्वारे इतरांना साक्षीदार आहेत. जेव्हा आपण आपल्या कुटुंबाच्या, मैत्रीच्या आणि कामाच्या ठिकाणी आपल्या शिपायांचा करार पाळत आहोत तेव्हा आपले संबंध, कृती आणि प्रतिक्रिया आपण ख्रिस्तामध्ये आहोत हे दर्शवेल. आपले जीवन आकर्षक व अर्थपूर्ण असेल तर ते इतर लोकांना या मार्गाने जगण्यासाठी कोणत्या प्रेरणा देते हे प्रश्न विचारण्यास उत्तेजन देऊ शकेल.

येशू ख्रिस्ताची कथा चांगली बातमी आहे हे आपल्यासाठी ठेवण्यात काही अर्थ नाही, परंतु आम्ही हे कसे सामायिक करतो ते आपल्या स्वत:च्या कौशल्यावर, देणगीवर आणि व्यक्तिमत्त्वावरही अवलंबून असते. येशूची सुवार्ता सांगण्याची आणि इतरांना त्याला प्रभू म्हणून स्विकारण्यास प्रोत्साहीत करण्याची नैसर्गिक क्षमता असणारी सुवार्ता सांगण्याची संधी काही लोकांकडे आहे, पण जर ती आपली देणगी नसेल तर आपण कोण आणि का विश्वास ठेवतो हे स्पष्ट करण्यासाठी आपली तयारी असली पाहिजे. तसेच आपण येशू ख्रिस्ताचे शिष्य आहोत त्याचा अर्थ काय आहे हे आपल्या जीवनाद्वारे दाखवून दिले पाहिजे. (१ ले पेत्र ३:१५-१६)

त्याच्या नावाने गरजू वंचित लोकांची काळजी घेणे :

मुक्ति-फौजेच्या सुरुवातीच्या काळात, विल्यम बूथ यांचे लक्ष पूर्णपणे वैयक्तिक, व्यक्तिगत तारण यावर होते. तथापि समाजातील काही गरीब लोकांना व्यावहारिक पाठबळ देण्यासाठी मुक्ति शिपायांनी पुढाकार घेतल्यामुळे त्याने या तारणाच्या कृतीतून देवाचे अभियान पूर्ण होण्याच्या मार्गाकडे पाहिले. पवित्रशास्त्रामध्ये संपूर्ण देवाच्या लोकांना आज्ञा देण्यात आली होती की गरीब समाजातील फरकाने किंवा त्यातून वगळलेल्या लोकांची काळजी घ्या. जुना करार नियमशास्त्र (लेवीय २५:३५-३८), येशूची शिकवण आणि आरोग्याची सेवा (लुक ४:१८-१९) आणि अगोदरच्या चर्चच्या पध्दतीमध्ये (प्रेषितांची कृत्य ४:३२-३५) यामध्ये हे दिसून येते. तारणाविषयीची हे समग्र समज जो ख्रिश्चनांना सहानुभूतीसह सामील करते आणि ते फक्त आपल्या तारणकर्त्यांच्या अस्मितेचा भाग बनला आहे. प्रेमळ देव आपणास इतरांवर प्रेम करण्याचे सांगतो. (मत्तय २२:३७-४०). आम्ही त्यांना देवाच्या प्रतिमेमध्ये तयार केलेले, त्याच्याद्वारे प्रिय असलेले आणि येशूख्रिस्ताद्वारे तारणाची संधी देणारे लोक

म्हणून आदर, सन्मान आणि आशा देत आहोत. आम्ही गरीब व वंचित लोकांची काळजी घेतो कारण हा देव आहे तो आपल्यासाठी एकभाग आहे आणि आपण आपल्या जगात राहत असताना पाहू इच्छितो की संपूर्ण जगातील परिवर्तन केवळ तारणातूनच साध्य करता येईल. पवित्रतेची सभा, तारणसभा आणि उघड्यावरील सभा हे आपल्या सेवेचा भाग आहे.

या भिन्न प्रकाराद्वारे विविध संस्कृतीमध्ये आणि विविध परिस्थितीत वेगवेगळ्या प्रकारे व्यक्त केले जाईल. कधीकधी आपण एखाद्या व्यक्तीची कदाचित तो आपला मित्र किंवा शेजारी म्हणून लोकांची काळजी घेऊ शकतो. इतर वेळी आम्ही आमच्या कोरातील सहभागितेच्या कार्यक्रमाद्वारे त्याला समर्थन देऊ शकतो. काही ठिकाणी मुक्तिफौज सामाजिक सेवा केंद्र चालविते. त्यामध्ये काळजी आणि व्यावसायिक सेवा देतात जे सध्याच्या व भविष्यासाठी व्यावहारिक, भावनिक आणि अध्यात्मिक समर्थन देतात. प्रत्येक प्रसंगामध्ये आपण ज्यांची सेवा करतो त्यांच्यासाठी स्वत:चे परिवर्तनाचा प्रवास सुरु करण्यासाठी परमेश्वराचे आमंत्रण या सर्वांना सेवेची संधी असणे आवश्यक आहे.

कधीकधी 'त्यांच्या' समस्येवर 'आपल्याकडे' तोडगा आहे असा समज करुन घेण्याचा मोह होतो. परंतु नेहमीच असे होत नाही. प्रत्येक व्यक्तिने सन्मानपूर्वक त्यांचा आदर केला पाहिजे आणि असे मानू नये की त्यांच्यासाठी सर्वात चांगले काय आहे हे आम्हाला नेहमीच ठाऊक आहे. आपण त्यांचे म्हणणे ऐकले पाहिजे आणि त्यांच्याबरोबर कार्य केले पाहिजे, त्यांची परिस्थिती समजून घेण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे असे समजून घेऊ नका की त्यांच्या परिस्थितीबद्दल आमचे स्पष्टीकरण योग्य आहे की आम्ही केलेली तरतूद त्यांना आवश्यक आहे.

काही परिस्थितीत शिपायांना समाजातील जातीय आणि साचेबध्द बाबींना आव्हान देण्याची आणि त्यांच्यात बदल घडवून आणण्याची संधी देखील असू शकते की जे आवश्यकतेत योगदान देतात किंवा कारणीभूत ठरतात. तसेच ज्या लोकांना त्यांचा परिणाम झाला आहे त्यांना न्याय मिळवून द्या. हे सुध्दा सुवार्तेच्या बदलण्याच्या सामर्थ्याचे वैशिष्ट्ये आहे. यशया (यशया ५८:६) च्या भविष्यवाणीची आणि येशूच्या शिकवणीची (लुक ४:१८-१९) आणि देवाच्या राज्याचे महत्त्व याची जगाला साक्ष देणारी ही एक भविष्यवाणी आहे.

हे प्रत्येक मुक्तिफौज या संदर्भात शक्य होणार नाही, विशेषत: ज्या देशांमध्ये ख्रिस्ती अल्पसंख्यांक विश्वास आहे. अशा ठिकाणी गरजू लोकांना काळजीपूर्वक भेटवस्तू देणे अशा जगाच्या संभाव्यतेची साक्ष आहे ज्यात 'प्रेम' हा प्रेरक घटक आहे आणि कोणालाही त्या प्रेमापासून अलिप्त करण्याची आवश्यकता नाही.

परमेश्वराचा उद्देश हे आमचे ध्येय आहे. देवाच्या मोहिमेमध्ये सहभागी होण्याच्या आमंत्रणास आमचा प्रतिसाद म्हणजे आपल्या तारणाचा अनुभव इतरांशी सामायिक करणे आमचा हा विश्वास आहे की ती व्यक्ती समुदाय व जगासाठी परिवर्तन आणि आरोग्य देते.

प्रतिबिंब आणि चर्चेसाठी :

✻ आपल्या विशिष्ट आणि इतर संदर्भात आपल्या मिशनल आमंत्रणाला कसे विश्वासू राहाल? संधी आणि आव्हानांची यादी लिहा.

✻ आपली कौशल्य, देणग्या आणि व्यक्तिमत्त्व आणि आपला विश्वास सामायिक करण्याच्या मार्गावर कसा प्रभाव पाडाल?

✻ इतर लोकांसह आपला विश्वास सामायिक करताना आपणांस कोणती सांस्कृतिक किंवा राजकीय आव्हाने आहेत?

✻ आपण विश्वासू लोकांचा समुदाय या नात्याने आपला सहवास बळकट कसा कराल आणि आपल्या दासाचे पोषण कसे कराल याविषयी चर्चा करा.

✻ येशू ख्रिस्ताचे जीवन, मृत्यू आणि पुनरुत्थान आपल्यामध्ये आणि ख्रिस्तामध्ये ख्रिस्ताशी असलेला आपला सलोखा आणि नातेसंबंध आपण कसा वाढवितो यावर चिंतन करा.

अध्याय ११

आपल्या आयुष्यात कामात, उपासनेत आणि कोराच्या साक्षीने मी सक्षम असल्याप्रमाणे मी सक्रियतेने भाग घेईन. मी शक्य तितक्या मोठ्या प्रमाणात माझ्या उत्पन्नाचा मोठा हिस्सा त्याच्या सेवाकेंद्रात आणि फौजेच्या जगभरातील कामांना पाठिंबा देण्यासाठी देईल.

या अध्यायात :

* तारणकर्ते सर्व विश्वासणाऱ्यांच्या पुरोहितावर विश्वास ठेवतात ज्यात प्रत्येक सदस्याला त्यांचे आमंत्रण, देणगी, कौशल्ये आणि क्षमता यानुसार कार्य करणे आवश्यक आहे.

* मोक्षवाद्यांना मुक्ति-फौजेमध्ये आणि त्याद्वारे मिशनचे जीवन व्यक्त करण्यासाठी बोलाविले जाते. आम्हाला आमची संसाधने याचे आयोजन करुन कारभारीपणाची आवश्यकता आहे.

* शिपाई आणि अंमलदार हे आमचा विश्वास, मिशन आणि मुक्ति-फौजेतील सेवेसाठी एक सामान्य बांधिलकी सामायिक करतात.

* मोक्षवाद्यांशी एक आपुलकी सामायिक करुन एकमेकांनी एकमेकाला पाठिंबा देण्यासाठी एकमेकांकडून शिकू आणि जेव्हा शक्य असेल तेव्हा एकत्र उपासना, सेवा आणि प्रार्थना करा.

मुक्तिफौज त्यांच्या सर्व एकनिष्ट शिपायांना एकत्रित होण्यास प्रतिबध्द आहे. फौजेच्या कार्यात शिपायांनी भाग घ्यावा अशी अपेक्षा आहे. आम्ही मुक्तिफौजमध्ये आणि त्याद्वारे व्यक्त केलेल्या परमेश्वराच्या सेवाकार्यात सक्रिय प्रतिबध्दतेसाठी स्वत:ला समर्पित करतो. प्रत्येक तारणारा तशाच प्रकारे सक्षम होणार नाही. आमच्या सहभागाचा परिणाम आमच्या वैयक्तिक परिस्थितीवर आणि मुक्ति-फौजेच्या कार्याद्वारे होतो जो आपल्या सांस्कृतिक संदर्भांना योग्य आहे.

याचा अर्थ असा होत नाही की केवळ कोराच्या कार्यात फक्त शिपाईच सामील होऊ शकतात. बऱ्याच प्रांतात असे लोक आहेत की जे मुक्तिफौजमध्ये उपासना करतात. जे एकतर शिपाई म्हणून स्वत:ला निवडत नाहीत किंवा त्यांच्या परिस्थितीमुळे त्यांना हे अशक्य होते. अश्या लोकांना सहभागितेमधून वगळता येवू नये, परंतु त्यांना विशिष्ट जबाबदाऱ्या किंवा अपेक्षेशिवाय त्यांना सक्षम होण्यास योगदान देण्याची संधी दिली पाहिजे. या उलट जे शिपाई होण्यास बचनबध्द असतात त्यांना हेतुपुरस्सर सहभाागसाठी बोलाविले जाते आणि ते सक्रिय सहभाग घेतील याची अपेक्षा ठेवली जाते.

सर्व विश्वासणारे याजकत्व :

शिपाई म्हणून आमचा सहभाग इतर लोकांसह आम्ही कोराचे एक भाग म्हणून आहोत. आपला विश्वास हा विश्वासाने चांगला व्यक्त केला जातो आणि त्याचे पालनपोषण होते. विश्वासाच्या समुदायाचा हा एक भाग आहे की आम्ही ख्रिस्ताचे जतन आणि परिवर्तित प्रेमाच्या जगाची साक्ष देतो.

मोक्षवाद्यांचा असा विश्वास आहे की आम्ही सर्व विश्वासणाऱ्यांच्या याजकाचाचे आहोत. याचा अर्थ असा आहे की आमचा विश्वास आहे की ख्रिस्ताद्वारे प्रत्येक ख्रिस्ती व्यक्तिने देवामध्ये प्रवेश केला आहे. (१ ले तिमथी २:५) हे देखील आपल्याला आठवण करुन देते की चर्च एकत्रितपणे एक 'शाही याजकत्त्व' (१ ले पेत्र २:९) आहे. ज्यामध्ये प्रत्येक विश्वासणाऱ्याला एक जबाबदारी आणि सेवा पूर्ण करण्याची आवश्यकता आहे. हे प्रत्येक कोरातील कोणत्याही शिपायाबद्दल सत्य आहे. याचा अर्थ असा नाही की कोणीही काही करण्याची किंवा कोणतीही भूमिका घेण्याची स्वत: निवड करु शकतो, परंतु याचा अर्थ असा आहे की प्रत्येक शिपायाने इतरांच्या मदतीने समाजातील जीवनात आमचे अनन्य योगदान काय आहे हे समजून घ्यावे. आपल्या प्रत्येकाकडे वेगवेगळ्या देणग्या, कौशल्य आणि क्षमता आहेत की ज्या देउ केल्या जाऊ शकतात आणि वापरल्या जातात आणि जेव्हा आपण एकत्र काम करतो तेव्हा आपण प्रत्येक व्यक्तीचे महत्त्व पाहू शकतो आणि जेव्हा विश्वासू देवाचे लोक म्हणून एकत्र काम करतात तेव्हा येणाऱ्या अफाट विविधता आणि समृध्दीचे आपण कौतुक करु शकतो. (रोमन १२:३–८) मुक्ति–फौजेत शिपाई म्हणून आम्ही आमची वचनबध्दता सामायिक करणाऱ्या इतरांबरोबर सेवा करीत असताना आपणास स्वत:च्या नातेसंबधात सहानुभूतीची तीव्र भावना निर्माण होते. मिशनमध्ये आमच्या सहभागामुळे आपल्या जीवनास समृध्दी देणारी पूर्णता आणि आनंद मिळतो. आपण एकत्र उपासना करत असताना आपल्याला आत्म्याने एकमेकांशी आणि देवाशी जोडलेले आहोत असे आढळून येते.

जीवन, कार्य, उपासना आणि साक्षीदार :

मी सक्षम आहे म्हणून मी सक्रियपणे सहभागी होईल, माझे जीवन, कार्य, उपासना आणि कोराचा साक्षीदार आहे. प्रत्येक शिपाई मुक्ति–फौजेच्या कोराचा शिपाई म्हणून शिपाई पटावर नोंदणीकृत आहे. शिपायांच्या करारात किंवा युध्दातील करारनाम्यात नमूद केलेल्या तत्त्वानुसार जगण्याच्या आपल्या हेतूची सार्वजनिक बांधिलकी तयार केल्याने आमचे नाव शिपायांच्या पटावर लिहीले गेले आहे. शिपाई म्हणून आम्ही ओळखतो की आम्ही एका अधिकाराखाली आहोत. शेवटी हा देवाचा अधिकार आहे परंतु त्याचबरोबर आम्ही एक शिपाई एक सामान्य उद्दिष्ट साध्य करण्यासाठी अंमलदार व लोकल अंमलदार यांच्या मार्गदर्शनाखाली एकत्र काम करण्यास वचनबध्द आहोत.

शिपाई म्हणून आम्ही आमच्या जीवनावर देवाची हाक स्विकारली आहे. आम्ही आमचा विश्वास, आपल्या चालू असलेल्या वैयक्तिक विकासासाठी आणि मुक्ति–फौजेत मिशन आणि सेवेसाठी वचनबध्द आहोत. काही शिपाई लोकल अंमलदार होतील परंतु त्यांनी त्यांचा वेळ, देणग्या आणि कौशल्य याचा उपयोग एक अध्यात्मिक पुढारी म्हणून करतील. जे त्यांच्या स्थानिक मुक्ति–फौजेच्या कोरामधील जबाबदारीची पदे स्वीकारतात, पाळकीय देखभाल करतात, त्यांची रणनिती आखतात, उपासना करतात आणि साक्षीदार असतात, वित्त पाहतात आणि भविष्यातील दिशा निश्चित करतात. जर आपल्याकडे नेतृत्वाची जबाबदारी असेल तर आपण नेहमीच देवाच्या उद्देशाकडे व त्याच्या सेवाकार्याकडे लक्ष ठेवले पाहिजे.

मुक्तिवाद्यांकडे कोराच्या औपचारिक कार्यक्रमाच्या पलीकडे जाऊन मिशन आणि सेवेसाठी संधी शोधण्याचीही जबाबदारी आहे. शिपायांच्या कराराशी असलेली आमची वचनबध्दता आपण आपल्या जगण्याच्या मार्गाने आणि आपल्या जीवनातील प्रत्येक बाबतीत घेत असलेले निर्णय पाहिले जाणे आवश्यक आहे. आमचे कुटुंब, मित्र, कामातील सहकारी आणि असे लोक की ज्यांच्यासंगतीत आम्ही आमचा विश्रांतीचा वेळ घालवतो.

त्यांच्याशी आमचे संबंध वाढतात. ख्रिस्ताची परिवर्तित शक्ती माहित असलेल्या आणि देवाच्या राज्याच्या मूल्यांनुसार जगण्याचा प्रामाणिकपणे प्रयत्न करणारे लोक म्हणून आम्ही नेहमीच जगले पाहिजे. याचा अर्थ असा नाही की आपण नेहमीच 'आदर्श' ख्रिश्चन राहू किंवा आपण कोणतीही नैतिक श्रेष्ठता गृहीत धरु शकतो, परंतु आपण जी आश्वासने दिले आहेत. त्या अनुरूप असे जीवन जगण्याचे निवडतो. शिपाई म्हणून आमच्या जीवनात नेहमीच पवित्र जीवनाद्वारे आतील आंतरिक अखंडता आणि आत्म-शिस्त प्रतिबिंबीत केली पाहिजे. जेणेकरुन आपले निर्णय आणि निवडी आपण ख्रिस्तामध्ये आहोत हे प्रतिबिंबीत करतात. आपण ख्रिस्तावरील विश्वासाबद्दल साक्ष देण्यास तयार असले पाहिजे, आपल्या परिस्थितीस योग्य असे प्रकारे सुवार्ता सांगत आहोत. हा विश्वास आहे की आपण ज्या परिवर्तनाचा अनुभव घेत आहोत ते अनुभव सर्व लोकांसाठी संबंधित आणि सामर्थ्यशाली आहे.

काही शिपायांची मुक्ति-फौजेद्वारे नेमणूक करण्यात आलेली आहे आणि त्यांच्या नोकरीद्वारे त्यांच्या स्थानिक सेवेमध्ये सेवाकेंद्राला आणि मिशनला त्यांच्या सेवाकार्याला बोलावण्यात येते. तर काही शिपाई आपले कौशल्य आणि देणग्यांचा उपयोग करतात. त्या मोबदल्यात मदत करणारे संसाधने वापरतात. कामाच्या मोबदल्यात त्यांच्याकडे असलेली संसाधने मिशनसाठी मदतरुप होतात.

इतर शिपायांना देव मुक्ति-फौजेत अंमलदार होण्यासाठी बोलावेल. जेव्हा अशी परिस्थिती असते तेव्हा देवाची आज्ञा पाळल्यामुळे त्याचे स्थानिक पलटन व धर्मनिरपेक्ष सेवाकाऱ्यांपासून त्यांना मुक्ति-फौजेचा अंमलदार म्हणून सनद व दिक्षा दिली जाते. त्याच्या आमंत्रणाची चाचणी मूल्यांकन व प्रशिक्षण प्रक्रियेद्वारे केली जाइल आणि ते अंमलदार सेवाकेंद्रासाठी सुसज्ज असतील. देवाच्या कार्याच्या फायद्यासाठी त्यांची नेमणूक करण्यासाठी ते उपलब्ध असतील. अंमलदारीपण या आवाहनाचे पालन करण्याची मागणी करते. हे ज्यांना माहीत आहे त्यांना देवाने बोलावले आहे आणि ज्यांच्या आमंत्रणाची मुक्ति-फौजेने पुष्टी केली आहे तेव्हा त्यांना ही एक संधी आणि पूर्तता प्रदान करते.

उपासनेमध्ये आपण देवाला पात्र असा सन्मान करतो. देवाचे लोक या नात्याने आपण देवाचे गौरव आणि त्याचे चांगुलपणा साजरे करतो आणि ख्रिस्ताद्वारे आमच्या तारणासाठी देवाचे आभार मानतो. देवाबद्दलची आपली जागरुकता आपल्या स्वत:च्या मानवतेबद्दल जागरुकता ठेवणे आवश्यक आहे. आम्हाला हे ही समजले आहे की केवळ देवाबरोबर असलेल्या आपल्या नातेसंबधातच आपल्याला पवित्रतेत वाढण्याची आणि सचोटीने जगण्याची गरज असलेली संसाधने मिळू शकतात. उपासनेद्वारे आपण बळकटपणे टिकाव धरत आहोत आणि देव बनू इच्छितो असे लोक बनण्याचे आव्हान आहे. सक्रिय आणि प्रभावी शिपाई बनण्यासाठी उपासना आपल्याला सुसज्ज व तयार करते.

'युध्दाचा करारनामा' हे नाव शिपायांच्या स्वभावाचे कार्य स्पष्टपणे दर्शवते. तारण हे फौजेच्या सैनिकी प्रतिकावर रेखाटताना, शिपायांना 'युद्धात' भाग घेण्याची आवश्यकता असते. संघर्षाची लहरी असलेल्या शिपायाची प्रतिमा, तथापि ती व्यक्ती आणि समुदायावर परिणाम करु शकते, हे आपल्या आत्म आकलनासाठी मुख्य आहे. येशूने शिकवले की सर्वात महत्वाची आज्ञा 'तू आपला देव जो तुझा प्रभू याच्यावर प्रिती कर, संपूर्ण जीवाने, संपूर्ण मनाने व संपूर्ण शक्तीने प्रीती कर' आणि दुसरी म्हणजे 'आपल्या शेजाऱ्यावर स्वत:सारखे प्रेम कर' (मार्क १२:३०,३१). देवावर प्रेम करणे आणि आपल्या शेजाऱ्यावर प्रेम करणाऱ्या अशा व्यक्ती संरचनाविरुध्दच्या

लढ्याला प्रेरणा देतात की जे त्याच्या मनोवृत्ती आणि कृतीतून, व्यक्तींना कमी केले जाते आणि देवाच्या प्रतिमेमध्ये बनविलेले लोक म्हणून त्यांचे मूल्य मानत नाही.(उत्पत्ती १:२६,२७). मुक्ति-फौजेचे शिपाई म्हणून आम्ही सर्व लोकांकरिता त्यांचा न्याय मिळविण्यासाठी कटिबध्द आहोत.

देवावर प्रेम करणे आणि आपल्या शेजाऱ्यावर प्रेम करणे हे देखील आपल्याला याची आठवण करुन देते की देवाचे प्रेम स्विकारल्यामुळे परिवर्तनाचा प्रत्येकाला हक्क आहे. आमच्या सहाव्या मततत्त्वानुसार असे म्हटले आहे की 'जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवील त्याचे तारण व्हावे' आम्ही हे सत्य सांगत आहोत याची खात्री करण्याच्या जबाबदारीची शिपाई आपल्याला आठवण करुन देते. आम्ही अनुभवलेल्या गोष्टींचे आम्ही साक्षीदर आहोत. आमच्यावर आमची कथा सामायिक करण्याची जबाबदारी आहे.

मुक्ति-फौजेचा गणवेश आणि शिस्त ही आपल्या आश्वासनांची महत्त्वपूर्ण स्मरणपत्रे आहेत. आमच्या ओळखीचे लक्षण आहेत आणि आपल्या जीवनात ख्रिस्ताच्या उपस्थितीचे साक्षीदार आहेत. ते स्थानिक पलटन आणि व्यापक मुक्तिशिपाई समुदायाचे ही एकसमान आहेत. आपल्या स्थानिक क्षेत्रात ख्रिस्ती म्हणून गणवेश आम्हाला दृश्यमान करतो. बऱ्याच संदर्भामध्ये गणवेश आम्हाला ख्रिश्चन नसलेल्या लोकांना साक्ष देण्याची संधी देखील देउ शकतो की आपण कोण आणि आम्ही गणवेश का घालतो हे स्पष्ट करुन काही परिस्थितीत शिपाई त्यांच्या कराराशी पूर्णपणे बांधील असतात आणि शिपाई या नात्याने सक्रियपणे गुंतलेले असतात परंतु ते गणवेश परिधान (एकसमान) करीत नाहीत.

उदार देणे :

एक सक्रिय शिपाई मुक्ति-फौजेच्या कार्यास उदारपणे देण्याचे निवडतो. लोक ज्या उद्देशाने त्यांच्या प्रथा आणि तत्त्वे यांना प्रतिबध्द आहेत अशा प्रकारे आपली जबाबदारी आहे की जी फौजेद्वारे चालू ठेवण्यासाठी आणि विकसित होण्यासाठी आवश्यक अशी संसाधने आहेत. शिपायांच्या सेवाकार्याच्या प्रत्येक बाबतीत कोणताही शिपाई सामील होऊ शकत नाही, परंतु प्रत्येक शिपाई आपल्या स्वतःच्या संसाधने आणि जबाबदाऱ्या त्यानुसार आपण काय देऊ शकतो याबद्दल वचनबध्द असू शकतो.

आम्हाला परमेश्वराकडून प्राप्त झालेल्या देणग्या कृतज्ञतेने आम्ही ते मुक्ति-फौजेला देतो. हे आपल्या स्थानिक पलटणीला पाठिंबा देण्याची संधी मिळाली आहे हे समजुन विशेष प्रकल्प आणि आंतरराष्ट्रीय मुक्ति-फौजेचे कार्य उदारपणे आणि मुक्तपणे करण्यास प्रवृत्त करते. ज्यांना त्यांच्या विपुलतेतून देण्याची गरज आहे. त्यापेक्षा जास्त देण्याची ही एक संधी नाही तर प्रत्येक शिपायाला आपल्याकडे जे काही आहे ते सामायिक करण्याचा एक अर्थपूर्ण मार्ग आहे. फौजेचे कार्य, उपासना आणि साक्षीदार त्यांची अधिक वाढ व्हावी म्हणून शिपाई देखील त्यांच्या देणग्या, कला आणि आवश्यकतेनुसार त्यांच्या क्षमता देण्यास वचनबध्द आहेत.

फौजेचे जागतिक कार्य :

बहुतेक मुक्ति-फौजेचे शिपायांसाठी आमचा सक्रिय सहभाग आमची पलटन, विभाग आणि प्रदेशावर केंद्रित असेल तरीही त्याचवेळी आम्ही आंतरराष्ट्रीय मुक्ति-फौजेबद्दल जागरुक आहोत आणि त्या प्रकारे आम्ही त्याचे

समर्थन केले पाहिजे. शिपाई म्हणून आम्ही जगभरातील मुक्तिशिपायांशी संबंध जोडतो. आम्ही तरी वेगवेगळ्या देशांमध्ये राहतो आणि वेगवेगळे देश पाहू शकतो, त्यामध्ये वेगवेगळ्या जीवनशैली असू शकतात. संसाधनाप्रमाणे आमचा प्रवेश वेगळा आहे आणि आमची उपासना कदाचित वेगळी असेल किंवा वेगळी वाटू शकते. काहीही असले तरी आम्ही मुक्ति-फौजेत शिपाई मिळवण्यासाठी एक समान कटिबध्दता सामायिक करतो की जी मतभेद पार करते आणि आपल्याला एकतेत ठेवते. आम्ही ख्रिस्तामध्ये एकमेकांना भाऊ व बहीण म्हणून ओळखतो. जो प्रत्येकजण आपल्या वैयक्तिक परिस्थितीत मुक्ति-फौजेच्या कामात, उपासनेत व साक्षीदारपणे सक्रियपणे गुंतलेला आहे. एकमेकांना परस्पर समर्थन देण्याची एकमेकांपासून शिकण्याची आणि जेव्हा शक्य असेल तेव्हा एकत्र उपासना सेवा आणि प्रार्थना करण्याची संधी आम्ही तयार करतो आणि ती मिळवतो.

मी सक्षम आहे म्हणून :

या विधानात चार महत्त्वपूर्ण शब्द आहेत - 'मी सक्षम आहे म्हणून' जेव्हा आम्ही मुक्ति-फौजेचे सभासद शिपाई होतो तेव्हा आम्ही जगभरात असलेल्या विश्वासू लोकांच्या सहवासात आणि सहभागीतेत आहोत. ज्यामध्ये साक्षीदार आणि सेवेच्या बऱ्याच संधी आहेत. आपण जगात कोठे राहतो आणि आपल्या पलटणीतील मुक्ति-फौजेचे सेवा केंद्र त्यानुसार भिन्न असेल त्याचवेळी, आम्ही हे ओळखतो की आम्ही प्रत्येक अद्वितीय व्यक्ती आहोत आणि जे काही आपल्याकडे आहे ते सर्व परमेश्वराकडे आणतात. आमचा 'सक्रिय सहभाग' इतर लोकांपेक्षा खूप वेगळा असू शकतो. देव आपली इच्छा काय आहे त्यापेक्षा देव आपल्याकडे काय मागतो ते देण्याची आपली एकनिष्ठता, बांधिलकी या व्यतिरिक्त कोणतीही महत्त्वाची अपेक्षा नाही. जेव्हा आपण हा आदर्श साध्य करण्यासाठी धडपडत असतो आणि आपण जे काही बनवू शकतो आणि जे काही करु शकतो ते सर्व करण्यास अपयशी ठरतो आपणास सहाय्य आणि मार्गदर्शन करणारे अंमलदार, स्थानिक अंमलदार आणि प्रौढ ख्रिश्चनांचा पाठिंब्यावर आणि त्यांच्या प्रोत्साहनावर अवलंबून राहणे आवश्यक आहे.

हेतूचे हे विधान मुक्ति-फौजेमध्ये आणि त्याद्वारे व्यक्त झालेल्या इश्वराच्या कार्यातील आमच्या सक्रियतेवर लक्ष केंद्रित करते. आम्ही देवाचे कार्य करणे, उपासना करणे, साक्षीदार तयार करणे हे निवडतो कारण आपण देवाला समर्पित आहोत आणि दैवी उद्देशासाठी वचनबध्द आहोत. परमेश्वराच्या आज्ञेत राहताना आपल्याला समाधान आणि आनंद मिळतो कारण ज्या लोकांनी त्याला 'एकनिष्ठ राहणे निवडले आहे'(योहान १:१२) आणि म्हणूनच त्यांना देवाची मुले होण्याचा अधिकार देण्यात आला आहे.

प्रतिबिंब आणि चर्चेसाठी :

✻ आपण आपले सेवाकार्य (जीवीतकार्य) म्हणून काय मानता आणि आपण त्याचे ध्येय पूर्ण करण्यासाठी आपली वचनबध्दता कशी व्यक्त कराल?

✻ एक शिपाई म्हणून शिपाई सेवेबाबत आपण घेतलेले वेगवेगळे दृष्टीकोन आपण कसे व्यवस्थापित कराल याबद्दल चर्चा करा आणि त्याचवेळी आमच्या शिपायांच्या संकल्पनेला महत्त्व द्या.

✻ एक व्यक्ती म्हणून आणि विश्वासाच्या समुदायाचे म्हणून आपण मिशनसाठी आपली संसाधने कशी व्यवस्थापित कराल?

✻ जगभरातील मुक्ति-फौजेमध्ये आपले ऐक्य व विविधता कशी वाढवू शकतो?

अध्याय – १२

मी मुक्ति–फौजेच्या पुढाऱ्यांशी एकनिष्ठ असणारी तत्त्वे आणि त्यांच्या कार्यपध्दती याविषयी अनुभवी राहील आणि लोकप्रियतेची वेळ असेल किंवा आमच्या छळाची वेळ असो तरी मी मुक्तितारणाचाच आत्मा दाखवीन.

या अध्यायात :

✼ ख्रिस्ताचे अनुयायी म्हणून आपल्या शिष्यासाठी एक मार्गदर्शक चौकट आहे.

✼ आमच्या प्रवासाच्या काळात देवाची इच्छा ही आहे की कदाचित काहीवेळा आम्ही संघर्ष करतो किंवा अयशस्वी होतो. त्या प्रसंगी आम्ही केलेला विश्वासाचा करार विश्वासाच्या समुदायाला देव आणि इतरांशी योग्य संबंध परत आणण्यासाठी मदत करतो.

✼ मुक्तिशिपाई म्हणून आम्हाला परस्पर उत्तरदायित्त्व, वैयक्तिक आणि सांप्रदायिक पवित्रतेसाठी बोलाविले जाते. आमची वचनबध्दता, निष्ठा आणि प्रतिनिधी प्राधिकरणाच्या स्विकृतीद्वारे व्यक्त केली जावी.

✼ मुक्ति–फौजेचे शिपाई पद हा एक विशेषाधिकार आणि आनंद आहे, परंतु हे इतके सोपे किंवा आरामदायम असे नाही असे अनेकवेळा घडते जेव्हा तारणकर्त्यांना एकमेकांना पाठिंबा दर्शविण्यास व देवाकडून आलेले धैर्य व शहाणपणा प्राप्त करण्यास सांगितले जाते.

✼ मुक्ति–फौजेचा शिपाई होणे म्हणजे मुक्ति–फौजेच्या समाजात प्रवेश करणे; यापेक्षा आपण आपल्या पलटणीच्या कार्यात आपले स्थान घेणे अधिक आहे. शिष्यत्व म्हणजे ख्रिस्ताचे अनुयायी म्हणून शिष्यवृत्तीला बोलावणे ही एक चौकट आहे. जेव्हा आपण विश्वासपूर्वक आपल्या शिपायांच्या कराराच्या नियमानुसारच जगत असतो तेव्हा आपली तत्त्वे आणि पध्दती एकत्रितपणे एकत्र करता येतात.

खरे तत्त्वे आणि पध्दती :

प्रत्येक प्रांतातील प्रत्येक शिपाई शिपायांच्या कराराची कबुली देतो. कधीकधी संदर्भ आणि संस्कृतीमधील असणारा फरक, व्यावहारिक कार्य यात भिन्नता असते. परंतु कोणत्याचवेळी किंवा कोणत्याही ठिकाणी आमच्या पध्दतीचा आपला सामायिक विश्वास एक शिपाई म्हणून दिलेल्या वचनानुसार सुसंगत असणे आवश्यक आहे. मी करेन....

आम्ही असे म्हटले आहे. ज्याने ख्रिस्ताला प्रभू म्हणून स्विकारले आहे आशा लोकांप्रमाणे आमचा हेतू आणि बांधिलकी या प्रमाणे आमचे जीवन जगावे.

शिपायांच्या करारामध्ये त्यांच्या बांधिलकीच्या महत्त्वपूर्ण बाबींची रुपरेषा आहे :

✻ आम्ही मुक्ति-फौजेच्या सिध्दांतामध्ये व्यक्त केलेल्या सत्यावर विश्वास ठेवतो आणि त्यांना येशूचे शिष्य म्हणून आपल्या जीवनाला आकार देण्याची परवानगी देतो.

✻ आम्ही पवित्र आत्म्याच्या मार्गदर्शनासाठी खुले आहोत आणि देवाच्या राज्याच्या मूल्यांनुसार सचोटीने जगण्याचे आमचे ध्येय आहे.

✻ आमच्या सर्वात जवळच्या संबंधासह नातेसंबंधामधील आमची वृत्ती आणि कृती ख्रिस्ताशी केलेल्या आपल्या बांधिलकीवर आधारित आहेत.

✻ देवाच्या राज्यासाठी आमची संसाधने शहाणपणाने आणि उदारतेने वापरण्याचे आमचे ध्येय आहे.

✻ आम्ही व्यसनाधीन वर्तन टाळणे.

✻ मुक्ति-फौजेचे शिपाई म्हणून आम्ही आमच्या जगामध्ये त्याच्या देवाच्या कार्यावर लक्ष केंद्रित करतो.

✻ आम्ही येशू ख्रिस्ताचे साक्षीदार आहोत आणि गरीब व अपंगांना न्याय मिळवून देण्यासाठी सर्व लोकांचा आदर करुन दयेने वागतो.

✻ आमची शिष्यवृत्ती मुक्तिशिपाई समाजात आणि अद्याप ख्रिस्ती नसलेल्या लोकांपर्यंत पोहचविण्याचा प्रयत्न करीत आहोत.

या तत्त्वांनी आपल्या कृतीत मार्गदर्शन केले पाहिजे. आम्ही जे काही करतो ते सार्वजनिकरित्या मुक्तिशिपायांचा समुदाय म्हणून किंवा व्यक्ती म्हणून आम्ही केलेल्या घोषणांशी सुसंगत असणे आवश्यक आहे.

एक आव्हानात्मक वचनबध्दता :

ही वचनबध्दता आव्हानात्मक आहे आणि ती भीतीदायक वाटू शकते. प्रत्येक पलटणीमध्ये असे पुढारी व अनुभवी मुक्तिशिपाई असतील की जे नवीन शिपायांना पाठिंबा देतील आणि मार्गदर्शन करतील. प्रत्येक ख्रिस्ती हा देवाच्या इच्छेप्रमाणे बनण्याच्या प्रक्रियेत आहे आणि हा प्रवास आयुष्यभर सुरुच राहील. संत पौलाने फिलिपैकरांना लिहिले :

'प्रत्येकवेळी जेव्हा तो तुमची आठवण करतो तेव्हा मी देवाचे आभार मानतो. तुमच्या सर्वांसाठी केलेल्या माझ्या सर्व प्रार्थनेत मी पहिल्या दिवसापासून आतापर्यंत सुवार्तेमध्ये तुमच्या सहभागामुळे नेहमी आनंदाने प्रार्थना करतो, मला याची खात्री आहे की, ज्याने तुमच्यामध्ये चांगले कार्य सुरु केले तो ते येशू ख्रिस्ताच्या दिवसापर्यंत सिध्दीस नेईल.'

मुक्ति-फौजेच्या शिपायांच्या बाबतीतही हेच आहे. आम्ही सुवार्तेचे भागीदार आहोत, ज्यांच्या देवाने आपल्या चांगल्या कामाची सुरुवात केली आहे. परंतु अद्याप आम्ही पूर्ण झालेलो नाही. कधी-कधी आपण या कराराचा आपल्या शिष्यवृत्तीत, नातेसंबधात किंवा आपल्या कृतीमध्ये आपण ठरवलेल्या वचनबध्दतेनुसार आम्ही संघर्ष करतो किंवा अपयशी ठरतो. परंतु जेव्हा असे होते तेव्हा याचा अर्थ असा नाही की आपले शिपाई पद अवैध आहे किंवा तुटलेले आहे. परंतु यामुळे आम्हाला बऱ्याचदा इतर लोकांच्या मदतीने विचार करणे आवश्यक आहे की जे भविष्यात अशाच अडचणी टाळण्यास मदत करेल. सरावामध्ये हे कसे घडते त्याचे संदर्भ, घडलेल्या घटनेचे स्वरुप आणि तिव्रतेनुसार बदलू शकते.

प्रत्येक प्रसंगी आपण हे ओळखणे आवश्यक आहे की आपला करार परमेश्वराशी आहे आणि म्हणूनच हे आधी केले पाहिजे म्हणजे त्याच्याशी आपला संबंध पुन्हा स्थापित करणे होय. यामुळे आपल्याकडे दुसऱ्या व्यक्तीशी सलोखा साधण्याची किंवा आपण करत असलेली एखादी गोष्ट योग्यरितीने करण्यास प्रेरणा मिळते. त्याचवेळी आम्हाला मुक्ति-फौजेबद्दलची आमची वचनबध्दता ओळखणे आणि संप्रदायाचे मार्गदर्शन, शिस्त स्विकारणे आवश्यक आहे. अंमलदार व लोकल अंमलदार बहुतेकदा काळजीवाहक सदस्य आम्हाला मदत करण्यासाठी उपलब्ध असतील. ते आम्हाला अध्यात्मिक आणि व्यावहारिक सल्ला देतील, अशावेळी योग्य ती कारवाई झालेली आहे याची खात्री करुन घेतली जाईल. प्रत्येक परिस्थितीत त्यांनी व्यक्तीबद्दल आदर, करुणा दाखवून काळजीपूर्वक कार्य केले पाहिजे.

त्याच्या पुढाऱ्यांशी निष्ठावान :

एक सामान्य ओळख, सामायिक करणारे लोक म्हणून आम्ही अगोदर जबाबदार आहोत, तर सर्व प्रथम देवाला, आमच्या पुढाऱ्यांना आणि एकमेकांना जबाबदार आहोत. यात आमच्या चळवळीतील पुढाऱ्यांशी एकनिष्ठता असलेल्या प्रतिबध्दतेचा समावेश आहे, ज्यांना त्यांच्या नेतृत्वासाठी जबादार धरले जाईल. ते सुध्दा शिपाई आहेत की ज्यांना अधिकारी म्हणून काम करण्याचा अधिकार सोपवण्यात आला आहे. तशाप्रकारे एका शिपायाचे उदाहरण व ते आदर्श असले पाहिजेत. त्यांना कोणता वेगळा किंवा उच्च दर्जा नाही परंतु त्यांची पुढारी म्हणून शिपायांत नेमणूक देऊन कार्यक्षम अधिकार देण्यात येतो. ते त्यांच्या वैयक्तिक शिष्यवृत्तीसाठी आणि लोकांच्या नेतृत्वासाठी, कार्यनिती आणि पध्दती यासाठी जबाबदार असतात. शिपाई म्हणून आम्ही मुक्ति-फौजेत त्यांच्या नियुक्त अधिकारांचा आदर केला पाहिजे.

निष्ठा कशी व्यक्त केली जाते हे वेगवेगळ्या प्रकारे असू शकतात आणि नेतृत्वाच्या शैली देखील वेगवेगळ्या असू शकतात. शिपायांना अपरिहार्यपणे या मतांचा आदर करणे आवश्यक आहे आणि त्यांच्यात त्यांची निष्ठा व्यक्त करणे आवश्यक आहे. तरीही कोणत्याही शिपायाने निर्विवादपणे एखाद्या आज्ञेचे पालन केले पाहिजे अशी अपेक्षा केली जाऊ नये की जे प्रार्थना आणि विचार केल्यावर शिपायांच्या करारात व्यक्त केलेल्या मूल्यांच्या विरोधात असल्याचा विश्वास ठेवतात. त्यांना घेतलेल्या त्यांच्या निर्णयाबद्दल तर्क विचारुन, आदरपूर्वक त्यांची चिंता व्यक्त करण्याची संधी दिली पाहिजे. जर त्यांना याची खात्री पटली नसेल तर त्यांना पुढील सल्ला घेण्याची आवश्यकता आहे. पालकीय काळजी मंडळाचे आदेश व नियमन याविषयी उपयुक्त मार्गदर्शन देऊ शकतात.

तारणाचा आत्मा :

मुक्ति-फौजेची सुरुवात एक मिशन म्हणून झाली जी मुख्यत: पूर्व लंडनमधील गरिबांवर केंद्रित होती. त्याच्या संपूर्ण इतिहासात मिशनची वचनबध्दता कायम आहे. मुक्ति-फौजेचा असा विश्वास आहे की जरी आपण देवाच्या प्रतिमेमध्ये तयार केले गेलो असलो तरी मानव म्हणून आपला नैसर्गिक प्रवृत्तीमध्ये आपल्या निर्मात्याविरुध्द बंड करणे आहे. सर्ववेळी आणि सर्व ठिकाणी येशू ख्रिस्ताचे जीवन, मृत्यू आणि पुनरुत्थान आपल्या बंडखोरीमुळे उत्पन्न झालेले संबंध परत मिळवण्याचा एक मार्ग प्रदान करतो. या सामंजस्यात व्यक्ती आणि समुदायाचे रुपांतर होण्याची क्षमता आहे आणि त्या काळाचे चिन्ह हे आहे की जेव्हा सर्व सृष्टीमध्ये देवाशी समेट केला जाईल. (कलसैकर १:२०)

आम्ही आमचे संस्थापक - विल्यम आणि कॅथरीन बूथ यांचेकडून शिकलो आहोत की प्रत्येक नवीन पिढीमध्ये आपण हे सत्य बोलू इच्छित असल्यास त्या पध्दतीचे रुपांतर करणे आवश्यक आहे. आम्ही शिकलो आहोत की आपल्याला कदाचित भिन्न संस्कृतीमध्ये वेगवेगळ्या प्रकारे संवाद साधण्याची आवश्यकता आहे, परंतु आमचे संदेश, आम्ही कोण आहोत आणि आपल्या ध्येयातील सामग्रीचा पाया कायम असणे आवश्यक आहे.

त्याचबरोबर आपण स्वत:च्या शिष्यत्वाला वचनबध्द आहोत. सुवार्तेच्या संदेशबरोबरच वैयक्तिक आणि सांप्रदायिक पवित्रतेसाठी आम्हाला बोलावले आहे. तारण स्विकारल्यामुळे आपल्याला विश्वासात वाढण्यास आपल्यात क्षमता असलेले लोक होण्यासाठी बोलले जाते. देवाच्या पवित्रतेचे प्रतिबिंबीत करण्यासाठी आम्हाला पवित्र म्हणतात (१ ले पेत्र १:१६). आम्हाला आमच्या शिष्यत्वासाठी एकमेकाला जबाबदार धरण्यास उत्तेजन देणे, पाठिंबा देणे, आव्हान देणे आणि योग्यरितीने कठोरपणे बोलणे यासाठी दया आणि कृपेने नेहमीच बोलावले जाते. शिपायांमध्ये वाढण्याची आणि कार्यामध्ये भाग घेण्याची संधी आहे याची खात्री करण्यासाठी अंमलदार व लोकल अंमलदार यांची विशिष्ट जबाबदारी आहे. पण शेवटी सर्व शिपाई देवासोबतच्या स्वत:च्या नात्यासाठी जबाबदार आहेत.

लोकप्रियता किंवा छळ होण्याची वेळ :

मुक्ति-फौजेचे शिपायीपद एक खाजगीपणा आणि आनंद आहे. हे एक महान वैयक्तिक परिपूर्ती आणू शकते आणि ख्रिस्ताबरोबर अधिक गहन संबंध आणू शकते. मुक्तिशिपाई समुदायाची सामायिक सहभागिता वाढण्यास प्रोत्साहीत करते आणि मिशनसाठी संधी देते. बऱ्याच संदर्भामध्ये मुक्ति-फौजेच्या सेवाकार्याला प्रोत्साहन व पाठिंबा दर्शविला जातो आणि ख्रिस्ती समाजात व इतर समाजात शिपायांचा सन्मान केला जातो. अल्पसंख्याकांना न्याय मिळवून देणे, कार्याची ओळख करुन देणे व त्याचे कौतुक करणे हे फौजेचे काम आहे.

त्याचवेळी शिपाईपद नेहमीच सोपे किंवा आरामदायम नसते. काही लोकांसाठी शिपाई त्यांच्या कुटुंबात किंवा मित्रांमध्ये किंवा त्यांच्या सहकाऱ्यांमधील आव्हाने आणू शकतात. हे एक वेदना आणि संकटाचे मार्ग असू शकतात. अशावेळी मुक्तिशिपाई समुदायाचे समर्थन आवश्यक सामर्थ्य प्रदान करु शकते. (गलतीकर ६:२)

आम्हाला हे देखील ठाऊक आहे की येशूच्या संदेशाचे काही लोकांनी किंवा संस्कृतीनी स्वागत केले नाही आणि कदाचित त्यास सक्रियपणे काढुन टाकले किंवा आव्हान दिले आहे. अशा घटनांमध्ये, हा व्यक्तिंचा किंवा समाजाचा प्रतिसाद आहे, शिपायांसाठी धैर्य, तप आणि शहाणपणाची आवश्यकता आहे. येशू त्याच्या शिष्यांना

म्हणला, **'जगात तुम्हाला क्लेश होतील तरी धीर धरा; मी जगाला जिंकले आहे'** (योहान १६:३३). शिपायांना काही प्रमाणात तणाव व त्रास जाणवू शकतो परंतु कोणत्याही परिस्थितीत देवाची कृपा व त्याचे सामर्थ्य पुरेसे आहे याची जाणिव त्यांना आहे.(२ रे करिंथ १२:९)

शिपायांचा करार एका घोषणेसह समाप्त होतो. हे ओळखून येते की शिपायी करण्याचे सक्तीचे कारण म्हणजे ख्रिस्ताच्या प्रेमाबद्दलचा आमचा प्रतिसाद, परमेश्वराशी केलेला आमचा करार आणि मुक्ति-फौजेशी असलेली वचनबध्दता कार्यकर्त्यांच्या संप्रदायावरुन आम्ही युध्दाच्या करारानाम्यावर सह्या केल्या. 'आम्ही प्रेम करतो कारण त्याने आमच्यावर प्रथम प्रेम केले'(योहान ४:१९).

'मी आता उपस्थित असलेल्या सर्वांना हे सांगण्यास सांगत आहे की मी या करारामध्ये प्रवेश करतो आणि माझ्या स्वत:च्या स्वइच्छेने युध्दाच्या या लेखावर सही करतो, ज्याने खात्री करुन घेतली की ख्रिस्त, जो मेला आहे आणि मला आता वाचवण्यासाठी जगतो आहे, माझ्याकडून माझ्या जीवनाची ही भक्ती आवश्यक आहे. सर्व जगाच्या तारणासाठी त्याच्या सेवेत; आणि म्हणूनच देवाच्या सेवेद्वारे, मुक्ति-फौजेचा खरा शिपाई होण्यासाठी माझा पूर्ण निर्धार जाहीर करतो.'

प्रतिबिंब आणि चर्चेसाठी :

✻ शिपायांच्या करारात कोणते पैलू आपल्या जीवनात सर्वात कठीण वाटले? आपल्या वचनबध्दतेवर विश्वास ठेवण्यास आपल्याला काय मदत होईल?

✻ जे लोक त्यांच्या सेवाकार्यात त्यांच्या करारातून कमी पडतात आणि सलोखा शोधत आहेत त्यांना विश्वासू समुदाय कसा मदत करु शकेल?

✻ पुढारी परिपूर्ण नसतात आणि काहीवेळा आपली निराशा करतात. या परिस्थितीत आपण निष्ठा आणि आदर कसे नमूद कराल?

✻ आपण शिपाई म्हणून कोणत्याही प्रकारचे छळ किंवा लोकप्रियता अनुभवली आहे? आपण अनुभवावर कसा विजय मिळवला हे सामायिक करा.

✻ मुक्ति-फौजेचा शिपाई होण्याचा अर्थ काय आहे याचा विचार करा. कोणत्या विशेषाधिकार आणि जबाबदाऱ्या आहेत? आपण दिलेल्या आश्वासनाची पुर्तता करण्यासाठी आपण काय कराल? काही नोट्स बनवा आणि सहा महिन्यानंतर आणि त्यानंतर प्रत्येकवर्षी त्यांचे पुनरावलोकन करा.